

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

โครงการ ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ทั้งลุ่มน้ำปากพนัง :

ส่วน การจัดการพื้นที่ป่าต้นน้ำในลุ่มน้ำปากพนัง
เพื่อรักษาสภาพแวดล้อมและระบบนิเวศ

โดย พลตรี ดร. นพัตตน์ เศรษฐกุล และคณะ

กรกฎาคม พ.ศ. 2551

รายงานວิจัยฉบับສມບູຮົມ

ໂຄຣກາຣ “ຮະບນສາຣສະນາທະກົມືຕາສາສຕ່ຣທັງຄຸ່ມນໍາປາກພັນ”
ສ່ວນ ກາຣຈັດກາຣພື້ນທີ່ປາຕິນໍາໃນຄຸ່ມນໍາປາກພັນ
ເພື່ອຮັກໝາສກາພແວດລ້ອມແລະຮະບນນິເວຕ

ທີ່ປຶກຂາໂຄຣກາຣ ຮສ. ດຣ. ທ່າງໝໍ ຂະວຸມີ

ຄະຜູວິຈີຍ

1. ພລ ຕຣີ ດຣ.ນພຣຕນ ເສຽນຮູກຄຸລ ສໍານັກວິສາກະຮົມສາສຕ່ຣແລະທະພາຍາກ ມາຮວິທາລີຍາລັກຄານ
2. ນາຍເອກຊ້າຍ ເອກທັນ ສ່ວນຈັດກາຣຕິນໍາ ສໍານັກບົຣຫາຣພື້ນທີ່ອນຸຮັກຍໍ 5 (ນຄຣຄືຮົມຮາຈ)
ກຣມອຸທານແຮ່ງໜ້າ ສັດວົປາແລະພັນຫຼືພື້ນ
3. ນາຍພົງສົງ ບຣຣນ ໂຄກິມຢູ່ ສ່ວນວິຈີຍຕິນໍາກີ່ຽວ ສໍານັກບົຣຫາຣພື້ນທີ່ອນຸຮັກຍໍ 5
(ນຄຣຄືຮົມຮາຈ)
4. ນາຍຊູ້ມົມ ສຸຂທິພຍ ໄໝວຍຈັດກາຣຕິນໍາປາກພັນ ສ່ວນຈັດກາຣຕິນໍາ ສໍານັກບົຣຫາຣ
ພື້ນທີ່ອນຸຮັກຍໍທີ 5 (ນຄຣຄືຮົມຮາຈ)
5. ນາຍປີ້ຈາ ວິທຍພັນ ອຸທານແຮ່ງໜ້າຕິນໍາຕົກໂຍງ ສໍານັກບົຣຫາຣພື້ນທີ່ອນຸຮັກຍໍ 5
(ນຄຣຄືຮົມຮາຈ)
6. ນາຍຈີຣສັກດີ ແສງຄົງ ອຸທານແຮ່ງໜ້າຕິນໍາຕົກໂຍງ ສໍານັກບົຣຫາຣພື້ນທີ່ອນຸຮັກຍໍ 5
(ນຄຣຄືຮົມຮາຈ)
7. ນາຍພຣຊ້ຍ ຄະກັດຕີ ອຸທານແຮ່ງໜ້າຕິເຫາຫລວງ ສໍານັກບົຣຫາຣພື້ນທີ່ອນຸຮັກຍໍ 5
(ນຄຣຄືຮົມຮາຈ)
8. ນາງສາວດາຣີນ ຮູ່ງກລິ່ນ ສໍານັກວິສາກະຮົມສາສຕ່ຣແລະທະພາຍາກ ມາຮວິທາລີຍາລັກຄານ

ໜຸດໂຄຣກາຣ ວິຈີຍແລະພັດນາພື້ນທີ່ຄຸ່ມນໍາປາກພັນ
ສໍານັກງານກອງຖຸນສັນບສຸນນາວິຈີຍ (ຝ່າຍ 4)

ສັນບສຸນ ໂດຍ ສໍານັກງານກອງຖຸນສັນບສຸນນາວິຈີຍ (ສກວ.)
(ຄວາມເຫັນໃນรายงานນີ້ເປັນຂອງຜູວິຈີຍ ສກວ. ໄນຈໍາເປັນຕົ້ນເຫັນດ້ວຍເສມອໄປ

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

ความเป็นมาของโครงการ

ปัจจุบันข้อมูลเรื่องทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ลุ่มน้ำปากพนังยังขาดความชัดเจน และไม่ทันต่อสถานการณ์ในพื้นที่ที่มีความเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา ทั้งที่ความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นนี้เป็นสาเหตุสำคัญประการหนึ่งที่ส่งผลกระทบต่อชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชนในลุ่มน้ำในทางลบอย่างมีนัยสำคัญ ดังนั้นการสร้างระบบข้อมูลและการติดตามผลอย่างต่อเนื่อง จึงเป็นเรื่องที่จำเป็นและต้องรับดำเนินการอย่างเร่งด่วน เพื่อให้เกิดระบบสนับสนุนการตัดสินใจเพื่อการบริหารจัดการลุ่มน้ำปากพนังได้อย่างมีประสิทธิภาพ

คณะกรรมการมหาวิทยาลัยลักษณ์ ซึ่งเป็นสถาบันการศึกษาในพื้นที่จึงต้องการจัดทำโครงการ “ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ทั้งระบบลุ่มน้ำปากพนัง” ซึ่งประกอบด้วย 3 โครงการวิจัยย่อยที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงและสถานภาพในปัจจุบันของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ เพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจในการกำหนดแนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหาในพื้นที่ต่อไป ดังนี้

- 1) โครงการจัดการพื้นที่ป่าต้นน้ำในลุ่มน้ำปากพนังเพื่อรักษาสภาพแวดล้อมและระบบนิเวศ
- 2) โครงการศึกษาปริมาณตะกอนในลุ่มน้ำปากพนัง
- 3) โครงการกำหนดบริเวณพื้นที่ที่มีโอกาสเกิดภัยธรรมชาติบริเวณลุ่มน้ำปากพนัง

ทั้งนี้ โครงการคาดหวังว่า องค์ความรู้ที่ได้รับจากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้จะเป็นการสนับสนุนให้เกิดระบบการสนับสนุนการตัดสินใจเพื่อการบริหารจัดการลุ่มน้ำปากพนัง และอาจครอบคลุมถึงตลอดพื้นที่ภาคใต้ตอนบนได้เป็นอย่างดี

วัตถุประสงค์ร่วม

1. เพื่อสนับสนุนให้เกิดระบบสนับสนุนการตัดสินใจเพื่อการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ลุ่มน้ำปากพนัง
2. เพื่อสร้างระบบข้อมูลสารสนเทศภูมิศาสตร์และระบบฐานข้อมูลด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ลุ่มน้ำปากพนัง (ใน 3 ประเด็น ได้แก่ พื้นที่ป่าต้นน้ำ ปริมาณตะกอน และพื้นที่ที่มีโอกาสเกิดภัยธรรมชาติ)
3. เพื่อสนับสนุนการพัฒนา “ศูนย์การศึกษาภัยพิบัติของภาคใต้ตอนบน” และ “ศูนย์ศึกษาด้านอุทกศาสตร์และสมุทรศาสตร์ในเขตพื้นที่ภาคใต้ตอนบน” ของมหาวิทยาลัยลักษณ์ อันเป็นส่วนหนึ่งของการเป็นศูนย์ข้อมูลสารสนเทศทางภูมิศาสตร์ในพื้นที่ภาคใต้ตอนบน

Executive Summary

Project Overview

Current existing data related to natural resources and environment of Pak Panang Basin still be unclear and not up to date to the changed of local situations which are moving every moment. The changes negatively affect the life living and communities in this area. It is necessary to create the good information system and follow up monitoring results. This is urgent task need to do to support effective decision making programs on the Pak Panang Basin management.

Researcher team from Walailak University which is the only academic institute founds in this area has initiated the geographic information system project of Pak Panang Basin. This project composes of 3 sub-project related to the modification and current situation of natural resources and environment in this area. This project will support the decision making in prevention and minimize problems in this area as follows:

- 1) The management on the watershed forest of Pak Panang Basin for environment and ecosystem conservation project.
- 2) The study of the sedimentations in Pak Panang Basin project.
- 3) The project to locate risk areas for natural hazards of Pak Panang Basin.

Relative Objectives

1. To support Decision Support System (DSS) for natural resources and environmental management on Pak Panang Basin.
2. To initiate Geographic Information System(GIS) and data base system for natural resources and environment of Pak Panang Basin(with 3 major objectives include watershed forest, sedimentations and the risk areas of natural hazards)
3. To support the development of "Center of natural hazards study on the upper Southern region" and "Center of hydrology and oceanography of the upper Southern region" which are parts of Geographic Information Center for the upper Southern region, Walailak University.

บทคัดย่อ

รหัสโครงการ : RDG4840054

ชื่อโครงการ : ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ทั้งลุ่มน้ำปากพนัง :

การจัดการพื้นที่ป่าต้นน้ำในลุ่มน้ำปากพนังเพื่อรักษาสภาพแวดล้อม
และระบบนิเวศ

ชื่อนักวิจัย : นพวัฒน์ เศรษฐกุล¹, เอกชัย เอกหัศน์², พงศ์ธร บรรณโศภิษฐ์³, ชัยฤทธิ์ สุขทิพย์⁴,
ปรีชา วิทยพันธ์⁵, จิรศักดิ์ แสงศรี⁶, พรชัย คงภักดี⁷, ดาริน รุ่งกลิน⁸

^{1,8} สำนักวิศวกรรมศาสตร์และทรัพยากร มหาวิทยาลัยวไลยลักษณ์

² ส่วนจัดการต้นน้ำ สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ 5 (นครศรีธรรมราช)

³ สถานีวิจัยต้นน้ำคิริวง สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ 5 (นครศรีธรรมราช)

⁴ หน่วยจัดการต้นน้ำปากพนัง ส่วนจัดการต้นน้ำ สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ 5
(นครศรีธรรมราช)

^{5,6} อุทยานแห่งชาติน้ำตกโยง สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ 5 (นครศรีธรรมราช)

⁷ อุทยานแห่งชาติเขาหลวง สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ 5 (นครศรีธรรมราช)

E-mail Address : snoppara@wu.ac.th

ระยะเวลาโครงการ : ตุลาคม 2549 - มีนาคม 2550

การศึกษาการจัดการพื้นที่ป่าต้นน้ำในลุ่มน้ำปากพนังเพื่อรักษาสภาพแวดล้อมและระบบนิเวศ ดำเนินการศึกษาในเรื่องสถานภาพ และการใช้ประโยชน์ที่ดินในพื้นที่ป่าต้นน้ำของลุ่มน้ำปากพนัง เพื่อเป็นการเสนอแนะแนวทางการจัดการพื้นที่ป่าต้นน้ำเพื่อรักษาสภาพแวดล้อมและระบบนิเวศ ผลการศึกษาพบว่า

สถานภาพพื้นที่ป่าต้นน้ำ ในปัจจุบัน ในเขตพื้นที่อนุรักษ์ ซึ่งส่วนใหญ่อยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตหีบป่าและ พันธ์พืช กระทรวงทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เมื่อพิจารณาจากปี 2533 มีพื้นที่ป่าสมบูรณ์ 122,418 ไร่ ปี 2543 มีพื้นที่ป่าสมบูรณ์ 86,052 ไร่ และปี 2545 มีพื้นที่ป่าสมบูรณ์เพียง 83,110 ไร่ พบว่าพื้นที่ป่าต้นน้ำมีอัตราการลดลงอย่างน่าเป็นห่วงและในอนาคตมีแนวโน้มการลดลงทุกปี ทั้งนี้เนื่องจาก การเติบโตทางเศรษฐกิจ การเพิ่มขึ้นของประชากร สงผลกระทบจากการบุกรุกพื้นที่ในที่ดินของรัฐ

ลักษณะการใช้ประโยชน์ที่ดินในบริเวณพื้นที่ป่าต้นน้ำของลุ่มน้ำปากพนังในปัจจุบัน โดยภาพรวม ตอนบนของภูเขารือที่สูง จะยังคงรักษาสภาพป่าที่ค่อนข้างสมบูรณ์ และเป็นแหล่งต้นน้ำสำคัญของพื้นที่ ส่วนตอนกลางและตอนล่าง ราชภูมิมีการบุกรุกเข้าไปใช้ประโยชน์หลากหลาย จากการจำแนกการใช้ประโยชน์ ที่ดินในบริเวณในพื้นที่ป่าต้นน้ำของลุ่มน้ำปากพนัง

แนวทางการจัดการเพื่อเพิ่มพื้นที่ป่าต้นน้ำ จากการตรวจสอบการใช้ที่ดินและป่าต้นน้ำในพื้นที่ลุ่มน้ำปากพนัง และจัดทำที่เสนาการบริหารจัดการพื้นที่ป่าต้นน้ำหกครั้ง ได้ข้อสรุปว่า จะต้องมีการประสานความร่วมมือทุกภาคส่วน ทั้งเจ้าหน้าที่รับ ราชภูมิ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ด้วยการสนับสนุนจาก

สถาบันการศึกษา เพื่อร่วมกันแก้ไขปัญหา และมีการจัดตั้งเครือข่ายเพื่อคุ้มครองป่าต้นน้ำอย่างยั่งยืน เป็นพลังเพื่อการจัดการพื้นที่ป่าต้นน้ำ อย่างเป็นระบบ และยั่งยืน

คำหลัก: ป่าต้นน้ำ, ลุมน้ำชั้น 1 และชั้น 2, เครือข่ายอนุรักษ์ป่าต้นน้ำ

Abstract

Project Title : Geographic Information System of Pak Panang Basin :

The Management of Watershed Forest of Pak Panag Basin for Environmental and Ecosystem Conservation.

Investigators : Nopparat Settakul¹, Eakkachai Eakkatat², Phongtorn Bannasopits³, Chayut Sookthip⁴, Preecha Vitthayapan⁵, Jeerasak Sangsri⁵, Pornchai Kotchapakdee⁷, Darin Rungklin⁸

^{1,8} School of Engineering and Resources Management, Walailak University

² Watershed Management Section, The 5th Conservation Administration Office(Nakornsritthammarat)

³ Keereewong Watershed Research Station, The 5th Conservation Administration Office(Nakornsritthammarat)

⁴ Pak Panang Watershed Management Unit, Watershed Section, The 5th Conservation Administration Office(Nakornsritthammarat)

^{5,6} Namtokyong National Park, The 5th Conservation Administration Office(Nakornsritthammarat)

⁷ Kaoluang National Park, The 5th Conservation Administration Office(Nakornsritthammarat)

E-mail Address : snoppara@wu.ac.th

Project Period : October 2006 – March 2007

The study on the management of the watershed forest of Pak Panang Basin for environmental and ecological system conservation covers and based on current physical status and land use purposes. This study implements the possibility for watershed management, environmental and ecosystem conservation. From the study can be concluded as follows:

Most of recent watershed forest locates in the national conservation park of the National Reservation and Wildlife Department, Ministry of National Natural Resources and Environment. The official report reveals remarkable decrease the rich of watershed forest year by year. The rich of watershed forest decreased from 122,418 rai in 1990 to

86,052 rai in 2000 and remaining only 83,110 rai in 2002. The area of watershed forest is remarkably decreased and the potential ratio of invasion seems to be increasing as the proportion of regional economic and population growth.

The upper level of watershed forest and higher terrain level still be in good condition, and dominate the important water resource of Pak Panang Basin, while on the middle and lower levels of watershed forests are invaded by some local people for agricultural purposes. Those are evidences from land use identified over the watershed forest in this area.

From seminars with local institutes, local networks and local governments around these areas six times individually to share ideas and recommendations to maintain and increase areas of the watershed forests. The conclusions direct to the close cooperation among the national park officers, local inhabitants and local governments with supporting from educational institutes. If all will work together, the problems of watershed forest will be decreased. Then, establish powerful network foundations as the teams to develop sustainable program for the watershed forest management.

Key words : Watershed forest, watershed level 1 and 2, networks on watershed forest

กิตติกรรมประกาศ

คณะกรรมการจัดการพื้นที่ป่าดันน้ำในลุ่มน้ำปากพนังเพื่อรักษาสภาพแวดล้อมและระบบมินิเวศ ขอขอบคุณท่านเป็นอย่างสูง ที่ให้การสนับสนุนงานวิจัยชุดนี้จนสามารถทำงานลุล่วงไปด้วยดี มา ณ ที่นี่ คร่าวข้อความเป็นบางส่วนดังนี้ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตหีบะและพันธุ์พีช กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ท่องเที่ยวและกีฬา ได้เข้าพื้นที่อุทยานแห่งชาติ เขาง涛 แขวงเชียงใหม่ ประเทศไทย ในการทำงานวิจัยครั้งนี้ รองศาสตราจารย์ ชาญชัย ธนาวุฒิ ที่ปรึกษาโครงการที่ได้ให้ข้อเสนอแนะ แนวทางที่เป็นประโยชน์ต่อการทำงานวิจัยเรื่องนี้ด้วยดีเสมอมา เจ้าหน้าที่ทุกคนของอุทยานแห่งชาติที่เกี่ยวข้อง ในการให้ ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ การนำเข้าสำรวจในพื้นที่ป่าดันน้ำ ชุมชนในพื้นที่โดยรอบพื้นที่ป่าดันน้ำที่ได้สะท้อน ปัญหาป่าดันน้ำ ข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหา นักเรียนจากสถาบันการศึกษาในพื้นที่ที่ได้สะท้อนมุมมองการ อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติโดยเฉพาะป่าดันน้ำในมุมมองของเยาวชนที่มีจิตสำนึกรักต่อปัญหาในระดับชาติ และสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย ที่มองเห็นความสำคัญของป่าดันน้ำ ได้ให้ทุนสนับสนุนงานวิจัยในเรื่อง นี้ จนสามารถดำเนินการวิจัยสำเร็จได้ด้วยดี ขอขอบคุณ รศ. ดร. ก้าน จันทร์พรหมา รองอธิการบดีฝ่ายวิจัย ที่ สนับสนุนงานวิจัย ให้คำปรึกษาที่ทรงคุณค่าต่องานวิจัยครั้งนี้ และไม่ได้อย่างไรก็พยายามท่านที่มา ณ ที่นี่ ด้วย ความขอบคุณ

พลดร. พรวัตน์ เศรษฐกุล และคณะผู้วิจัย

สารบัญ

	หน้า
บทสรุปสำหรับผู้บริหาร	i
Executive Summary	ii
บทคัดย่อ	iii
Abstract	v
กิตติกรรมประกาศ	vii
สารบัญ	viii
สารบัญอูป	x
สารบัญตราสาร	xi
 บทที่ 1 บทนำ	 1
1.1 หลักการและเหตุผล	1
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย	2
1.3 พื้นที่ศึกษา	2
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	2
1.5 คุณลักษณะวิธีการศึกษา	3
 บทที่ 2 ปัจจันน้ำของลุมน้ำปากพนัง	 4
2.1 ขอบเขตพื้นที่ปัจจันน้ำของลุมน้ำปากพนัง	4
2.2 พันธุ์ไม้และสัตว์ป่า	6
2.3 ชั้นคุณภาพลุ่มน้ำของพื้นที่ปัจจันน้ำในลุ่มน้ำปากพนัง	7
2.4 ข้อมูลพื้นที่ศึกษา	9
2.5 การใช้ที่ดินในพื้นที่ปัจจันน้ำ	10
2.6 การเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ที่ดินบริเวณพื้นที่ปัจจันน้ำของลุ่มน้ำปากพนัง	11
 บทที่ 3 ปัญหาและแนวทางการจัดการพื้นที่ปัจจันน้ำของลุ่มน้ำปากพนัง	 19
3.1 สภาพปัญหาของปัจจันน้ำ	19
3.2 สาเหตุปัญหาของปัจจันน้ำ	21

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
3.3 ผลกระทบจากปัญหาการลดลงและเปลี่ยนสภาพของป่าต้นน้ำ	22
 บทที่ 4 แนวทางการบริหารจัดการพื้นที่และการสร้างเครือข่ายเพื่อการดูแลป่าต้นน้ำ	24
4.1 แนวทางการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วม	24
4.2 การสร้างเครือข่ายป่าต้นน้ำ	25
4.3 เครือข่ายป่าต้นน้ำลุ่มน้ำปากพนัง	26
4.4 แนวทางการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วม จากผลการประชุมเครือข่าย	27
4.5 แนวโน้มพื้นที่ป่าต้นน้ำลุ่มน้ำปากพนังในอนาคต	30
4.6 ผลกระทบต่อการเปิด-ปิดประตูระบายน้ำอุทกภัยประสิทธิ์	30
 บทที่ 5 สรุป วิจารณ์ผลและข้อเสนอแนะ	32
5.1 สรุปและวิจารณ์ผล	32
5.2 ข้อเสนอแนะ	33

บรรณานุกรม

ภาคผนวก

ประวัตินักวิจัย

สารบัญ

	หน้า
รูปที่ 2-1 ที่ตั้งสำนักงานอุทยานแห่งชาติในพื้นที่ศึกษา	4
รูปที่ 2-2 ภาพถ่ายทางอากาศแสดงพื้นที่ป่าที่มีการปรับเปลี่ยนสภาพการใช้ที่ดิน	12
รูปที่ 2-3 แสดงชั้นคุณภาพลุ่มน้ำบริเวณพื้นที่ป่าต้นน้ำของลุ่มน้ำปากพนัง	13
รูปที่ 2-4 แสดงการใช้ประโยชน์ที่ดินในพื้นที่ป่าต้นน้ำ (ชั้นคุณภาพลุ่มน้ำ ชั้นที่ 1 และ 2)	16
รูปที่ 2-5 แสดงการใช้ประโยชน์ที่ดินในพื้นที่คุณภาพลุ่มน้ำชั้นที่ 1	17
รูปที่ 2-6 แสดงการใช้ประโยชน์ที่ดินในพื้นที่คุณภาพลุ่มน้ำชั้นที่ 2	18
รูปที่ 4-1 โครงสร้างในการทำงานร่วมกันในการแก้ไขปัญหาป่าต้นน้ำ	30

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 2-1 แสดงการใช้ประโยชน์ที่ดินในบริเวณป่าต้นน้ำของพื้นที่ลุ่มน้ำปากพนัง ^{ชั้นคุณภาพลุ่มน้ำ ชั้นที่ 1 และ 2}	14
ตารางที่ 2-2 แสดงการใช้ประโยชน์ที่ดินในบริเวณป่าต้นน้ำของพื้นที่ลุ่มน้ำปากพนัง ^{ชั้นคุณภาพลุ่มน้ำ ชั้นที่ 1}	14
ตารางที่ 2-3 แสดงการใช้ประโยชน์ที่ดินในบริเวณป่าต้นน้ำของพื้นที่ลุ่มน้ำปากพนัง ^{ชั้นคุณภาพลุ่มน้ำ ชั้นที่ 2}	14
ตารางที่ 2-4 แสดงการเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ที่ดินในบริเวณป่าต้นน้ำ ^{ของพื้นที่ลุ่มน้ำปากพนัง ชั้นคุณภาพลุ่มน้ำ ชั้นที่ 1 และ 2}	15
ตารางที่ 3-1 คดีบุกรุกพื้นที่ป่าต้นน้ำ	20
ตารางที่ 3-2 พื้นที่ถูกบุกรุกปี พ.ศ. 2547 – 2548 ท้องที่สำนักบริหารพื้นที่อันธรรักษ์ที่ 5	21
ตารางที่ 4-1 กลุ่มเครือข่ายป่าต้นน้ำในพื้นที่ลุ่มน้ำปากพนัง	27

บทที่ 1

บทนำ

1.1 หลักการและเหตุผล

พื้นที่ป่าต้นน้ำ หมายถึง พื้นที่ป่าภายในลุ่มน้ำที่ควรจะต้องสงวนรักษาไว้เป็นต้นน้ำลำธาร โดยเฉพาะพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 ซึ่งพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นเทือกเขาที่เต็มไปด้วย หบухา หน้าผา ยอดเขาแหลม และ/หรือร่องน้ำจำนวนมาก ซึ่งปกคลุมหรือเคยปกคลุมด้วยป่าดงดิบ ป่าดิน兵 หรือป่าสนเข้า และหรือป่าชนิดอื่นๆ มีลักษณะและสมบัติที่อาจมีผลกระทบทางสิ่งแวดล้อมจากการเปลี่ยนแปลงให้ดินได้ง่าย และรุนแรง มีความลาดชันโดยเฉลี่ยตั้งแต่ร้อยละ 60 ขึ้นไป มีลักษณะทางธรณีวิทยาที่ประกอบด้วยหิน ซึ่งให้กำเนิดดินที่ง่ายต่อการพังทลาย และพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 2 เป็นพื้นที่ภูเขาสูงที่มีลักษณะสันเขามนและความกว้างไม่มากนัก หรือเป็นบริเวณลาดเขาที่มีแนวลาดเทยวาวปานกลาง มีร่องน้ำค่อนข้างกว้าง มีป่าดงดิบที่ถูกแห้งแล้ง หรือเป็นป่าเสื่อมปกคลุม แต่ส่วนใหญ่เป็นป่าเบญจพรณ และ/หรือ ป่าเต็งรัง ความลาดชันของพื้นที่โดยเฉลี่ยอยู่ระหว่างร้อยละ 35 – 50 มีลักษณะทางธรณีประกอบด้วยหินอ่อนซึ่งให้กำเนิดดินที่ง่ายต่อการถูกชะล้างพังทลาย ดินลึกถึงปานกลาง ความอุดมสมบูรณ์ต่ำถึงปานกลาง และมีสมรรถนะการพังทลายสูง มีคุณภาพเหมาะสมต่อการเป็นต้นน้ำลำธาร ในระดับรองลงมา และสามารถนำมาใช้ประโยชน์เพื่อกิจการที่สำคัญ เช่น การทำไม้และเหมืองแร่ เป็นต้น

ป่าต้นน้ำในลุ่มน้ำป่ากพนังมีพื้นที่ประมาณแสนไร่ ครอบคลุมพื้นที่ตามแนวสันปันน้ำของเขารหลวงในแนวเหนือใต้ ด้านตะวันตกตั้งแต่จากเขตพื้นที่อำเภอสารคาม อำเภอพะพระ อำเภอว่องพิบูลย์ อำเภอจุฬาภรณ์ อำเภอทุ่งสง และอำเภอชะ沃ด ป่าดีนี้เป็นต้นกำเนิดของลุ่มน้ำสาขาเป็นจำนวนมาก ซึ่งมียอดเขาสูงที่สุดประมาณ 1600 เมตร จากระดับ MSL โดยบางสาขาให้ลุ่คลองต่างๆ ในลุ่มน้ำป่ากพนังทางด้านตะวันออก ก่อนไหลลงแม่น้ำป่ากพนัง ขณะที่บางสาขาให้ลงทะเลโดยตรง ป่าดีนี้จึงมีความสำคัญต่อบริโภคน้ำในแม่น้ำ ที่ไหลผ่านลงมาในพื้นที่ลุ่มน้ำป่ากพนัง และมีผลกระทบต่อการประกอบอาชีพทั้งในด้านเกษตรและประมง

จากการสำรวจตั้งแต่ปี 2525 เป็นต้นมาโดยกรมป่าไม้ พบว่า มีการบุกรุกพื้นที่ป่าต้นน้ำและทำลายป่าต้นน้ำมากขึ้นทุกปี เพื่อนำพื้นที่มาปลูกยางพารา เนื่องจากปัจจุบันยางพารามีราคาสูงขึ้นทุกปี ราคายางขณะนี้สูงถึง 70 บาทต่อกิโลกรัม(พ.ศ. 2550) รวมทั้งบางส่วนมีการบุกรุกพื้นที่เพื่อใช้ประโยชน์ทางด้านอื่น ส่งผลให้ช่วงฤดูฝนมีน้ำป่าไหลบ่าลงมาจากพื้นที่ตอนบน เกิดน้ำท่วมฉับพลัน ภูเขาล่ม ขณะที่ฤดูแล้งปริมาณน้ำน้อยผิดปกติ เกิดความขาดแคลนน้ำทั้งการอุปโภคและบริโภค ตลอดจนเกิดการรุกร้ำข่องน้ำเค็มเข้าไปในลุ่มน้ำถึงอำเภอชะ沃ด (ระยะทางประมาณ 100 กิโลเมตร จากป่าแม่น้ำ) และการกัดเซาะพื้นที่ลุ่มน้ำป่ากพนัง ตั้งแต่อำเภอป่ากพนังถึงอำเภอหัวไทร ในอัตรากว่า 10 เมตรต่อปี

สภาพปัจจุบันดังกล่าวได้ก่อให้เกิดความชัดແยังในเรื่องความต้องการใช้น้ำ และการป้องกันการรุกรุกของน้ำเค็ม ของกลุ่มอาชีพการทำนาและกลุ่มอาชีพประมงในลุ่มน้ำป่ากพนัง เพราะผลกระทบได้สร้างความเสียหายให้กับบ้านเรือนและชุมชนที่อยู่ใกล้ชายฝั่งทะเล รวมทั้งพื้นที่ทำการเกษตรเป็นบริเวณกว้างตลอดแนวชายฝั่ง ประกอบกับการเปิด-ปิดเชื่อมป่ากพนังในบางฤดู ยิ่งสร้างผลกระทบให้กับพื้นที่การเกษตรตั้ง ด้านหน้าเชื่อมและหลังเชื่อม เป็นอันมาก อีกทั้งจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ทำให้ความต้องการที่จะใช้ทรัพยากริมแม่น้ำและป่าต้นน้ำมากเพิ่ม

สูงขึ้นอย่างน่าเป็นห่วง ซึ่งนอกจากชุมชนจะเดือดร้อนแล้วยังก่อให้เกิดความเสียหายทางเศรษฐกิจเป็นอย่างมาก อันเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ประชาชนส่วนใหญ่ในพื้นที่มีฐานะยากจนและคุณภาพชีวิตตกต่ำ

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ได้ทรงเป็นห่วงสภาพแวดล้อมรวมถึงระบบนิเวศของป่าต้นน้ำและป่าพรุที่เปลี่ยนไป จะมีผลกระทบต่อความเป็นอยู่ของประชาชนในพื้นที่ มีรับสั่งให้หน่วยงานต่างๆเข้าดำเนินการอย่างรีบด่วนเพื่อช่วยเหลือประชาชนและรักษาธรรมชาติเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ได้รับสั่งกับคณะรัฐมนตรี และประชาชนในวันคล้ายวันพระราชสมภพ วันที่ 11 สิงหาคม 2550 ในตอนหนึ่ง ได้ทรงแสดงความเป็นห่วงเรื่องป่าต้นน้ำและป่าชายเลนที่ถูกบุกรุกทำลายอย่างมากในช่วงที่ผ่านมา ภายใน 20 ปี ข้างหน้าเราอาจจะต้องซื้อน้ำจากประเทศเพื่อนบ้านมาใช้ ถ้าเราไม่ช่วยกันรักษา ปลูกป่าเพิ่ม และฟื้นฟูป่าต้นน้ำ

งานวิจัยฉบับนี้ ได้รายงานการศึกษาสถานภาพและลักษณะการใช้ประโยชน์ที่ดินของพื้นที่ป่าต้นน้ำ ของลุ่มน้ำปากพนัง เพื่อเสนอแนวทางการบริหารจัดการในการฟื้นฟูและอนุรักษ์ป่าต้นน้ำ เพื่อลดโอกาสการเกิดและบรรเทาปัญหาภัยแล้ง น้ำท่วม ดินเบรี้ยวและแผ่นดินถล่ม ที่เกิดจากการถล่มเสียงพื้นที่ป่าต้นน้ำในลุ่มน้ำปากพนัง

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาและติดตามสถานภาพป่าจุบันของป่าต้นน้ำในพื้นที่ลุ่มน้ำปากพนัง
2. เพื่อศึกษาสถานการณ์การใช้ประโยชน์ที่ดินบริเวณพื้นที่ป่าต้นน้ำของลุ่มน้ำปากพนังในปัจจุบันตามประเภทของชั้นคุณภาพลุ่มน้ำโดยเฉพาะชั้นคุณภาพลุ่มน้ำที่ 1 และ 2
3. เสนอแนวทางการจัดการเพื่อการอนุรักษ์ให้คงไว้ซึ่งป่าที่อุดมสมบูรณ์และปรับปรุงป่าที่มีความเสื่อมโทรมเพื่อเพิ่มพื้นที่ป่าในบริเวณต้นน้ำของลุ่มน้ำปากพนัง ตามลำดับความเร่งด่วน

1.3 พื้นที่ศึกษา

ป่าต้นน้ำของพื้นที่ลุ่มน้ำปากพนังที่อยู่ในชั้นคุณภาพลุ่มน้ำที่ 1 และ 2 ประกอบด้วย พื้นที่ป่าที่อยู่ในบริเวณอุทยานแห่งชาติเขายางว ในเขตพื้นที่อำเภอลาวศาก อุทยานแห่งชาติน้ำตกไยง ในเขตพื้นที่อำเภอร่อนพิบูลย์ และอุทยานแห่งชาติเขาปู-เขาย่า ในเขตพื้นที่ อำเภอชะอวด และอำเภอจุฬาราษฎร์

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ภาคประชาชนสามารถใช้ที่ดินตามเขตการใช้ประโยชน์ที่ดินในพื้นที่ลุ่มน้ำปากพนังได้อย่างชัดเจนและถูกต้องตามหลักการอนุรักษ์
2. ได้แผนที่การใช้ประโยชน์ที่ดินในพื้นที่ป่าต้นน้ำของลุ่มน้ำปากพนังตามชั้นคุณภาพลุ่มน้ำ 1 และ 2 และขอบเขตหมู่บ้านในพื้นที่
3. ทราบถึงบริเวณพื้นที่ป่าต้นน้ำที่ถูกบุกรุกทำลายอย่างชัดเจน
4. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำแผนที่การใช้ประโยชน์ที่ดินในพื้นที่ป่าต้นน้ำไปใช้เป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการ(อนุรักษ์พื้นฟู และใช้ประโยชน์พื้นที่ป่าต้นน้ำของลุ่มน้ำปากพนังได้อย่างมีประสิทธิภาพ)
5. ทราบถึงสภาพปัญหา สาเหตุ และแนวทางแก้ไข ความเสื่อมโทรมและการลดลงของพื้นที่ป่าต้นน้ำในลุ่มน้ำปากพนัง ในปัจจุบัน

6. ได้แนวทางการบริหารจัดการ(อนุรักษ์และฟื้นฟู)พื้นที่ป่าดันน้ำในลุ่มน้ำปากพนัง ในอนาคตตามความเร่งด่วน

7. ได้ทราบถึงพื้นที่ที่จะต้องฟื้นฟูและอนุรักษ์บริเวณป่าต้นน้ำของกลุ่มน้ำปากพนัง สามารถกำหนดบริเวณพื้นที่ป่าต้นน้ำที่ได้มอบหมายต้องการการฟื้นฟูและอนุรักษ์อย่างชัดเจน

8. สามารถลดและบรรเทาปัญหาภัยแล้ง น้ำท่วม และแผ่นดินถล่ม ให้ลดน้อยลงในอนาคต อันสืบเนื่องจาก การสร้างเสียพื้นที่ป่าดั้นน้ำของกลุ่มน้ำปากพนัง ซึ่งเกิดจากการบุกรุกทำลายและใช้ประโยชน์จากภาคส่วนต่างๆ ในพื้นที่

1.5 อุปกรณ์และวิธีการศึกษา

1.5.1 อุปกรณ์การศึกษา

1. แผนที่ภูมิประเทศมาตราส่วน 1:50,000 จัดทำโดยกรมแผนที่ทหาร ครอบคลุมพื้นที่บริเวณป่าดันน้ำของ
ลุ่มน้ำปากพนัง

2. ภาพถ่ายทางอากาศสำหรับจัดทำแผนที่ฐานในรายละเอียดระดับ 1:25,000 ในบริเวณป่าต้นน้ำของลุ่มน้ำปากพนัง

3. แผนที่แสดงชั้นคุณภาพลุ่มน้ำ ขนาดมาตราส่วน 1:50,000 ครอบคลุมพื้นที่ป่าต้นน้ำจัดทำโดยคณะกรรมการอุทกวิทยาแห่งชาติ

4. แผนที่แสดงขอบเขตอำเภอ และตำบล ในบริเวณป่าต้นน้ำของพื้นที่ลุ่มน้ำปากพนังขนาดมาตราส่วน 1:50,000 จัดทำโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ กรมแผนที่ทหาร กรมการปกครอง

1.5.2 วิธีการศึกษา

1. จัดทำฐานข้อมูลระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์การใช้ประโยชน์ที่ดินในพื้นที่ป่าต้นน้ำของลุ่มน้ำปากพนัง โดยการแปลสภาพถ่ายทางอากาศ มาตราส่วน 1:25,000 ปีล่าสุด (ข้อมูลร่วมกับโครงการวิจัยอยู่ที่ 2: การศึกษาปริมาณตะกอนในลุ่มน้ำปากพนัง) โดยใช้โปรแกรม Erdas Imagine 9.1

2. ตรวจสอบความถูกต้องของการใช้ประโยชน์ที่ดินในบริเวณป่าดันน้ำจากการแปลงพื้นที่ทางอากาศ โดยการสำรวจภาคสนามบริเวณที่ไม่สามารถบ่งชี้ข้อมูลการใช้ที่ดินได้อย่างชัดเจน

3. นำเข้าข้อมูลแผนที่ชั้นคุณภาพลุ่มน้ำ (Watershed Classification) เป็นฐานข้อมูลในระบบระเบียบสารสนเทศทางภูมิศาสตร์ (GIS) จากชั้นคุณภาพลุ่มน้ำทั่วประเทศที่กำหนดโดยคณะกรรมการอุทกวิทยาแห่งชาติ โดยโปรแกรม Arc GIS (Arc Info)

4. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นที่ป่าไม้ในเขตชั้นคุณภาพลุ่มน้ำต่างๆ โดยเฉพาะชั้นคุณภาพลุ่มน้ำที่ 1 และ 2 ด้วยเทคนิคการซ้อนทับข้อมูล (Overlay) ในระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์โดยใช้โปรแกรม Arc GIS (Arc Info) ของทั้ง 3 ข้อมูล คือ ข้อมูลชั้นคุณภาพลุ่มน้ำ ข้อมูลการใช้ประโยชน์ที่ดิน และข้อมูลขอบเขตหมู่บ้าน เพื่อหาเนื้อที่แลบบริเวณพื้นที่ป่าต้นน้ำที่ยังคงเหลืออยู่และเสื่อมโทรมแล้ว ซึ่งจะต้องมีการฟื้นฟูและอนุรักษ์พื้นที่ป่าต้นน้ำต่อไป

5. จัดเวทีสัมนาเพื่อร่วมกันระดมสภាពปญหา สาเหตุ แนวทางแก้ไข และแนวทางการบริหารจัดการ (อนุรักษ์และฟื้นฟู) พื้นที่ป่าต้นน้ำในลุ่มน้ำปากพนังร่วมกันระหว่าง ชุมชน หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และสถาบันการศึกษา

6. เสนอแนะแนวทางการบริหารจัดการ (อนุรักษ์และฟื้นฟู) พื้นที่ป่าต้นน้ำ ชั้นคุณภาพลุ่มน้ำที่ 1 และ 2 แก่ ชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

7. สร้างเครื่อข่ายเฝ้าระวังรักษาต้นน้ำของชุมชนในพื้นที่ป่าต้นน้ำ

บทที่ 2

ป่าต้นน้ำของลุ่มน้ำปากพนัง

2.1 ขอบเขตพื้นที่ป่าต้นน้ำของลุ่มน้ำปากพนัง

พื้นที่ป่าต้นน้ำของลุ่มน้ำปากพนังที่ทำการศึกษาประกอบด้วยพื้นที่ป่าไม้ในเขตอุทยานแห่งชาติทั้งสิ้น 3 แห่ง ด้วยกันได้แก่

1. อุทยานแห่งชาติเขาหลวง
2. อุทยานแห่งชาติน้ำตกอย่าง
3. อุทยานแห่งชาติเขาน้ำปู-เขาย่า

จากการสำรวจในพื้นที่ร่วมกับเจ้าหน้าที่จากอุทยานแห่งชาติทั้ง 3 อุทยาน เพื่อสำรวจเบื้องต้นถึงสภาพป่าต้นน้ำในลุ่มน้ำขึ้นที่ 1 และ 2 พบว่าส่วนใหญ่อยู่ในสภาพป่าที่สมบูรณ์ มีการบุกรุกน้อย แต่บริเวณป่าที่อยู่นอกเขตลุ่มน้ำขึ้นที่ 1 และ 2 มีการบุกรุกพื้นที่ป่าและทำลายป่ามากขึ้นทุกปี โดยส่วนใหญ่เพื่อนำพื้นที่มาปลูกยางพารา หรือใช้ประโยชน์ทางด้านอื่น ถึงแม้จะมีเจ้าหน้าที่ของอุทยาน และมีหน่วยพิทักษ์อุทยานที่เข้าไปตรวจสอบ ติดตามจับกุม แต่ยังมีการลักลอบเข้ามาในพื้นที่เสมอ เนื่องจากความต้องการเข้าไปใช้ประโยชน์จากการค้าขาย ตลอดจนความต้องการท่องเที่ยว การอนุรักษ์ป่าต้นน้ำเป็นไปได้อย่างยากลำบากในบางพื้นที่

ก

ข

ค

ง

รูปที่ 2-1 แสดงที่ตั้งสำนักงานอุทยานแห่งชาติในพื้นที่ศึกษา (ก – อุทยานแห่งชาติเขาหลวง; ข – อุทยานแห่งชาติน้ำตกอย่าง; ค, ง – อุทยานแห่งชาติเขาน้ำปู - เขาย่า)

2.1.1 อุทยานแห่งชาติเขายาง

อุทยานแห่งชาติเขายาง ตั้งอยู่ที่หมู่ 4 บ้านร่อน ต.เขาก้าว อ.ลานสกา จ.นครศรีธรรมราช(รูปที่ 2-1 ก) มีพื้นที่ครอบคลุมอยู่ในท้องที่อำเภอลานสกา อำเภอช้าง อำเภอเมือง อำเภอพิปุล อำเภอพรหมคีรี อำเภอห้างกลาง และอำเภอับพิตา จังหวัดนครศรีธรรมราช มีเนื้อที่ประมาณ 356,250 ไร่ หรือ 570 ตารางกิโลเมตร ซึ่งประกอบด้วย ป่าดันน้ำ ของคลองที่ไหลลงลุ่มน้ำปากพนัง ดังนี้

- ป่าดันน้ำของคลองเขาก้าว ต.เขาก้าว อ.ลานสกา จ.นครศรีธรรมราช เส้นนี้จะมาจากเส้นน้ำตากกะโรม ซึ่งคลองนี้จะไหลลงคลองเสารัง

2.1.2 อุทยานแห่งชาติน้ำตกโยง

อุทยานแห่งชาติน้ำตกโยง ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกของลุ่มน้ำปากพนัง ตั้งอยู่ หมู่ที่ 7 ต.ถ้ำใหญ่ อ.ทุ่งสง จ.นครศรีธรรมราช(รูปที่ 2.-1 ข) มีพื้นที่ครอบคลุมท้องที่อำเภอทุ่งสง อำเภอนาบอน อำเภอลานสกา อำเภอร่อน พิบูลย์ และอำเภอห้างกลาง จังหวัดนครศรีธรรมราช มีเนื้อที่ทั้งหมดประมาณ 128,125 ไร่ หรือ 205 ตารางกิโลเมตร ซึ่งประกอบด้วยป่าดันน้ำของคลองที่ไหลลงลุ่มน้ำปากพนัง ดังนี้

- ป่าดันน้ำของคลองเจดีย์ ต.ลานสกา อ.ลานสกา จ.นครศรีธรรมราช ซึ่งคลองนี้จะไหลลงคลองเขาก้าว

- ป่าดันน้ำของคลองขุนพัง ต.หินตก อ.ร่อนพิบูลย์ จ.นครศรีธรรมราช ซึ่งคลองขุนพังจะไหลลงคลองเสารัง แล้วไหลลงสู่คลองชะเม่า

- ป่าดันน้ำคลองศาลขุน ต.เขาก้าว อ.ลานสกา จ.นครศรีธรรมราช ซึ่งคลองศาลขุนจะไหลรวมกับน้ำตก กะโรม ที่คลองเขาก้าว และไหลลงคลองเสารัง และคลองชะเม่า

2.1.3 อุทยานแห่งชาติเขาน้ำ – เขาย่า

อุทยานแห่งชาติเขาน้ำ-เขาย่า ตั้งอยู่ที่ 60 หมู่ 9 ต.เขาน้ำ อ.ศรีบูรพด จ.พัทลุง(รูปที่ 2-1 ข, ค) มีพื้นที่ครอบคลุมอยู่ในท้องที่อำเภอทุ่งสง อำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช อำเภอวังชากวา อำเภอห้วยยอด อำเภอเมือง อำเภอไบย จังหวัดตรัง และอำเภอศรีนคินทร์ อำเภอศรีบูรพด อำเภอป่าพะยอม อำเภอองครา จังหวัดพัทลุง ตั้งอยู่ ในบริเวณเทือกเขาบรรทัด สถาปัตยห้วยคลุ่มด้วยป่าดงดิบชืน รวมเนื้อที่ทั้งหมดประมาณ 433,750 ไร่ หรือ 694 ตารางกิโลเมตรซึ่งประกอบด้วยป่าดันน้ำของอ่างเก็บน้ำที่ไหลลงลุ่มน้ำปากพนัง ดังนี้

- อ่างเก็บน้ำห้วยน้ำใส ตั้งอยู่หมู่ที่ 5 ตำบลวังอ่าง อำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช และหมู่ที่ 3 ตำบลลานข่อย อำเภอป่าพะยอม จังหวัดพัทลุง ซึ่งสร้างปิดกั้นคลองไม้เสียบ ที่ตำบลวังอ่าง อำเภอชะอวด จังหวัด นครศรีธรรมราช เป็นเชื่อน ตันสูง 40.00 เมตรกว้าง 8.00 เมตรสันเชื่อนยาว 946 เมตร เก็บน้ำได้ 80 ล้านลูกบาศก์เมตร ใช้ประโยชน์เพื่อช่วยเหลือพื้นที่เพาะปลูกได้ประมาณ 53,500 ไร่ เพื่อการอุปโภค-บริโภคและเพื่อบรรเทาอุทกภัยใน พื้นที่ลุ่มน้ำปากพนัง ป่าดันน้ำของคลองสายหลักที่ไหลลงอ่างเก็บน้ำห้วยน้ำใส มีดังนี้ คือคลองวังหนอง คลองนายพุด คลองน้ำตาด คลองสามแพรก ซึ่งตั้งอยู่ที่ หมู่ 5 บ.วังหนอง ต.วังอ่าง อ.ชะอวด คลองหัวยรำพัน บ.หัวยรำพัน ส่วนนี้อยู่ ในเขตของจังหวัดนครศรีธรรมราช ส่วนในเขตของจังหวัดพัทลุงคลองที่ไหลลงอ่างเก็บน้ำ คือ คลองหัวยดาด คลองหัวยน้ำใส คลองเต่า ซึ่งน้ำจากอ่างเก็บน้ำห้วยน้ำใส จะไหลลงคลองชะอวด ซึ่งน้ำจากคลองนี้จะไหลลงแม่น้ำปากพนัง

2.2 พันธุ์ไม้และสัตว์ป่า

อุทัยานแห่งชาติน้ำตกโยง เป็นป่าดิบชื้น มีพันธุ์ไม้ที่มีค่าและมีขนาดใหญ่อยู่เป็นจำนวนมาก เช่น ยาง หลุมพอด ตะเคียนทอง นาเกบุด กระบาง เสียดซ้อ เลือดคนก ขันนุปาน จำปา พิกุลป่า ก่อ รักษา กระท้อน สะตอ เหรียง ฯลฯ พืชพันธุ์ลงมีจำพวกพืชนนิดต่างๆ พืชตระกูลขิงข่า ไม่เลี้อย และເຄາວລໍ້າขົນເກະຕາມໄມ້ໃຫຍ່

ป้าดิบเข้าเป็นป้าที่มีความโปรดังกว่าป้าดิบชื่นอยู่ในระดับความสูง 800 เมตรขึ้นไป เนื่องจากมีต้นไม้ใหญ่ชื่นอยู่น่อง พันธุ์ไม้เด่นได้แก่ ก่อตานม ก่องกอก ก่อเดือย ก่อแเป็น พืชพื้นล่างที่พบได้แก่ มังเร เฟิน มอง กลวยไม้ดิน เป็นต้น

ສັດງປາທີ່ສໍາວົງພບໃນປາເຂົາບຣິເວັນນີ້ທີ່ສໍາຄັນ ເຊັ່ນ ເລື່ອງພາ ສມເສຣີຈ ມູນປ້າ ແກ້ງ ກະຮາງ ອີເຫັນ ຂະມດ ລົງເສນ
ຕ່າງ ກະຮວກ ເມັນ ນກຫວ້າ ໝ່ຽຍວ ໄກປ່າ ນກເຂົາເປົລ້າ ນກເງື້ອກ ນກມື້ນ ນກກາງເຊັນດັງ ນກແໜ່ງແໜ້ວ ນກປ່ອດຫ້າໂຂນ
ຕະພາບນໍ້າແກ້ມແດງ ຕະກວດ ກຶ້ງກ່າ ຈຶ່ງເຫັນ ຖະກະປະ ກົນ ເຊີຍ ດາວໂຫ ປລາແຮ່ ປລາຊີ້ວ ປລາກະຫີງ ປລາະະໂດ ບຸນ້າຕົກ
ຜື້ເສື້ອກລາງວັນ ຜື້ເສື້ອກລາງຄືນແລະແມລັງປຶກແໜ້ງຕ່າງ¹

ອຸທຍານແໜ່ງຊາດເຂາຫລວງ ເປັນປຳດີບື້ນ ຄຣອບຄລຸມພື້ນທີ່ສ່ວນໃຫຍ່ຂອງອຸທຍານແໜ່ງຊາດເກືອບທັ້ງໝາດ ພຶ້ມ
ປະຈຳຄືນແລະໄມ້ທີ່ມີຄ່າທາງເສຽບສູກິຈສ່ວນໃຫຍ່ໄດ້ແກ່ ຍາງ ຕະເຄີຍນທອງ ໄກເຊີ່ວາ ຕະເຄີຍນທຣາຍ ສຢາຂາວ ກະບາກດຳ
ກະບາກຂາວ ພັນຈຳ ລ່ວມພອ ເອີນ ເຊີ່ຍດ ອົບເຫຍ ເທິພທາໄຣ ຈຳປາປາ ກ່ອ ແಡງຄານ ແດງເຂາ ຍມປໍາ ລຸຫ ນອກຈາກນີ້ຍັງມີ
ກຸລາບພັນປີ ກຸລາບເຂາຫລວງ ເຕົ່າຮ້າງຍັກໜ້າ ພວຍໄມ້ເທົ່າ ໄຟເກົ່າຍົບ ກ້າມກັ່ງໜ່າຍໜີນິດ ແລະມໍາຫາສດຳເຫັ່ນເປັນ
ເພື່ອຕັ້ນປະຈຳຄືນຂອງອຸທຍານແໜ່ງຊາດເຂາຫລວງ ເປັນຕົ້ນ

ป้าดิบเข้า เป็นป้าที่ขึ้นอยู่เหนือระดับน้ำทะเลขั้งแต่ 1000 เมตรขึ้นไปจนถึงยอดเขาที่มีเมฆหมอกคลุ่ม พันธุ์ไม้ที่สำคัญได้แก่ เม้มด กัญาน แดงเข้า ก่อเข้า นาภบุด จำปูนช้าง ฯลฯ พืชคลุ่มดินส่วนใหญ่คล้ายป้าดิบเขาระดับต่ำแต่จะมีพืชชนิดขึ้นมาก ได้แก่ ป้าแฉกใบใหญ่ บัวแขกใบมน หวายเทิง หวายแซม หวายเข้า เป็นต้น

พืชของอาทัยซึ่งเกาะตามลำต้นและกิ่งไม้ นอกจากมอสและเพินแล้ว ยังพบพืชที่นำสนใจโดยเป็นพืชหายากหลายชนิด เช่น ระย้าหยก และกล้วยไม้ชนิดต่างๆ ซึ่งคาดว่าจะมีอยู่มากกว่า 300 ชนิด บางชนิดเป็นกล้วยไม้เฉพาะถิ่นที่พบเพียงแห่งเดียวในโลก เช่น สิงโตพัดเหลือง สิงโตอาจารย์เต็ม ขันตาสิงโต เอื้องสายสวีตสัน เอื้องแดงหิน กล้วยปลอก เอื้องคิริวง เป็นต้น

นอกจากนี้ ในบริเวณเข้าหาหลวงยังพบสัตว์เลี้ยงคุกคามและสัตว์สะเทินน้ำสะเทินบกที่หายากหลายชนิด เช่น งูลายสายมลายู เต่าจักร งูหلامปากเปิด งูสามเหลี่ยมหัวหางแดง จิ้งจกน้ำยักษ์กำพล ตุ๊กแกกปาโคนนีวิติด จิ้งเหลนเรียกปักช์ใต้ งูเขียววงศ์ลาย กบเข้าท้องลาย กบตะนาวศรี เยี้ยงดงคุกชัย เป็นต้น ในบริเวณแห่งต้นน้ำลำธารของอุทยานแห่งชาติเข้าหาหลวง จะพบสัตว์น้ำในบริเวณน้ำอยู่ เนื่องจากมีกระแสน้ำไหลแรง บริเวณสารอาหารในน้ำมีน้อย พื้นน้ำ

¹ <http://www.dnp.go.th/parkreserve/asp/style1/default.asp?npid=206&lg=1>

เป็นพินและทราบไม่เหมาะสมกับการเจริญเติบโตของสัตว์น้ำ ที่พบได้แก่ ปลาพลวง ปลาแสง ปลาไส้ขม ปลาชินน้ำตก ปลาอีกอง ปลาติดหิน ปูน้ำตก เป็นต้น²

อุทยานแห่งชาติเขาน้ำ-เขาย่า สภาพสังคมพื้นในอุทยานแห่งชาติเขาน้ำ-เขาย่า ส่วนใหญ่มีสภาพเป็นสังคม พืชป่าดิบชั้น พันธุ์ไม้ที่พบ ได้แก่ ตะเคียนทอง หลุมพอ ยาง กระบาง จำปาป่า พิกุล ไชเยียว นาเกบุด พญาไม้ หลวง อะโอน หมากพน ฉก ฯลฯ พืชพื้นล่างได้แก่ ช้างร่องให้ หวาย กลวยไม้ป่า สมุนไพร และว่านชนิดต่างๆ

เนื่องจากอุทยานแห่งชาติเขาน้ำ-เขาย่า มีอาณาเขตติดต่อกับเขตราชภัณฑ์สัตว์ป่าเทือกเขาบรรทัด จังหวัดศรีสะเกษ ป่าอพยพไปมาอยู่เสมอ จากการสำรวจนิodicของสัตว์ป่าในเขตอุทยานแห่งชาติ พบรสัตว์ประเภทต่างๆ ประกอบด้วย

สัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม ประมาณ 60 ชนิด เช่น เลียงผา สมเสร็จ หมีคัน เสือปลา เก้ง กระจงคaway ค่างแวนถิน ได้ ชะมดเปล่งลายແຕบ หมาไม้ หนูผู้จิว อีเห็นลายพาด พญากรรอกเหลือง พญากรรอกดำ ต้างคาดแม่ไก่ป่าฝัน ค้างคาวปีกถุงเคราดำ ฯลฯ นก พบระมาณ 286 ชนิด อาทิ เช่น นกยางไฟหัวสีเทา นกคัดคูสีทองแดง นกบังรอกปากแดง นกกะเต็นแดง นกเงือกหัววงศ์ นกจอกป้าหัวโต นกพญาปากกว้างเล็กนกข้มน้อยสีเขียว นกจับดินหัวดำ นกกระจิบกระหม่อมแดง นกจับแมลงสีส้ม นกกินปลีกลัวยปากยิ่ว นกกาฝากสีเลือดหมู ฯลฯ

สัตว์เดือยคดาน พบระมาณ 67 ชนิด เช่น เต่าจกร ตะพาบน้ำ เท่าช้าง ตุ๊ดตู่ ตะ瓜ด เนี้ย จี้เหلنน้อยทางยาวย กิงกำบินหัวสีฟ้า ตุ๊กแกป่าใต้ งูดินลายสีเขียวหางพ่นพิษ งูคงคาดหงอน งูใบ ฯลฯ

สัตว์สะเทินน้ำสะเทินบก สำราญพบ กบหงอนลายสีเขียว กบซ่าง่อนหินเมืองใต้ กบเข้าหลังทอง กบตะนาวศรี กบวัว กิ้งก่าบินหัวสีฟ้า ตุ๊กแกป่าใต้ งูดินลายสีเขียวหางพ่นพิษ งูคงคาดหงอน งูใบ ฯลฯ

ปลา ในบริเวณแหล่งน้ำพบ ประมาณ 15 ชนิด ได้แก่ ปลาตูหนาน ปลาแมด ปลาหวด ปลาหลด ปลาชิวaway ปลาชิวไปไฝ่ ปลาอีกอง และปลาจะอนถ้า เป็นต้น

แมลง ประมาณ 70 ชนิด อาทิ เช่น ผึ้งหลวง ด้วงดีดหนวด ไฝ ด้วงกว่างห้าขา จักจั่งวงมนوعแดง ผีเสื้อพ่อ模ด ผีเสื้อทางดึงอิศรา ผีเสื้อดาราไฟรักษาใต้ ผีเสื้อเจ้าป่า ผีเสื้อกระทกรากสีคล้ำ ผีเสื้อถุงทองปักษาใต้ เป็นต้น³

2.3 ชั้นคุณภาพลุ่มน้ำของพื้นที่ป่าดันน้ำในลุ่มน้ำปากพนัง

2.3.1 นิยามศัพท์

ลุ่มน้ำ ตรงกับคำภาษาอังกฤษ คือ Watershed หรือ Basin หรือ Catchment ซึ่งเป็นหน่วยพื้นที่หนึ่งที่ประกอบด้วยทรัพยากรากยภาพ ทรัพยากรชีวภาพ ทรัพยากรที่มีนุชช์สร้างขึ้น (คุณค่าการใช้ประโยชน์ของมนุษย์) และทรัพยากรคุณภาพชีวิต (สังคมสิ่งแวดล้อม) ระบบลุ่มน้ำประกอบด้วยทรัพยากรเหล่านี้อยู่รวมกัน คละกัน อย่างกลมกลืนจนมีเอกลักษณ์และพฤติกรรมร่วมกัน เป็นลุ่มน้ำที่มีลักษณะและแสดงบทบาทเฉพาะ จึงมักเรียกลุ่มน้ำเป็นทรัพยากรลุ่มน้ำ หรือระบบทรัพยากร

พื้นที่ลุ่มน้ำ หมายถึง หน่วยของพื้นที่ซึ่งล้อมรอบด้วยสันปันน้ำ (boundary) เป็นพื้นที่รับน้ำฝนของแม่น้ำสายหลักในลุ่มน้ำนั้น ๆ เมื่อฝนตกลงมาในพื้นที่ลุ่มน้ำจะไหลออก สู่ลำธารสายย่อย ๆ (sub-order) และรวมกันออกสู่ลำธารสายใหญ่ (order) และรวมกันออกสู่แม่น้ำสายหลัก (mainstream) จนไหลออกปากน้ำ (outlet) ในที่สุด

² <http://www.dnp.go.th/parkreserve/asp/style1/default.asp?npid=198&lg=1>

³ <http://www.dnp.go.th/parkreserve/asp/style1/default.asp?npid=203&lg=1>

ต้นน้ำลำธาร หมายถึง พื้นที่ติดกับของลุ่มน้ำซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีความลาดชันไปจนถึงสันบันน้ำ เช่น ลุ่มน้ำเจ้าพระยา ซึ่งมีแม่น้ำสายหลักคือ แม่น้ำเจ้าพระยา ต้นน้ำเจ้าพระยาคือ พื้นที่ติดกับของลุ่มน้ำ เช่น บริเวณจังหวัดเชียงใหม่ ลำปาง แพร่ น่าน ฯลฯ ซึ่งพื้นที่เหล่านี้ ประกอบไปด้วยลุ่มน้ำย่อยขนาดเล็ก ซึ่งเป็นพื้นที่ต้นน้ำลำธารที่รองรับน้ำฝนและปลดปล่อยน้ำท่าให้รวมลงสู่แม่น้ำเจ้าพระยา

ต้นน้ำลำธาร ในด้านที่ตั้งของพื้นที่ พบว่า มติคณะกรรมการจัดทำแผนที่ ระบุ การกำหนดชั้นคุณภาพลุ่มน้ำและข้อเสนอแนะมาตรการการใช้ที่ดินในเขตชั้นคุณภาพลุ่มน้ำต่าง ๆ กำหนดให้ส่วนรักษา และ พื้นฟูสภาพ พื้นที่ชั้นคุณภาพลุ่มน้ำชั้นที่ 1 ของทุกลุ่มน้ำสำคัญไว้เป็นแหล่งต้นน้ำ สำหรับของประเทศไทย และกำหนดให้ พื้นที่ชั้นคุณภาพลุ่มน้ำชั้นที่ 2 ของทุกลุ่มน้ำสำคัญเป็นแหล่งต้นน้ำ สำหรับลำดับรองของประเทศไทย (รูปที่ 2-3)

ต้นน้ำลำธาร การดำเนินการตามกฎหมายในส่วนของพื้นที่ต้นน้ำลำธาร ปัจจุบันยังใช้บังคับด้วยพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507 พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2504 และพระราชบัญญัติสิ่ง涓และคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2535

ดังนั้น ต้นน้ำลำธาร ในที่นี้จึงหมายถึง พื้นที่ที่กำหนดไว้เป็นพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 และพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 2 ที่อยู่ในเขตพื้นที่ป่าไม้ตามบทบัญญัติของกฎหมายที่เกี่ยวข้อง⁴

ป่าเสื่อมสภาพ ป่าเสื่อมสภาพตามความหมายของรายงานฉบับนี้ หมายถึง พื้นที่ที่ป่าที่เสื่อมสภาพตามระบบ呢เวศน์และมีการบุกรุก ผ้าใบ เพิ่มเติมรวมทั้งพื้นที่ที่ไม่มีค่าที่มีลักษณะสมบูรณ์เหลืออยู่เป็นส่วนน้อย

2.3.2 การกำหนดชั้นคุณภาพลุ่มน้ำจำแนกตามมติคณะกรรมการจัดทำแผนที่

2.3.2.1 พื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 เป็นพื้นที่ลุ่มน้ำที่ควรสงวนไว้เป็นพื้นที่ต้นน้ำลำธารโดยเฉพาะเนื่องจากว่าอาจมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมจากการเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดินได้่ายและรุนแรง(รูปที่ 2-3) โดยมีการแบ่งออกเป็น 2 ระดับชั้นย่อย คือ

- พื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1A, ได้แก่ พื้นที่ต้นน้ำลำธารที่ยังมีสภาพป่าสมบูรณ์ในปี พ.ศ. 2525 สำหรับลุ่มน้ำปิง วัง ยม น่าน ซี mül และลุ่มน้ำภาคใต้ปี พ.ศ. 2528 สำหรับลุ่มน้ำภาคตะวันออก และปี พ.ศ. 2531 สำหรับลุ่มน้ำตะวันตก ภาคกลาง ลุ่มน้ำป่าสัก ลุ่มน้ำภาคเหนือและตะวันออกเฉียงเหนือ และส่วนอื่นๆ (ลุ่มน้ำชายแดน)

- พื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1B, เป็นพื้นที่ที่สภาพป่าส่วนใหญ่ได้ถูกทำลาย ตัดแปลง หรือเปลี่ยนแปลงเพื่อการพัฒนาหรือการใช้ที่ดินรูปแบบอื่นก่อน พ.ศ. 2525 นอกจากนี้ได้มีการกำหนดชั้นคุณภาพลุ่มน้ำภาคใต้เพิ่มเติม ดังนี้

- พื้นที่ชั้นลุ่มน้ำ 1AR หมายถึง พื้นที่ชั้นลุ่มน้ำ 1A, ซึ่งมีสวนยางปราภภูอยู่ในแผนที่สวนยางปี 2529 ของสถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร

- พื้นที่ชั้นลุ่มน้ำ 1BR หมายถึง พื้นที่ชั้นลุ่มน้ำ 1B, ซึ่งมีสวนยางปราภภูอยู่ในแผนที่สวนยางปี 2529 ของสถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร

⁴ <http://www.forest.go.th/watershed/Thai/Concept/define.html>

2.3.2.2 พื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 2 เป็นพื้นที่ที่มีค่าดัชนีชั้นคุณภาพลุ่มน้ำตามที่การศึกษาเพื่อจำแนกชั้นคุณภาพลุ่มน้ำของแต่ละลุ่มน้ำได้กำหนดไว้ พื้นที่ดังกล่าวเหมาะสมต่อการเป็นต้นน้ำสำหรับในระดับรองจากลุ่มน้ำชั้นที่ 1 สามารถนำพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นนี้ไปใช้เพื่อประโยชน์ที่สำคัญอย่างอื่นได้ เช่น การทำเหมืองแร่ เป็นต้น

2.3.2.3 พื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 3 เป็นพื้นที่ที่สามารถใช้ประโยชน์ได้ทั้งการทำไม้ เมืองแร่ และการปลูกพืชกรรมประเพณีไม้ยืนต้น

2.3.2.4 พื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 4 โดยสภาพป่าของลุ่มน้ำชั้นนี้ได้ถูกบุกรุกแผ้วถางเป็นที่ใช้ประโยชน์เพื่อกิจการฟืชไร่เป็นส่วนใหญ่

2.3.2.5 พื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 5 พื้นที่นี้โดยทั่วไปเป็นที่รับหรือที่ลุ่มหรือเนินลาดเอียงเล็กน้อย และส่วนใหญ่ป่าไม้ได้ถูกแผ้วถางเพื่อประโยชน์ด้านเกษตรกรรม โดยเฉพาะการทำนาและ กิจการอื่นๆ ไปแล้ว

2.4 ข้อมูลพื้นที่ศึกษา ดำเนินการศึกษาพื้นที่

2.4.1 พื้นที่ต้นน้ำ พื้นที่ในเขตอุทยานแห่งชาติ เขตป่าสงวนแห่งชาติ หรือป่าอนุรักษ์อื่นๆ ในท้องที่ต่างๆ ดังนี้

- อุทยานแห่งชาติเขาหลวง ป่าสงวนแห่งชาติป่าภูเขาหลวง

ท้องที่ ต.เข้าแก้ว ต.ลานสกา ต.กำโนน ต.ท่าดี อ.ลานสกา จ.นครศรีธรรมราช

ท้องที่ ต.ท่าจิ้ว อ.เมือง จ.นครศรีธรรมราช

- อุทยานแห่งชาติน้ำตกโพย ป่าสงวนแห่งชาติป่าเขาหลวง

ท้องที่ ต.เข้าแก้ว ต.ลานสกา ต.笋ทะล อ.ลานสกา จ.นครศรีธรรมราช

ท้องที่ ต.หินตก ต.ร่อนพิบูลย์ อ.ร่อนพิบูลย์ จ.นครศรีธรรมราช

- ป่าสงวนแห่งชาติป่าซ่องกระسم วังชวน ควบ-pra-

ท้องที่ ต.ทุ่งโพธิ์ ต.สามตำบล ต.นาหมอบุญ อ.อุพาราษ จ.นครศรีธรรมราช

ท้องที่ ต.คุนเกย อ.ร่อนพิบูลย์ จ.นครศรีธรรมราช

- อุทยานแห่งชาติเขาน้ำป่า-เขาย่า ป่าสงวนแห่งชาติป่าคุนแก้ว คลองตม ป่าทุ่งลานแซะ

ท้องที่ ต.เข้าพระทอง ต.วังอ่าง อ.ชะอวด จ.นครศรีธรรมราช

2.4.2 พื้นที่กลางน้ำ

- ป่าสงวนแห่งชาติป่าครุฑ์เจียง

ท้องที่ ต.ชะอวด ต.เครึง อ.ชะอวด จ.นครศรีธรรมราช

- ป่าสงวนแห่งชาติป่าคลองส่อง ป่าสงวนแห่งชาติป่าท่าช้างข้าม

ท้องที่ อ.เชียรไหง จ.นครศรีธรรมราช

- ป่าสงวนแห่งชาติป่ากลอง ป่าดอนทราย

ท้องที่ อ.เฉลิมพระเกียรติ จ.นครศรีธรรมราช

- ป่าสงวนแห่งชาติป่าเขาพระบาท

ท้องที่ ต.ทรายขาว ต.เข้าพระบาท อ.หัวไทร จ.นครศรีธรรมราช

2.4.3 พื้นที่ปลายน้ำ

ท้องที่ อ.หัวไทร อ.ปากพนัง จ.นครศรีธรรมราช

2.5 การใช้ที่ดินในพื้นที่ป่าตันน้ำ

การใช้ประโยชน์ที่ดินบริเวณพื้นที่ป่าตันน้ำจากข้อมูลการใช้ประโยชน์ที่ดินโดยกรมพัฒนาที่ดิน ในปี พ.ศ. 2545 มีทั้งพื้นที่ป่าที่ยังสมบูรณ์และที่โคนบุกกรุก มีการปลูกยางและสวนผสม (รูปที่ 2-4 ตารางที่ 2-1) จากพื้นที่ป่าตันน้ำเขตลุ่มน้ำชั้น 1 และชั้น 2 ทั้งหมดประมาณ 234,438 ไร่ พื้นที่ป่าตันน้ำส่วนใหญ่ที่มีการนำไปใช้ประโยชน์ ส่วนใหญ่เป็นป่าไม้ผลัดใบซึ่งถูกเข้าไปใช้ประโยชน์พื้นที่ของประชาชน ด้วยการปลูกยางพาราเป็นสวนใหญ่ ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 43 ของพื้นที่ ครอบคลุมเนื้อที่ประมาณ 111,118 ไร่ ลักษณะของพื้นที่ในลำดับถัดมาจะเป็นในสวนของพื้นที่ป่าดิบชื้นที่ยังมีความอุดมสมบูรณ์ประมาณร้อยละ 35 ของพื้นที่ หรือคิดเป็นเนื้อที่ประมาณ 83,110 ไร่ ลำดับถัดมาจะเป็นป่าประเภทไม้ผลัดใบเสื่อมสภาพโดยนิยามตามระบบนิเวศน์คิดเป็นร้อยละ 13 ของพื้นที่ มีเนื้อที่ประมาณ 30,770 ไร่ และมีการใช้ประโยชน์อย่างอื่นๆ บ้าง เช่น พื้นที่สวนผสม และพื้นที่อยู่อาศัยแต่มีบริมาณเนื้อที่ไม่สูงเมื่อเทียบกับพื้นที่ป่าลูกยางพารา

การใช้ประโยชน์ที่ดินในพื้นที่ชั้นคุณภาพลุ่มน้ำที่ 1 เมื่อนำข้อมูลคุณภาพลุ่มน้ำชั้น 1 ซ้อนทับกับข้อมูลการใช้ประโยชน์ที่ดินในบริเวณป่าตันน้ำของลุ่มน้ำปากพังพบว่า การใช้ประโยชน์ที่ดินในลุ่มน้ำชั้นที่ 1 ส่วนใหญ่เป็นประเภทป่าดิบชื้น ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 45 ของพื้นที่ ครอบคลุมเนื้อที่ประมาณ 71,170 ไร่ อันดับสองเป็นป่าประเภทไม้ผลัดใบเสื่อมสภาพตามระบบนิเวศน์ซึ่งมีการเข้าไปใช้พื้นที่ของประชาชนเพื่อการปลูกยางพารา คิดเป็นร้อยละ 39 ของพื้นที่ ครอบคลุมเนื้อที่ประมาณ 50,590 ไร่ สภาพการใช้ประโยชน์พื้นที่ของพื้นที่ป่าในเขตชั้นคุณภาพลุ่มน้ำที่ 1 ในลำดับพื้นที่ที่มีเนื้อที่รองลงมาจากการใช้ปลูกยางพาราคือ พื้นที่ป่าเสื่อมสภาพ คิดเป็นร้อยละ 19 ของพื้นที่ ครอบคลุมเนื้อที่ประมาณ 29,835 ไร่ นอกจากนั้นยังมีการใช้ประโยชน์ในพื้นที่ชั้นคุณภาพลุ่มน้ำที่ 1 อีกหลายประเภทด้วยกัน นั่นคือ พื้นที่ป่าไม้ผลผสม และพื้นที่สำหรับการอยู่อาศัย แต่มีปริมาณเนื้อที่ในระดับไม่สูงเมื่อเทียบกับพื้นที่ป่าเสื่อมธรรมและพื้นที่ปลูกยางพารา (รูปที่ 2-5 และตารางที่ 2-2)

การใช้ประโยชน์ที่ดินในพื้นที่ชั้นคุณภาพลุ่มน้ำที่ 2 จากการนำข้อมูลคุณภาพลุ่มน้ำชั้น 2 ซ้อนทับกับข้อมูลการใช้ประโยชน์ที่ดินในบริเวณป่าตันน้ำของลุ่มน้ำปากพังพบว่า การใช้ประโยชน์ที่ดินในลุ่มน้ำชั้นที่ 2 อันดับหนึ่งส่วนใหญ่จะเป็นประเภทป่าไม้ผลัดใบเสื่อมสรุปที่มีการเข้าไปใช้ประโยชน์ของประชาชนเพื่อการปลูกยางพาราเป็นส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 76 ของพื้นที่ ครอบคลุมเนื้อที่ประมาณ 60,528 ไร่ อันดับสอง เป็นป่าดิบชื้นที่ยังคงมีความอุดมสมบูรณ์คิดเป็นร้อยละ 15 ของพื้นที่ ครอบคลุมเนื้อที่ประมาณ 11,940 ไร่ และยังพบว่าในเขตพื้นที่ชั้นคุณภาพลุ่มน้ำที่ 2 มีการเข้าไปใช้พื้นที่ที่เป็นป่าเสื่อมสภาพเพื่อการปลูกไม้ผลสูงขึ้นมากกว่าในเขตพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 นั่นคือ ประมาณร้อยละ 5 ครอบคลุมเนื้อที่ประมาณ 3,900 ไร่ นอกจากนั้นยังมีการเข้าไปใช้ประโยชน์อย่างอื่นๆ คิดเป็นเนื้อที่ปริมาณไม่สูงเมื่อเทียบกับพื้นที่ป่าที่ถูกเปลี่ยนไปเป็นพื้นที่ปลูกยางพารา(รูปที่ 2-6, ตารางที่ 2-3)

เมื่อเปรียบเทียบการใช้ประโยชน์พื้นที่ป่าในเขตชั้นคุณภาพลุ่มน้ำที่ 1 และชั้นคุณภาพลุ่มน้ำที่ 2 พบว่า ในเขตพื้นที่ชั้นคุณภาพลุ่มน้ำที่ 2 มีการเข้าไปปลูกยางพารามากกว่าเขตชั้นคุณภาพลุ่มน้ำที่ 1 ถึงเกือบประมาณมากกว่า 10,000 ไร่ และในพื้นที่ชั้นคุณภาพลุ่มน้ำที่ 1 มีเนื้อที่สูงกว่าในเขตลุ่มน้ำชั้นที่ 2 ถึงประมาณร้อยละ 20 ของแต่ละพื้นที่ (ตารางที่ 2-2 และ 2-3) และเมื่อพิจารณาพื้นที่ป่าที่จดเป็นป่าเสื่อมสภาพระหว่างพื้นที่ชั้นคุณภาพลุ่มน้ำที่ 1 และชั้นคุณภาพลุ่มน้ำที่ 2 พบว่า ในพื้นที่ชั้นคุณภาพลุ่มน้ำที่ 1 มีพื้นที่ป่าเสื่อมสภาพที่ยังไม่มีการเข้าไปใช้ประโยชน์ ถึงร้อยละ 19 ของพื้นที่ หรือคิดเป็นเนื้อที่ประมาณ 29,835 ไร่ ซึ่งมีปริมาณร้อยละต่อพื้นที่สูงกว่าเมื่อเทียบกับชั้นคุณภาพลุ่มน้ำที่ 2 ที่มีพื้นที่ป่าเสื่อมสรุปที่ยังไม่มีการเข้าไปใช้พื้นที่เพียงร้อยละ 1 ของพื้นที่โดยคิดเป็นเนื้อที่ประมาณ 93 ไร่

โดยทั่วไปพื้นที่ด้านน้ำลำธารครมีป่าไม้ป่าคูลมไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของพื้นที่ จังจะสามารถควบคุมปริมาณ คุณภาพ และระยะเวลาการไหลของน้ำได้เป็นปกติ (กรมป่าไม้, 2547) จากการศึกษาพื้นที่ลุ่มน้ำปากพนังโดย การแปลผลการใช้พื้นที่จากภาพถ่ายทางอากาศมาตราส่วน 1: 25,000 และการสำรวจภาคสนามในพื้นที่ที่ไม่สามารถจำแนกข้อมูลได้อย่างชัดเจนพบว่าในพื้นที่ป่าดันน้ำของลุ่มน้ำปากพนังที่ทำการศึกษา (พื้นที่ชั้นคุณภาพลุ่มน้ำที่ 1 และ 2) มีพื้นที่ของป่าอยู่ประมาณร้อยละ 35 ของพื้นที่ แสดงให้เห็นว่าพื้นที่ป่าดันน้ำของลุ่มน้ำปากพนังกำลังตกอยู่ในภาวะอยู่ในระดับที่มีความสมบูรณ์ต่ำกว่ามาตรฐานของพื้นที่ป่าดันน้ำลำธารที่จะสามารถควบคุมปริมาณ คุณภาพ และระยะเวลาในการไหลของน้ำให้เป็นไปอย่างปกติได้

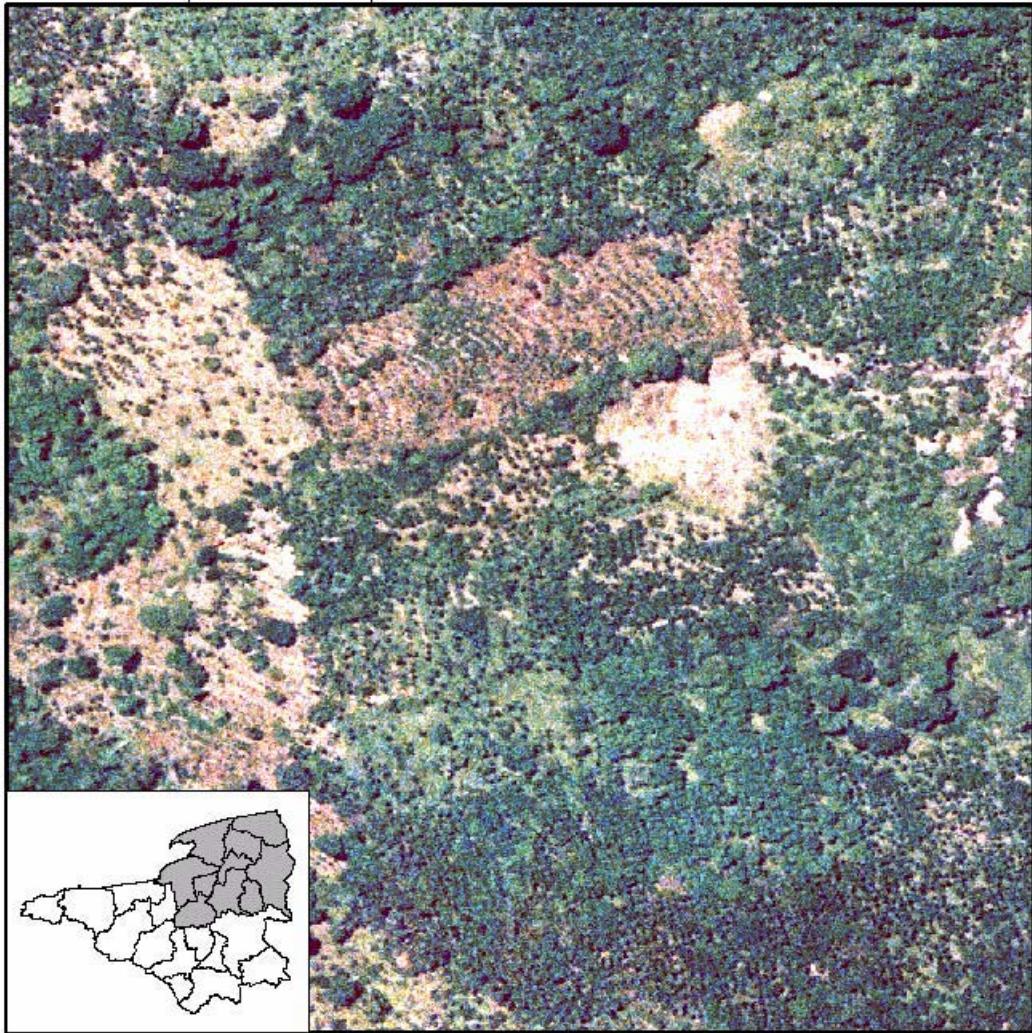
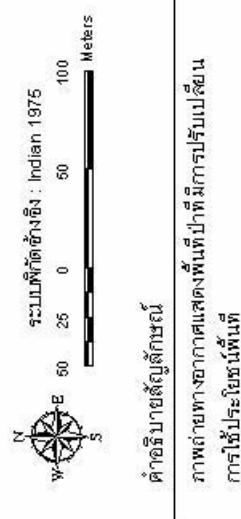
จากการศึกษาข้อมูลทางธรณีวิทยาชิงแนวเทือกเขานหลวง วิ่งเป็นพื้นที่ป่าดันน้ำของลุ่มน้ำปากพนัง พบร่วมเป็นหินแกรนิตในยุคไทรแอสติก ดินที่เกิดจากการผุพังถลายตัวของหินชนิดนี้เรียงยึดเหนี่ยวตัวต่ำ เมื่อมีฝนตกต่อเนื่องกันเกิน 260 มิลลิเมตรภายใน 24 ชั่วโมง มีโอกาสเกิดดินโคลนถล่มลง ดังที่ได้เคยเกิดขึ้นมาในอดีต ในพื้นที่ที่ป่าดันน้ำถูกบุกรุกเข้าไปใช้ประโยชน์ ในอำเภอพิบุล และอำเภอลาวสกา สร้างความเสียหายอย่างรุนแรงให้กับชุมชนที่อยู่ด้านล่างบริเวณเชิงเขาและพื้นที่ราบ ดังนั้นต้องป้องกันเมืองพื้นที่ป่าดันน้ำลดลงหรือขาดความสมบูรณ์ลงไปมากกว่านี้

2.6 การเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ที่ดินบริเวณพื้นที่ป่าดันน้ำของลุ่มน้ำปากพนัง

จากการศึกษาการใช้ประโยชน์ที่ดินบริเวณพื้นที่ป่าดันน้ำในเขตชั้นคุณภาพลุ่มที่ 1 และ 2 ในปี พ.ศ. 2545 พบร่วมปริมาณของพื้นที่ป่าที่มีการเข้าไปใช้ประโยชน์เพื่อการปลูกยางพาราในตัวเลขที่จัดอยู่ในระดับที่สูง คือคิดเป็นร้อยละ 43.09 ของพื้นที่ที่ศึกษา จึงมีความจำเป็นที่จะต้องทราบข้อมูลการใช้พื้นที่ป่าดันน้ำในปีที่ผ่านมาเพื่อทำการเปรียบเทียบระดับและแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดินเพื่อการวางแผนรองรับในลำดับต่อไป

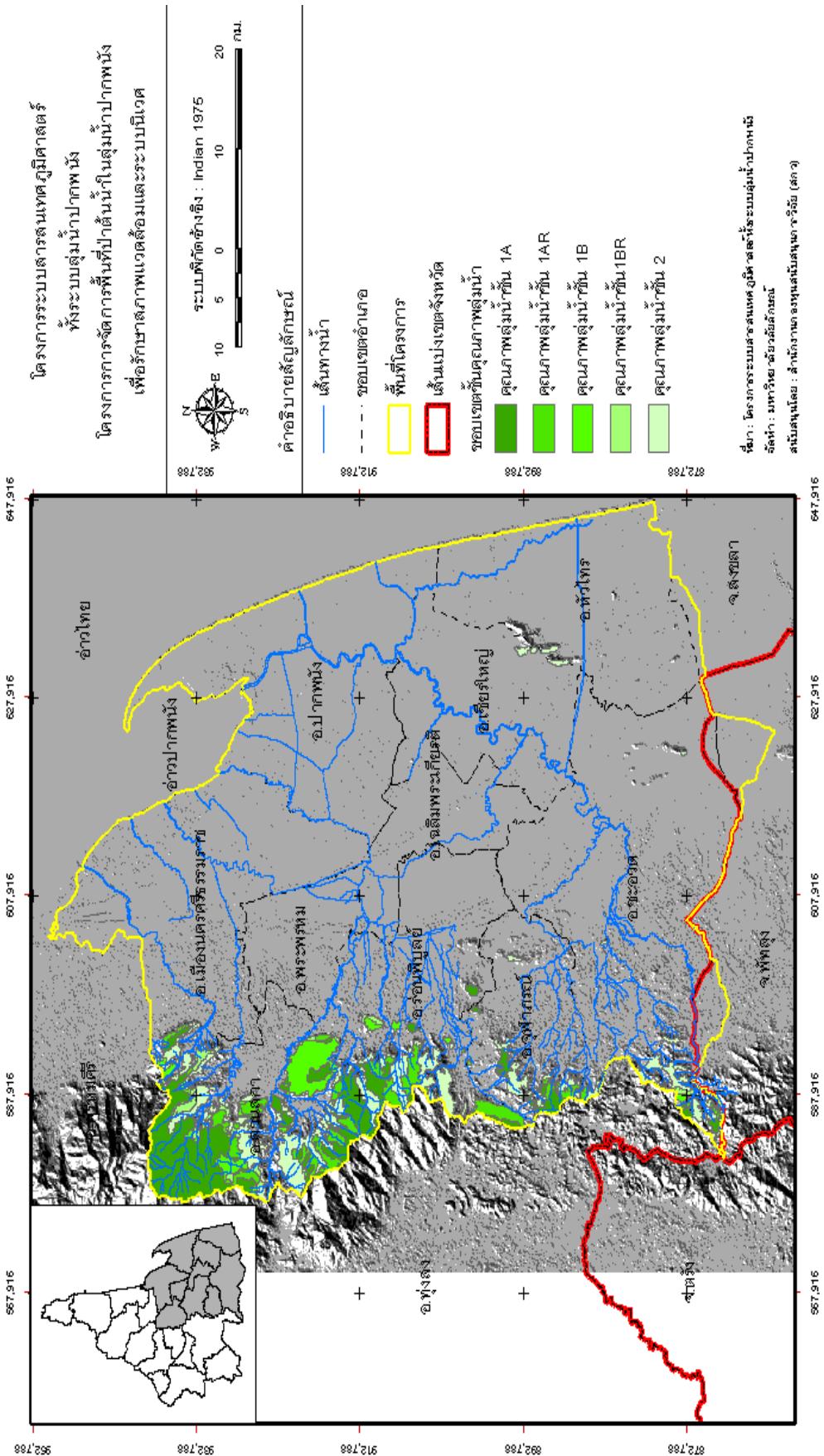
ข้อมูลการใช้ที่ดินที่นำมาประกอบการศึกษาการเปลี่ยนแปลงครั้นนี้ประกอบด้วยข้อมูลการใช้ที่ดินใน 3 ช่วงเวลาด้วยกัน นั่นคือ ข้อมูลการใช้ที่ดินในปี พ.ศ. 2533 ปี พ.ศ. 2543 และปี พ.ศ. 2545 จากการตรวจสอบข้อมูลใน 3 ช่วงเวลาพบว่า ในช่วง 10 กว่าปีที่ผ่านมาพื้นที่ป่าดันน้ำมีการเปลี่ยนแปลงอย่างเห็นได้ชัด โดยเฉพาะพื้นที่ที่เป็นป่าดิบชืน ที่ในปี พ.ศ. 2533 มีสูงถึง 122,418 ไร่ แต่ใน พ.ศ. 2543 พื้นที่ป่าลดลงเหลือประมาณ 86,052 ไร่ และในปี พ.ศ. 2545 พื้นที่ป่าดิบชืนสมบูรณ์เหลือเพียง 83,110 ไร่ โดยลดลงจากปี พ.ศ. 2533 ถึง 33,904 ไร่ เมื่อพิจารณาการใช้ประโยชน์ที่ดินที่มีการเปลี่ยนแปลงพบว่าในแต่ละปีที่มีการรวมข้อมูลปริมาณของพื้นที่ปลูกยางพารามีตัวเลขที่สูงขึ้นอย่างเห็นได้ชัด คือ ในปี พ.ศ. 2545 มีปริมาณพื้นที่ปลูกยางพาราในเขตป่าสูงกว่าปี พ.ศ. 2533 ถึง 49,114 ไร่ (ตารางที่ 2 – 4)

ទិន្នន័យសារពីការបង្កើតរឹងចាំបាច់
ដែលបានរៀបចំឡើងដោយសារពីការបង្កើតរឹងចាំបាច់
ដែលបានរៀបចំឡើងដោយសារពីការបង្កើតរឹងចាំបាច់

รูปที่ 2 – 2 ภาพถ่ายของอาคารและครุภัณฑ์ที่ทางศูนย์การค้ารับไปยังสถาบันฯ

ផ្នែក: រាយការណ៍អនុវត្តន៍ និង សម្រាប់ជាមុន 1: 25,000
ចំណាំ: នគរាយការណ៍ដោយប្រើប្រាស់កម្ពស់
សំណើលើក្រុមហ៊ុន: តាមរាយការណ៍ និង សម្រាប់ជាមុន ។

ตารางที่ 2-1 แสดงการใช้ประโยชน์ที่ดินในบริเวณป่าต้นน้ำของพื้นที่ลุ่มน้ำปากพนัง ชั้นคุณภาพลุ่มน้ำ
ชั้นที่ 1 และ 2

การใช้ประโยชน์ที่ดิน	พื้นที่	ร้อยละ
ป่าดิบชื้น	83,110	35.45
ป่าไม่ผลัดใบเสื่อมโกร姆	30,770	13.13
ยางพารา-ป่าไม่ผลัดใบเสื่อมโกร姆	111,118	43.39
ยางพารา-ไม่ผลผสม	7,580	3.23
ยางพารา	1,470	0.63
พื้นที่อื่นๆ	390	0.17
รวม	234,438	100.00

ที่มา : ข้อมูลสารสนเทศภูมิศาสตร์ (กรมพัฒนาที่ดิน, 2545)

ตารางที่ 2-2 แสดงการใช้ประโยชน์ที่ดินในบริเวณป่าต้นน้ำของพื้นที่ลุ่มน้ำปากพนัง ชั้นคุณภาพลุ่มน้ำ ชั้นที่ 1

การใช้ประโยชน์ที่ดิน	พื้นที่ (ไร่)	ร้อยละ
ป่าดิบชื้น	71,170	45.68
ป่าไม่ผลัดใบเสื่อมโกร姆	29,835	19.15
ยางพารา-ป่าไม่ผลัดใบเสื่อมโกร姆	50,590	38.90
ยางพารา-ไม่ผลผสม	3,935	2.52
พื้นที่อื่นๆ	248	0.15
รวม	155,778	100.00

ที่มา : ข้อมูลสารสนเทศภูมิศาสตร์ (กรมพัฒนาที่ดิน, 2545)

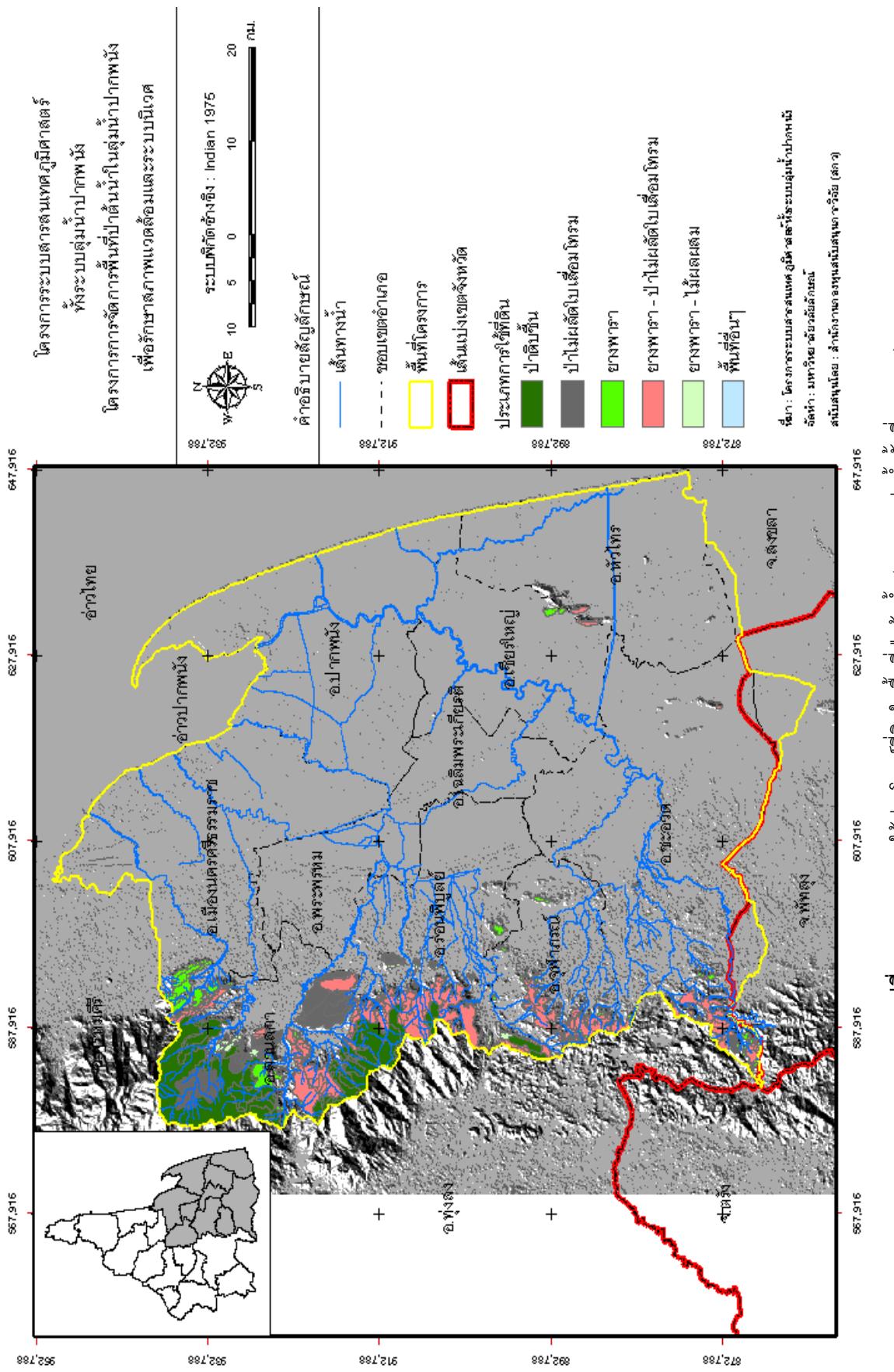
ตารางที่ 2-3 แสดงการใช้ประโยชน์ที่ดินในบริเวณป่าต้นน้ำของพื้นที่ลุ่มน้ำปากพนัง ชั้นคุณภาพลุ่มน้ำ ชั้นที่ 2

การใช้ประโยชน์ที่ดิน	พื้นที่ (ไร่)	ร้อยละ
ป่าดิบชื้น	11,940	15.18
ป่าไม่ผลัดใบเสื่อมโกร姆	935	1.19
ยางพารา-ป่าไม่ผลัดใบเสื่อมโกร姆	60,528	76.95
ยางพารา-ไม่ผลผสม	3,645	4.64
ยางพารา	1,470	1.87
อื่นๆ	142	0.18
รวม	78,660	100.00

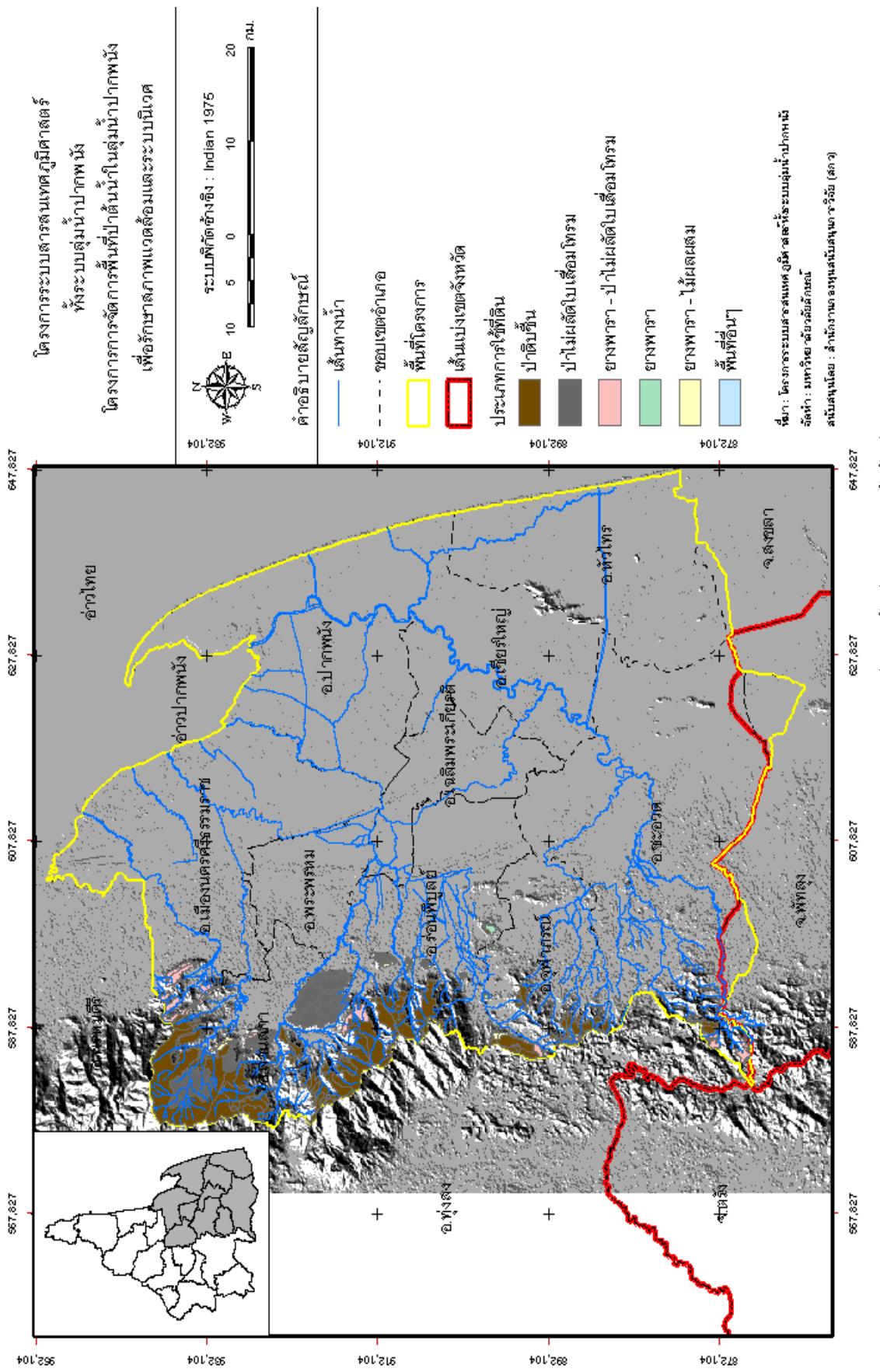
ที่มา : ข้อมูลสารสนเทศภูมิศาสตร์ (กรมพัฒนาที่ดิน, 2545)

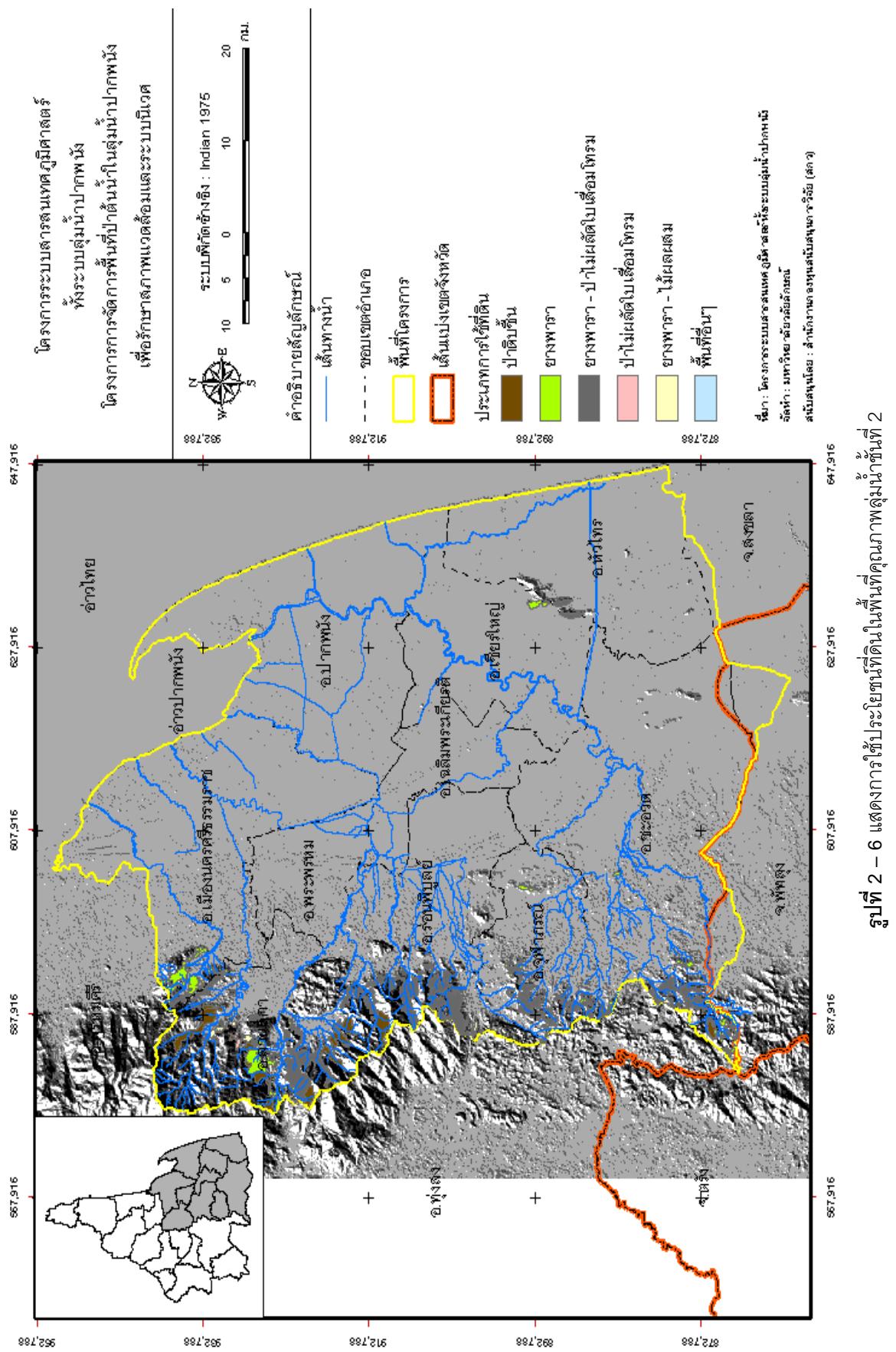
ตารางที่ 2 - 4 แสดงการเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ที่ดินในพื้นที่ชั้นคุณภาพลุ่มน้ำ ชั้นที่ 1 และ 2
ของลุ่มน้ำปากพนัง

การใช้ประโยชน์ที่ดิน	ปี 2533 (ไร่)	ปี 2543 (ไร่)	ปี 2545 (ไร่)
ปาดิบชื่น	122,418	86,052	83,110
ป่าไม้ผลัดใบเสื่อมโกร姆	41,690	121,310	30,770
ยางพารา-ป่าไม้ผลัดใบเสื่อมโกร姆	51,900	24,820	111,115
ยางพารา-สวนผสม	17,095	1,866	7,580
พื้นที่อื่นๆ	1,335	390	390
รวม	234,438	234,438	234,438

ກົດລົງທຶນ 2 - 4 ສະເພາະກົດລົງທຶນທີ່ມີຄວາມສັບສົນກຳນົດກຳນົດ

บทที่ 3

ปัญหาและแนวทางการจัดการพื้นที่ป่าตันน้ำของลุ่มน้ำปากพนัง

ระบบนิเวศในธรรมชาติและสัมคมมนุษย์จะมีปฏิสัมพันธ์กัน ก่อให้เกิดผลกระทบแก่กันและกัน หากใช้ประโยชน์อย่างขาดความระมัดระวัง เช่นการเปลี่ยนพื้นที่ป่าไม้มาเป็นพื้นที่เกษตรกรรมบนที่สูงแล้วขาดช่องทางหลักการจัดการที่ดี ในด้านการป้องกันการเกิดการพังทลายของดิน หรือมีการใช้สารเคมีต่างๆ ในการกำจัดวัชพืช ทำให้ตะกอนดินและสารพิษต่างๆ ไหลลงสู่ลุ่มน้ำตอนล่าง ก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนด้านล่างพื้นที่ลุ่มน้ำ หรือประชาชัชนทั่วไปที่มีการใช้น้ำดักกล่าวเพื่อการอุปโภคบริโภค เป็นต้น ในทางตรงกันข้าม มนุษย์สามารถพื้นฟูทรัพยากรให้มีความอุดมสมบูรณ์ได้ หากสามารถจัดการองค์ประกอบในระบบสังคม ให้เกิดสมดุลและทำหน้าที่เกื้อกูลกันกับระบบนิเวศป่าไม้ เช่น การพัฒนาด้านเศรษฐกิจให้สมดุล การพัฒนาโครงสร้างของสังคมให้กระจายความรับผิดชอบ การพัฒนารูปแบบการใช้ทรัพยากรตามหลักการอนุรักษ์ การพัฒนาเทคโนโลยีที่เหมาะสม การใช้ชีวภาพและสาระน้ำ กระบวนการคุ้มครองป่าต้นน้ำจะมีผลกระทบต่อสมดุลของระบบนิเวศป่าไม้ในระยะยาว

3.1 สภาพปัญหาของป่าตันน้ำ

ในการจัดการระบบนิเวศป่าตันน้ำที่ดีที่สุดคือปล่อยให้เป็นป่าธรรมชาติ โดยไม่เข้าไปรบกวน ไม่ตัดไม้ทำลาย แต่ปัจจุบันพื้นที่ป่าตันน้ำในลุ่มน้ำปากพนังมีการเปลี่ยนแปลงและมีการใช้ประโยชน์ในพื้นที่ค่อนข้างสูงทั้งๆที่การใช้ประโยชน์ในพื้นที่ป่าตันน้ำควรเป็นพื้นที่ที่ควรสงวนไว้เพื่อเป็นแหล่งต้นน้ำลำธาร ตามลำดับการจัดซื้อคุณภาพลุ่มน้ำ (เกษตร จันทร์แก้ว, 2539) โดยดีดตัวผ่านมาพื้นที่ป่าตันน้ำได้ถูกบุกรุกเพื่อนำมาปลูกยางพาราและใช้พื้นที่เพื่อการเกษตรเป็นจำนวนมากเพิ่มขึ้นทุกปี(กรมพัฒนาฯ, 2542)

3.1.1 ผลกระทบจากการจัดเวลาที่เสวนากลุ่มน้ำที่สามารถสรุปปัญหาที่เกิดขึ้นได้ดังนี้

1. ปัญหาระหว่างเจ้าหน้าที่ของรัฐกับชุมชน

มติ ครม. 30 มิถุนายน 2541 ให้มีการสำรวจถือครองในพื้นที่ป่าอนุรักษ์ที่ทับซ้อนที่ทำกินในบางส่วนของชาวบ้าน แต่เกิดปัญหาเรื่องการพิสูจน์สิทธิ์ล่าช้า ยังไม่มีความชัดเจน ทำให้เกิดความขัดแย้งและความเข้าใจที่ไม่ตรงกัน ทำให้การประสานความร่วมมือระหว่างเจ้าหน้าที่และชาวบ้านไม่ค่อยดีเท่าที่ควรในบางพื้นที่ รวมทั้งความคลุมเครือในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ ทำให้ชาวบ้านขาดความเชื่อมั่น

2. ปัญหางานแย่งชิงทรัพยากรท้องถิน

หลายครั้งที่ป่าตันน้ำมักถูกกลบดับได้จากชุมชนรอบข้าง หรืออิทธิพลภายนอก บางครั้งชุมชนท้องต่อสู้และหาแนวทางแก้ไขกันเอง มีบางตำบลซึ่งเป็นพื้นที่ตันน้ำ แต่มีปัญหาระบบการขาดแคลนน้ำเนื่องจากการปั้นน้ำไปให้เขตอื่น เริ่มมีการขาดแคลนน้ำขยายตัวในวงกว้างโดยเฉพาะในฤดูแล้ง ทำให้ชุมชนตันน้ำเกิดความเดือดร้อนทางองค์การบริหารส่วนตำบลและชาวบ้านจึงต้องเสนอเรื่องขอความช่วยเหลือจากส่วนราชการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องและรับผิดชอบโดยตรงโดยตรง แต่การแก้ไขหรือความช่วยเหลือค่อนข้างล่าช้า และบางครั้งพบว่ามีการว่าจ้างจากนายทุนหรือผู้ที่มีอิทธิพลในท้องถินให้มีการบุกรุกในพื้นที่ป่าที่มีความอุดมสมบูรณ์

3. ปัญหาเรื่องนโยบายของรัฐ

จากการที่ภาครัฐมีนโยบายส่งเสริมเรื่องการปลูกยางพารา ผนวกกับราคายางพาราเพิ่มสูงขึ้น ทำให้มีการบุกรุกพื้นที่ป่า เพื่อขยายพื้นที่ปลูกยางพารามากขึ้น ทำให้เกิดการทำลายป่าต้นน้ำเพิ่มมากขึ้น และจากการที่มีการประกาศพื้นที่เขตอนุรักษ์ ป่าสงวนแห่งชาติ และเขตอุทยานแห่งชาตินั้น บางส่วนได้ประกาศทับที่ทำกินของชาวบ้านทำให้ต้องทำการพิสูจน์สิทธิ์ ปัจจุบันยังดำเนินการในพื้นที่อยู่ช่วงบางครั้งหมุดงบประมาณก็ต้องหยุดดำเนินการทำให้เกิดความล่าช้าและไม่ครบถ้วนพื้นที่ และปัญหาความไม่ชัดเจนในเรื่องการพัฒนา โดยเฉพาะเขตป่าต้นน้ำที่อยู่ในพื้นที่ของป่าสงวนแห่งชาติ ชาวบ้านมองว่าในเขตพื้นที่ยังไม่มีการพัฒนาเท่าที่ควร จึงมีบางส่วนลักลอบเข้าไปทำการเผาถางในพื้นที่เพื่อการใช้ประโยชน์ และเมื่อประกาศเขตป่าอุกมาลา ขาดการประสานงานและสร้างความเข้าใจร่วมกัน เมื่อชาวบ้านไม่เห็นการเปลี่ยนแปลงของสภาพพื้นที่ป่าในทางที่ดีขึ้น ทำให้เกิดการบุกรุกในพื้นที่ เป็นเหตุให้ต้องตามจับกุมกันเสมอ และบางครั้งโครงการของรัฐที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชน มักจะดำเนินการอยู่ในพื้นที่กลางน้ำ หรือปลายน้ำมากกว่า ขณะเดียวกันที่จะเป็นประโยชน์ต่อชุมชนในพื้นที่ต้นน้ำมีน้ำอยู่มาก

4. ปัญหาเรื่องการกระทำผิดกฎหมาย

ข้อมูลสถิติ สำหรับคดีบุกรุกเผาถาง ที่เกิดขึ้นในพื้นที่ลุ่มน้ำปากพนัง ภายใต้เขตอุทยานแห่งชาติน้ำตกโยง (ตารางที่ 3-1, 3-2) และพื้นที่ถูกบุกรุกปี 2547-2548 จากสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ 5 ซึ่งได้จากการคำนวณด้วยระบบสารสนเทศทางภูมิศาสตร์ (ตารางที่ 3-3) เป็นตัวอย่างของปัญหาเรื่องการฝ่าฝืนกฎหมาย จะเห็นว่าปัจจุบันยังมีการจับกุมดำเนินคดีและมีการออกคำสั่งทางปกครอง (รื้อถอนผลผลิต) เกิดขึ้นในพื้นที่ ซึ่งก็เป็นปัญหาที่ทำให้พื้นที่ป่าต้นน้ำของประเทศไทยถูกบุกรุกทำลายต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน

ตารางที่ 3-1 คดีบุกรุกพื้นที่ป่าต้นน้ำ

ปีงบประมาณ (ต.ค. - ก.ย.)	ท้องที่อำเภอ	จำนวน คดี	เนื้อที่		ดำเนินการรื้อ ถอนแล้ว		อยู่ระหว่าง ดำเนินการรื้อ ถอน	
			แปลง	ไร่	คดี	ร้อยละ	คดี	ร้อยละ
2547	ร่องพิบูลย์ ลานสกา	3	5	27	3	100	-	-
		4	5	35	3	75	1	25
2548	ร่องพิบูลย์ ลานสกา	5	5	20	2	40	3	60
		1	1	7	-	-	1	100
2549	ร่องพิบูลย์ ลานสกา	2	2	15	-	-	2	100
		-	-	-	-	-	-	-
รวม		15	18	104	8	53.33	7	46.67

ที่มา : ข้อมูลสถิติคดีในปีงบประมาณ 2547-2549 อุทยานแห่งชาติน้ำตกโยง

ตารางที่ 3-2 พื้นที่ถูกบุกรุกปี 2547-2548 ห้องที่สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ 5

ตำบล	อำเภอ	พื้นที่ (ไร่)
กำโนน	ล้านสกา	7.84
เข้าแก้ว	ล้านสกา	10.54
ล้านสกา	ล้านสกา	102.38
หินตก	ร่อนพิบูลย์	2.22
ร่อนพิบูลย์	ร่อนพิบูลย์	46.91
ทุ่งโพธิ์	จุฬาภรณ์	8.15
สามตำบล	จุฬาภรณ์	178.63
นาหมอนุญ	จุฬาภรณ์	363.84
วังช่าง	ชะอวด	40.82
รวม		761.33

5. ปัญหาขาดการบริหารจัดการแบบบูรณาการ และขาดการมีส่วนร่วมในชุมชน
เนื่องจากส่วนราชการมีงบประมาณที่จะสนับสนุนในเรื่องสิ่งแวดล้อม แต่ขาดการประสานงาน
กันระหว่างหน่วยงาน ทำให้การดำเนินงานไม่มีประสิทธิผลเท่าที่ควร

3.2 สาเหตุของปัญหาปัจจันนี้

การบุกรุกทำลายป่าด้วยน้ำในลุ่มน้ำปากพนังนั้น สามารถจำแนกสาเหตุหลักๆ ได้เป็น

1. การเพิ่มขยะของชาวบ้าน

จากการที่จำนวนประชากรในภาคใต้ได้เพิ่มขึ้นในช่วงทศวรรษนี้ ในช่วงปี 2533-2543 ภาคใต้มีอัตราเพิ่มขึ้นของประชากรเฉลี่ยร้อยละ 1.49 ต่อปี⁵ เป็นผลให้ทำให้เกิดการขยายตัวของการพัฒนาพื้นที่ จึงเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้พื้นที่ป่าด้วยน้ำถูกบุกรุกทำลายเพิ่มขึ้น และมีการใช้ประโยชน์พื้นที่ไม่เหมาะสม เช่น จำกัดการใช้ประโยชน์ที่ดิน (กรรมพัฒนาที่ดิน, 2545) และจำกัดการคุณภาพดิน (หลักการจัดการดิน, 2539) มีการทำนาในพื้นที่ลุ่มน้ำซึ่งที่ 2 ชี้เป็นพื้นที่ที่ควรสงวนไว้เพื่อการอนุรักษ์ไว้เป็นพื้นที่ดินน้ำ

2. การส่งเสริมให้มีการปลูกพืชเศรษฐกิจ

ปัจจุบันราคายางพาราในประเทศมีราคาสูงขึ้นทำให้พื้นที่ป่าด้วยน้ำบีเวนลุ่มน้ำปากพนังถูกบุกรุกเพิ่มขึ้นเพื่อปลูกยางพารา โดยสถิติแล้วมีการเพิ่มพื้นที่ปลูกยางพาราขึ้นทุกปี จากไม่เดลาการศึกษาของอดิศร นุช ดำรงค์ปี 2533 -2543 พบร่วมพื้นที่ปลูกยางพารา ทั่วประเทศมีประมาณ 12 ล้านไร่ อยู่ในภาคใต้ประมาณ 10 ล้านไร่ และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกปี ความต้องการที่ดินทำกินก็เพิ่มมากขึ้น แม้ว่ารัฐมีงบประมาณสนับสนุนกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางเพื่อช่วยเหลือในการปลูกยางพาราใหม่ในพื้นที่เดิม แต่ก็ยังมีการบุกรุกเพื่อนำพื้นที่มาใช้ประโยชน์ใน การปลูกยางพาราเพิ่มขึ้น

⁵ http://cdc_server.nesdb.go.th/datawarehouse/research_south/data12.doc

3. จำนวนเจ้าหน้าที่ งบประมาณและเทคโนโลยีในการบริหารจัดการพื้นที่ป่าไม้สมดุลกับพื้นที่
พบว่า งบประมาณ ระบบการแจ้งเตือน เทคโนโลยีที่ใช้ในการบริหารจัดการพื้นที่ป่าต้นน้ำที่อยู่ใน
พื้นที่ของอุทยานแห่งชาติและพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาตินั้นยังไม่เพียงพอสำหรับการบริหารจัดการและป้องกันที่ได้
อย่างมีประสิทธิภาพเต็มที่ ทำให้มีการบุกรุกเพิ่มเติมอยู่เสมอ แต่อย่างไรก็ตามเจ้าหน้าที่ได้พยายามอย่างเต็มขีด
ความสามารถ จนทำให้ในช่วง 2-3 ปีที่ผ่านมา มีสติในการจับกุมและการบุกรุกน้อยลง

4. ยังไม่เกิดความตระหนักในเรื่องภัยธรรมชาติและการแก้ไขปัญหาแบบเฉพาะหน้า

ประชาชนในพื้นที่ส่วนใหญ่รับทราบว่าถ้ามีการบุกรุกทำลายพื้นที่ต้นน้ำจะทำให้เกิดภัยธรรมชาติ แต่ยังไม่ให้
ความสำคัญอย่างเต็มที่ในเรื่องของการเฝ้าระวังและสังเกตการณ์ และไม่มีการฝึกอบรมเตรียมความพร้อมในการรับ
สถานการณ์เฉพาะหน้า เช่น เรื่องของดินถล่มและน้ำป่าไหลลงหลาภ

3.3 ผลกระทบจากปัญหาการลดลงและเปลี่ยนสภาพของป่าต้นน้ำ

ปัญหาที่พบเสมอคือ เรื่องของการพังทลายของหน้าดิน ไม่ว่าพื้นที่จะลักษณะอย่างไรทั้งนี้เป็นเพราะปัจจัย
ทางธรรมชาติและการกระทำการของมนุษย์ โดยประกอบไปด้วยปัจจัย ดังนี้

- 1) สภาวะอากาศ (climate) เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับ น้ำฝน อุณหภูมิ ลม
- 2) ลักษณะภูมิประเทศ (topography) ที่มีอิทธิพลต่อความรุนแรง ต่อการพังทลายของดินในเรื่องของความสูง
ความลาดชัน ทิศด้านลาด และความยาวของด้านลาดชัน
- 3) พืชพรรณดิน (vegetation) ลดการสูญเสียดิน
- 4) สมบัติของดิน (soil properties) ที่เกี่ยวข้องกับประเภทของดิน ขนาดเม็ดดิน
- 5) กิจกรรมของมนุษย์ (human activities) โดยเฉพาะการทำไม้ แผ้วถางป่า ไฟป่า และการทำสิ่งก่อสร้าง

ปัจจุบันพบว่าปัจจัยที่ทำให้เกิดผลกระทบหรือสร้างปัญหามากที่สุดได้แก่ กิจกรรมของมนุษย์ จากการ
เปลี่ยนแปลงสภาพการใช้ประโยชน์ที่ดินในพื้นที่ส่งผลกระทบต่อภาพรวม และระบบนิเวศของลุ่มน้ำปากพนังหลาย
ประการ ได้แก่

3.3.1 ปริมาณตะกอนจากการพังทลายของหน้าดินเพิ่มมากขึ้น

การที่ป่าต้นน้ำถูกทำลาย ทำให้มีการชะล้างหน้าดินเพิ่มขึ้น สงผลให้ปริมาณตะกอนในลุ่มน้ำปากพนัง
เพิ่มขึ้นทำให้แหล่งน้ำดีน้ำขึ้น และมีสารปนเปื้อนที่เกิดจากการใช้ประโยชน์ที่ดินตามลงมาด้วย

3.3.2 ทำให้เกิดพื้นที่เสี่ยงภัยดินถล่ม

เมื่อป่าต้นน้ำถูกทำลายมากขึ้นทำให้บางพื้นที่ที่อยู่ในพื้นที่ต้นน้ำของลุ่มน้ำปากพนังซึ่งในอดีตเคยประสบ
กับดินถล่ม เช่น ที่บ้านคีริวงศ์ อำเภอissan แลบ้านชุมพัง อำเภอร่อนพิบูลย์ จัดอยู่ในเขตของพื้นที่เสี่ยงภัยดินถล่ม
เนื่องสภาพพื้นที่มีความลาดชันสูง และมีการเปลี่ยนสภาพพื้นที่จากสภาพป่าเป็นพื้นที่ใช้ประโยชน์ทำให้เกิดการทำลาย
หน้าดิน ส่งผลให้เกิดความเสี่ยงในการเกิดดินถล่ม รวมทั้งเกิดน้ำท่วม江ับพลัน มีน้ำป่าไหลมาจากพื้นที่ตอนบน
เนื่องจากดินไม่สามารถกักเก็บน้ำไว้ใช้ประโยชน์ได้ ในฤดูแล้งก็เกิดการขาดแคลนน้ำ ทั้งในพื้นที่ต้นน้ำ พื้นที่กลางน้ำ
และพื้นที่ปลายน้ำ

3.3.3 ผลกระทบต่อระบบนิเวศป่าต้นน้ำ

ถ้าป่าต้นน้ำถูกทำลายจะเกิดผลกระทบต่อระบบนิเวศของป่า ทำให้เกิดการเสียสมดุล และเกิดปัญหาดังข้อ1) และข้อ2) ดังนั้นจึงต้องหาแนวทางการบริหารจัดการในการฟื้นฟูและอนุรักษ์ป่าต้นน้ำ

เห็นได้ว่าผลกระทบที่จะเกิดกับธรรมชาติโดยตรงแล้วการเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดินในป่าต้นน้ำยังส่งผลกระทบทางอ้อมถึงการประกอบอาชีพของชุมชนหลายพื้นที่ ทั้งชุมชนที่อาศัยอยู่ในป่าต้นน้ำเองและชุมชนที่อาศัยอยู่ทางด้านปลายน้ำ จากอดีตที่ผ่านมาเห็นได้ว่าภัยพิบัติที่เกิดขึ้นอย่างรุนแรงต่อชีวิตทรัพยากริมของประชาชนในพื้นที่ลุ่มน้ำปากพนังมีสาเหตุหลักจากการตัดไม้ทำลายป่าในส่วนของพื้นที่ป่าต้นน้ำ เช่น ดินถล่มที่บ้านกระทุนเหนืออำเภอพิบูน เมื่อ 22 พฤศจิกายน พ.ศ. 2531

บทที่ 4

แนวทางการบริหารจัดการพื้นที่และการสร้างเครือข่ายเพื่อการดูแลป่าต้นน้ำ

4.1 แนวทางการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วม

เนื่องจากปัญหาการบุกรุกทำลายป่าต้นน้ำ มีหลายสาเหตุ ปัจจัย ซึ่งจะส่งผลกระทบต่างๆให้กับพื้นที่ ทั้งผลกระทบทางตรงและผลกระทบทางอ้อม ซึ่งปัญหาที่เราได้ทราบส่วนใหญ่ที่เกิดในพื้นที่ คือ ปัญหาที่นำพื้นที่ป่าต้นน้ำเปลี่ยนมาเป็นพื้นที่การใช้ประโยชน์อย่างอื่น ทำให้พื้นที่ป่าต้นน้ำขาดสมดุล

จากการศึกษาโดยใช้วิธีการของระบบสารสนเทศทางภูมิศาสตร์ โดยใช้ภาพถ่ายทางอากาศ และใช้แผนที่การใช้ประโยชน์ที่ดินมาช่วยในการพิจารณา รวมถึงการดำเนินการในพื้นที่ และจากการรับฟังความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ที่ดูแลพื้นที่ต้นน้ำ ชุมชน รวมถึงการพยายามเข้ามาร่วมกันแก้ปัญหาป่าต้นน้ำของหลายฝ่าย ที่ตระหนักรถึงความสำคัญของป่าต้นน้ำ ที่อาจจะส่งผลกระทบที่เลวร้ายที่จะตามมาในอนาคตต่อคุณภาพชีวิตของทุกคน รวมถึงปัญหาที่ทุกประเทศกำลังวิตกอยู่ในขณะนี้คือปัญหาโลกร้อน ถ้าไม่ร่วมมือช่วยกันดูแลป่าต้นน้ำอย่างเต็มความสามารถ แนวทางการบริหารจัดการพื้นที่ป่าต้นน้ำให้ยั่งยืนในสูปัลส์มนูรรณ์ต่อไป พอกลุ่มได้ ดังนี้

4.1.1 จัดทำมาตรฐานควบคุมการใช้ประโยชน์ที่ดินและพื้นฟูสภาพป่าต้นน้ำ

1) พื้นที่ป่าต้นน้ำที่ยังมีความอุดมสมบูรณ์อยู่ ซึ่งควรมีมาตรการในการป้องกันอย่างเข้มงวด ไม่ให้มีการเข้าไปใช้ประโยชน์ใดๆ ให้ทุกอย่างเป็นไปตามธรรมชาติและระบบ生นิเวศ

2) พื้นที่ป่าเสื่อมโทรม ซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีการบุกรุกและได้มีการออกคำสั่งทางปกครองให้ดำเนินการรื้อถอนแล้ว รวมถึงพื้นที่ที่เป็นป่าที่เสื่อมสภาพโดยธรรมชาติท้องที่ อำเภอelan ร่องพิบูลย์ ชะออด และจุพารณ์ ในส่วนนี้ควรมีการปลูกซ้อมแซม พื้นที่โดยหน่วยงานภาครัฐที่รับผิดชอบและประชาชนในพื้นที่ และเฝ้าระวังการบุกรุกเข้าไปใช้ประโยชน์ในพื้นที่อีก เพื่อให้ป่าได้ปรับสภาพให้พื้นเป็นป่าต้นน้ำที่เป็นป่าสมบูรณ์

3) พื้นที่การใช้ประโยชน์อื่นๆ ควรมีการจัดทำเครื่องหมายหรือการปักแนวเขตให้ชัดเจน เพื่อป้องกันการบุกรุกเพิ่มเติม

4.1.2 สร้างการมีส่วนร่วมของคนในท้องถิ่น โดย คัดเลือกจากตัวแทนของประชาชน ให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการให้คำปรึกษา เช่น ตัดสินใจร่วมกัน มีการใช้กระบวนการการเรียนรู้ร่วมกัน และประชาชนเป็นผู้คิดริเริ่มอย่างอิสระ โดยประชาชนอาจติดต่อประสานหน่วยงานภายนอกมาช่วยแนะนำ

4.1.3 หน่วยงานของรัฐ หน่วยงานภาครัฐมีหลายองค์กรซึ่งที่มีหน้าที่เกี่ยวกับการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ต้องเข้าใจบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของตัวเองให้ชัดเจน ใช้อำนาจอย่างเหมาะสมด้วยความถูกต้อง เป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ และกระจายอำนาจให้ชุมชนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่มากขึ้นรวมทั้ง ต้องสร้างกลยุทธ์การทำงาน เพื่อกระตุ้นให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการคุ้มครอง ดูแลและจัดการทรัพยากรป่าไม้อย่างถูกต้อง

4.1.4 สร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างรัฐกับประชาชน รัฐต้องให้ความรู้ความเข้าใจกับประชาชน เกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมถึงการใช้ประโยชน์ของป่าตันน้ำลำธาร โดยให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการร่วมคิด ร่วมตัดสินใจและร่วมทำ

4.1.5 การสร้างแรงจูงใจ รัฐต้องสร้างแรงจูงใจให้ประชาชนได้ประโยชน์ที่เหมาะสมจากการมีส่วนร่วม จัดการป่า และให้กำลังใจประชาชนในรูปแบบต่างๆให้มากขึ้น หลายพื้นที่จึงต้องให้ความสำคัญกับที่ดินทำกินและป่า เพื่อการหาเลี้ยงชีพ เพื่อคนยากจนจะได้อยู่ได้และมีส่วนร่วมในการจัดการป่าด้วย

4.1.6 องค์กรเอกชนหรือองค์กรระหว่างประเทศ มีหน่วยงานที่ดูแลในเรื่องทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของโลก ในองค์การสหประชาชาติ (UNISEF) ควรจะให้ความช่วยเหลือสนับสนุนด้านเงินทุนอย่างเป็นรูปธรรม นอกเหนือจากรัฐบาลที่มีหน้าที่โดยตรงอยู่แล้ว เพื่อเป็นการรักษาสิ่งแวดล้อมของโลก

4.1.7 การปฏิบัติการเชิงรุก ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่ทราบปัญหาดีอยู่แล้ว นำผลงานข้อเสนอแนะจาก การวิจัยที่มีอยู่แล้วจำนวนมาก ออกไปใช้ทำงานในเชิงปฏิบัติการให้มากขึ้นกว่านี้

4.1.8 สร้างความชัดเจนและแก้ไขปัญหาในพื้นที่ทั้งหมด ด้วยความยุติธรรมให้รวดเร็ว สร้างความมั่นใจให้กับประชาชนในพื้นที่ ที่ได้รับผลกระทบโดยรอบพื้นที่ป่าตันน้ำ

4.1.9 การส่งเสริมอาชีพ รัฐจำเป็นต้องช่วยจัดโครงการพัฒนาอาชีพเสริมเข้าไปในพื้นที่ เพื่อช่วยให้ชุมชนสามารถยืนอยู่ได้โดยมีรายได้เลี้ยงครอบครัวอย่างพอเพียง และไม่บุกรุกทำลายป่าเพิ่ม

4.2 การสร้างเครือข่ายป่าตันน้ำ

Paul Starkey (1997) ให้ความหมายของ "เครือข่าย" ว่า คือ กลุ่มของคนหรือองค์กรที่มีมัตรใจและเปลี่ยน ข่าวสารข้อมูลระหว่างกัน หรือทำกิจกรรมร่วมกัน ในลักษณะที่บุคคลหรือองค์กรสมาชิกยังคงมีความเป็นอิสระในการ ดำเนินกิจกรรมของตน การสร้างเครือข่ายเป็นการทำให้บุคคลและองค์กรที่กระจัดกระจายได้ติดต่อและแลกเปลี่ยน ข้อมูลข่าวสาร และการร่วมมือกันด้วยความสมัครใจ อีกทั้งให้สมาชิกในเครือข่ายมีความสัมพันธ์กันดั้นที่เพื่อนที่ต่างก็มี ความเป็นอิสระ มากกว่าสร้างการควบค้าสมาคมแบบพึ่งพิง⁶

4.2.1 กลุ่มประสบการณ์เครือข่าย ใน การสร้างเครือข่ายเพื่อดูแลป่าตันน้ำในลุ่มน้ำปากพนังอย่างยั่งยืน ในส่วนของแนวทางการสร้างเครือข่ายป่าตันน้ำปากพนัง ถ้ามองถึงความเชื่อมโยงในอนาคตแล้ว จะเห็นได้ว่า ในการ ดูแลรักษาป่าตันน้ำต้องอาศัยความร่วมมือของทั้ง 3 กลุ่มคน คือ

- 1) กลุ่มผู้สูงอายุหรือผู้ที่มีประสบการณ์ในพื้นที่ ที่เคยให้คำปรึกษาและเสนอแนะแนวทาง รวมทั้งให้ ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่างๆเกี่ยวกับการดูแลป่าสมัยดั้งเดิม เพื่อมาประยุกต์ใช้กับแผนอนุรักษ์ป่าจุบัน
- 2) กลุ่มวัยกลางคน จะเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาเพื่อเป็นวัยที่มีศักยภาพและความพร้อมมากที่สุด

⁶ <http://www.northphc.org/doc/mananet.doc>

3) กลุ่มเยาวชน ที่จะเป็นกำลังที่สำคัญในอนาคต เนื่องจากการพัฒนาที่ยังยืนจะต้องมีการสืบทอดงานจากรุ่นเก่าสู่รุ่นใหม่

4) หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบโดยตรงและหน่วยสนับสนุน ทั้งสองหน่วยงานนี้พบว่ามีความสำคัญอย่างมาก เพราะเป็นตัวแทนของภาครัฐมีหน้าที่ดูแลและคุ้มครองป้าตันน้ำ

4.2.2 การสร้างจิตสำนึกในการมีส่วนร่วมและการตัดสินใจ เครือข่ายต้องมีการประชุมร่วมกัน เพื่อหาข้อเสนอแนะ ข้อตกลงร่วมกันในกิจกรรมต่างๆ ซึ่งมีวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งเครือข่ายเดียวกัน ทำให้การติดตามประสานงานต่างๆ เป็นไปได้ง่าย และมีวิธีทางเดียวกัน และช่วยป้องกันการครอบงำจากกลุ่มคนบางกลุ่ม ส่วนสำคัญของการสร้างเครือข่ายต้องสร้างให้ชุมชนรู้สึกถึงการมีส่วนร่วมในการเป็นเจ้าของทรัพยากรและเปิดโอกาสให้มีสิทธิ์ในการแสดงความคิดเห็น และตัดสินใจ

4.2.3 ความเชื่อมโยงเพื่อความเข้มแข็งของเครือข่าย มีชื่อและสัญลักษณ์เพื่อให้ง่ายแก่การจดจำ และมีการเชื่อมโยงระหว่างเครือข่ายกับเครือข่ายเพื่อเสริมให้เครือข่ายป้าตันน้ำมีความเข้มแข็งมากขึ้น ถ้าวัตถุประสงค์ของเครือข่ายดี มีการยอมรับและเชื่อมโยงภายในเครือข่ายเหมาะสม เอื้อให้เกิดความเคลื่อนไหวของกิจกรรมและความเข้มแข็งของสมาชิก โครงการหรือกิจกรรมมีลักษณะกระจายอำนาจไปให้กับสมาชิกที่ได้รับประโยชน์แล้ว การดำเนินงานของเครือข่ายจะนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนได้ในที่สุด

4.3 เครือข่ายป้าตันน้ำกลุ่มน้ำปากพนัง

ป้าบันกลุ่มเครือข่ายป้าตันน้ำในกลุ่มน้ำปากพนังนั้นประกอบไปด้วยหลายภาคส่วนทั้งในส่วนของหน่วยงานราชการซึ่งมีหน้าที่โดยตรงในการดูแลป้าตันน้ำลำธาร และภาคส่วนของประชาชนที่มีความตื่นตัวในการเฝ้าระวังและอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ที่เป็นแหล่งกำเนิดของธรรมชาติอีกหลายประการในพื้นที่ได้มีการรวมตัวกันจัดตั้งกลุ่มนุรักษ์ของแต่ละชุมชนทั้งทางด้านเพื่อการท่องเที่ยวและเพื่อการประกอบอาชีพ และกลุ่มสุดท้ายที่ได้มีการรวมเพื่อสร้างเป็นกลุ่มเครือข่ายป้าตันน้ำคือ กลุ่มของเยาวชนในพื้นที่โดยรวมสมماชิกจากหลายอาชีวศึกษาเรียนรายรอบป้าตันน้ำและในหลายชุมชนเพื่อสร้างจิตสำนึกในการดูแลป้าตันน้ำตั้งแต่ยังเป็นเยาวชน รายละเอียดสมماชิกเครือข่ายดังแสดงในตารางที่ 4-1

ตารางที่ 4 – 1 กลุ่มเครือข่ายป้าตันน้ำในลุ่มน้ำปากพนัง

กลุ่มของหน่วยงานราชการ	กลุ่มของชุมชนและเครือข่ายเดิมในพื้นที่	กลุ่มของเยาวชน
สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ 5	เครือข่ายวิสาหกิจชุมชนตำบลร่อนพินิจฯ	โรงเรียนสตรีทุ่งสง
อุทยานแห่งชาติเขาหลวง	เครือข่ายต้นน้ำบ้านวังหนอง	โรงเรียนต.ช.ด.บ้านเขาวัง
อุทยานแห่งชาติน้ำตกโยง	กลุ่มท่องเที่ยวชุมชนทะเล	โรงเรียนเสารังวิทยา
อุทยานแห่งชาติเขาปู-เขาย่า	ชุมชนท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านท่าดี	โรงเรียนบ้านเตลิงวาราม ชุมชนรักถินเยาวชนรักษาสิ่งแวดล้อม
สถานีวิจัยต้นน้ำคีรีวงศ์	กลุ่มอนุรักษ์ไม้คลุ่ม	
หน่วยจัดการต้นน้ำปากพนัง	กลุ่มอนุรักษ์จันทน์เทศ	
	กลุ่มเครือข่ายอำเภอทุ่งสง	

4.4 แนวทางการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วม จากผลการประชุมเครือข่าย

โครงการภาครัฐด้วยการพื้นที่ป้าตันน้ำในลุ่มน้ำปากพนังเพื่อรักษาสภาพแวดล้อมและระบบนิเวศ ได้มีการจัดประชุมเพื่อสร้างเครือข่ายอนุรักษ์ป้าตันน้ำลุ่มน้ำปากพนังเพื่อรักษาสภาพแวดล้อมและระบบนิเวศ ในวันพุธที่ 28 กุมภาพันธ์ 2550 ณ ห้องประชุมที่ว่าการอำเภอร่อนพินิจฯ จ.นครศรีธรรมราช โดยมีผู้เกี่ยวข้องประกอบด้วย

1. ชุมชนในพื้นที่
2. สถานศึกษา
3. ส่วนราชการ

4.4.1 ข้อสรุปข้อคิดเห็นจากกลุ่มชุมชนในพื้นที่

จากการประชุมกลุ่มได้มองเห็นปัญหา อุปสรรค และแนวทางแก้ไข เมื่อนำความคิดเห็นของแต่ละคนมาบูรณาการร่วมกัน จะได้ความคิดเป็นหนึ่งเดียว และในภาพรวม เพื่อจะได้กำหนดแนวทางการดำเนินงานของเครือข่ายร่วมกัน

กำหนดเป้าหมายร่วมกันจากการร่วมคิด เรื่องความสมพันธ์แบบวิถีชีวิต บอกลักษณะของความเป็นเพื่อนร่วมอาชีพหรือชุมชนเดียวกัน(เช่น เกลอเข้า เกลอเล) ปัญหาระดับหนึ่งๆ บางทีทางแก้มีหลายทาง วิธีที่ดีที่สุดคือ การแสวงหาแนวทางร่วมกัน ในการจัดทำเรื่องป้าตันน้ำ เช่นปัญหาระดับภัยแล้ง การบุกรุกป่า และปัญหาความไม่เข้าใจระหว่างภาครัฐกับชุมชน ที่อาจจะกลยุทธ์เป็นปัญหาสำคัญ ซึ่งต้องหาแนวทางแก้ปัญหา เพื่อหาทางออกร่วมกัน

ในส่วนของหมู่บ้านอาจเป็นแก่นนำ หรือคนที่มีส่วนเกี่ยวกับป้าตันน้ำ ต้องช่วยทำความเข้าใจกับคนในพื้นที่ให้ชัดเจน ควรใช้เวลาที่ชุมชน เช่นการประชุมหมู่บ้าน และควรกำหนดแผนงานของกลุ่มชุมชนให้ชัดเจน ซึ่งจะเป็นตัวนำให้เดินไปตามเป้าหมายได้อย่างถูกต้อง

มีการกำหนดแผนงานร่วมกันในวิธีการทำงานอนุรักษ์ โดยการนำกลุ่มอนุรักษ์ เยาวชน สตรี มาทำความเข้าใจร่วมกัน มีการประชาสัมพันธ์การทำงานอนุรักษ์ เช่น ปากต่อปาก ผู้เมืองบทบาทบอกต่อ เป็นการขยายผล จากการทำงานชุมชน ใช้รายการวิทยุท้องถิ่นเป็นสื่อกลาง บางครั้งควรให้บล็อกเรียน เยาวชนเป็นแก่นนำ ระดมทุกกลุ่มในชุมชนร่วมเป็นพลัง ทั้งคนหนุ่ม เด็ก ผู้สูงอายุ ร่วมกันขับเคลื่อน ผู้สูงอายุมีภูมิปัญญามากแต่มีแรงน้อย เด็กมีประสบการณ์

น้อยแต่มีพลังมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งการขับเคลื่อนเรื่องการอนุรักษ์และต้องประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่รับผิดชอบเรื่องนี้

มีการประสานกับอุทยาน อบต.ซึ่งมีงบประมาณสนับสนุน หรือเครือข่ายอื่นๆ ซึ่งมีความรู้เป็นสิ่งสำคัญ มีการเรียนรู้เรื่องสมุนไพร ซึ่งเป็นหนึ่งในกิจกรรมที่ช่วยอนุรักษ์ป่าต้นน้ำ และสามารถเกิดขึ้นได้ถ้ามีการขับเคลื่อน อีกทั้งจำเป็นต้องทำแบบสำรวจความเห็น เพื่อเป็นแนวทางจัดเก็บในการพัฒนาแก้ปัญหา ในฐานะของด้วยแทนในชุมชนซึ่งมีเจตนาเดียวกัน คือ อย่างเห็นทรัพยากรของเรา ยังคงอยู่ยั่งยืนตลอดไป

4.4.2 ข้อสรุปข้อคิดเห็นจากกลุ่มสถานศึกษา

เด็กนักเรียน มองเห็นปัญหาร่วมกัน ว่าการเปลี่ยนแปลงสภาพพื้นที่ในลุ่มน้ำปากพนัง ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งส่วนนี้มีความคิดร่วมกันว่าจะทำเอกสารเกี่ยวกับการสำรวจลุ่มน้ำปากพนังและอนุรักษ์ ในการจัดทำเอกสาร จะมีการออกสำรวจพื้นที่ก่อน เพื่อจะดูว่ามีปัญหาอะไรบ้างบริเวณลุ่มน้ำปากพนัง แล้วจะลงไปที่โรงเรียนต่างๆ พกพาแบบบินสมควรเป็นสมาชิกโครงการอนุรักษ์ลุ่มน้ำปากพนัง ชักชวนเพื่อนนักเรียนให้เข้าร่วมโครงการเพื่อจะได้ทราบจำนวนสมาชิกที่แน่นอน และขอบเขตกิจกรรมเข้าค่ายร่วมกันต่อไป โดยมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรือภาคเอกชนที่มองเห็นประโยชน์ช่วยสนับสนุน

สำหรับผลที่คาดว่าจะได้รับคือ จะได้ทราบปัญหาลุ่มน้ำปากพนัง สร้างจิตสำนึกอนุรักษ์ลุ่มน้ำปากพนังร่วมกันและพื้นฟูสภาพพื้นที่บริเวณลุ่มน้ำให้ดีขึ้น มีโอกาสขยายเครือข่ายกลุ่มเยาวชนอนุรักษ์ และมีอีกกิจกรรมที่น่าสนใจ เช่น โรงเรียนสตรีทุ่งสงมีการแลกเปลี่ยนต้นไม้เพื่อใบปาลูในพื้นที่อื่น ถือเป็นการสร้างจิตสำนึกที่ดี ควรจะเอาจริงกับค่ายอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และก่อให้เกิดกลุ่มเยาวชนที่ร่วมอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมต่อไป

4.4.3 ข้อสรุปข้อคิดเห็นจากกลุ่มนิเทศน์งานราชการ

ความคิดร่วมกันของกลุ่มนิเทศน์งานภาครัฐซึ่งมี อุทยานแห่งชาติน้ำตกโยง อุทยานแห่งชาติเขาหลวง หน่วยจัดการต้นน้ำปากพนัง สถานีวิจัยต้นน้ำคีรีวงศ์ องค์การบริหารส่วนจังหวัด สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ 5 และโรงเรียนตำราจตุราภรณ์ชายแดน ซึ่งเป็นหน่วยที่ดูแลและอยู่ในพื้นที่ต้นน้ำจริงๆ ได้มีการเสนอแนวทางการสร้างเครือข่ายอนุรักษ์ป่าต้นน้ำ โดยมีแนวทางปฏิบัติดังนี้

1. หน่วยงานภาครัฐให้ความรู้สร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการอนุรักษ์ป่าต้นน้ำแก่เยาวชนและชุมชน

แนวความคิดขับช้อนกับแนวปฏิบัติที่ดำเนินการอยู่ ทำให้การดำเนินการอาจไม่ทั่วถึง เกิดสภาวะต่างๆ กับสิ่งแวดล้อม เช่น การดำเนินงานมีปัญหาอุปสรรคมาอย่าง ปัญหาลักษณะแบบนี้เกิดขึ้นกับหลายหน่วยงาน ควรจะให้ความรู้ ความเข้าใจ ให้ทั่วถึงทุกองค์กร และทุกคนในเครือข่ายที่อยู่ในพื้นที่ ให้มีความรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม คือรู้ให้เหมือนกัน เช่น ในสิ่งที่เหมือนกัน ถ้ารู้คนละอย่าง เดินกันไปปกขัดขากันเอง โดยเฉพาะอุทยานมีการจัดค่ายเยาวชน พาไปศึกษาต้นน้ำ ในอุทยานมีเส้นทางการศึกษาธรรมชาติ ให้ดูว่าก่อจะมาเป็นน้ำตกโยง กว่าจะเป็นแม่น้ำ มาได้อย่างไร ป่าให้อำรับนำ เมื่อกีดสายน้ำและกระบวนการการอนุรักษ์น้ำเพื่อสามารถนำไปใช้ตลอดทั้งปีเกิดได้อย่างไร

2. หน่วยงานภาครัฐ โดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับงานอนุรักษ์ ซึ่งจะและสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับนโยบายแนวทางปฏิบัติ เกี่ยวกับการอนุรักษ์และการเข้ามามีส่วนร่วมของชุมชนในการดูแลรักษาป่า

ชี้แจงและให้ความเข้าใจเกี่ยวกับนโยบาย และการเข้ามามีส่วนร่วมของชุมชน ในการรักษาป่า แนวคิดที่เป็นปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงาน เช่น นโยบายรัฐที่ผู้ปฏิบัติต้องเอาไปปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม ขัดเจน การสร้างเครือข่ายต้องดึงด้วยหมายเหตุเด่น

3. เพิ่มรายได้แก่ชุมชน โดยการส่งเสริมอาชีพเสริมหรือทางเลือก ที่ไม่ทำลายทรัพยากรในพื้นที่ โดยขอรับการสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การนำวัสดุธรรมชาติในท้องถิ่นมาแปรรูปใช้ประโยชน์ ตามสภาพของท้องถิ่นหรือทรัพยากรที่มีอยู่ เช่น การผลิตภัณฑ์ สมุนไพรและแพลงค์ตอน ฯลฯ เพื่อเพิ่มรายได้จากการปกติ ให้กับประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ต้นน้ำ กลางน้ำ ปลายน้ำ เพื่อจะไม่ขยายพื้นที่ทำกินมากขึ้นจนบุกruk พื้นที่ป่า หรือทำลายป่า

หน่วยงานภาครัฐส่งเสริมด้านวิชาการให้ความรู้ เป็นที่ปรึกษา ให้คำแนะนำว่าพื้นที่ใดที่ควรจะจัดกิจกรรมท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มีขั้นตอน มีระเบียบอย่างไรบ้าง ที่ต้องเข้าไปใช้ในพื้นที่ของเขตอุทยานแห่งชาติ กิจกรรมท่องเที่ยวเชิงนิเวศบางกิจกรรมก่อให้เกิดรายได้กับชุมชน โดยชุมชนต้องชำระค่าธรรมเนียมให้กับอุทยานแห่งชาติ และอุทยานแห่งชาติได้รับค่าธรรมเนียม แบ่งรายได้ส่วนหนึ่งให้กับ อบต. หรือสนับสนุนการจัดที่พักแบบ Home stay เพื่อเป็นการเพิ่มรายได้ให้กับชุมชน

4. สนับสนุนให้มีการจัดตั้งเครือข่ายอนุรักษ์ป่าต้นน้ำโดยชุมชนเป็นผู้ดำเนินการ มีหน่วยงานจากสถาบันการศึกษาและภาครัฐเป็นที่ปรึกษา

เมื่อมีการตั้งเครือข่ายแล้ว เพื่อให้องค์กรที่เกิดมีความมั่นคง ดำเนินงานได้ตามนโยบายที่วางไว้ โดยมีที่ปรึกษา มีผู้สนับสนุนงบประมาณ หรือกิจกรรมต่างๆให้เกิดขึ้น ตัวอย่าง เช่น ชุมชนที่ในพื้นที่อำเภอพิพิทา มีเครือข่ายอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ซึ่งพื้นที่นี้เรียกว่าป่าประ ถ้าไปในช่วงเดือน กพ.-มีค. พื้นที่ป่าจะสวยงามเรียกว่าเรียกว่าป่าเปลี่ยนสี มีพื้นที่ประมาณ 5,000 ไร่ อยู่ในพื้นที่ของเขตอุทยานแห่งชาติเขานัน ชุมชนต้องการรักษาพื้นที่ป่าประ เพื่อเก็บลูกปะมะเป็นสินค้าชุมชน มาเป็นอาหารตามฤดูกาล ลูกปะมะหิ่งประมาณเกือบ 25 สถาบัน ใหญ่สุดกิโลละ 25 บาท ชาวบ้านได้รับประโยชน์จากการลูกปะมะไม่ต่ำกว่า 300,000 บาทจากพื้นที่ 5,000 ไร่ เครือข่ายมีกิจกรรมที่บุคคลใดในชุมชนไปตัดถอนต้นปะมะปะไม้ ต้นละ 500 บาท แล้วกันนำรายได้ส่วนนี้ไปพัฒนาพื้นที่ในป่าประ เป็นกิจการชุมชนที่ตั้งขึ้นมาเอง ซึ่งเป็นแนวทางเดียวกันที่ภาครัฐต้องการให้เกิดขึ้นในพื้นที่ และใช้เป็นแนวคิดที่สนับสนุนการจัดตั้งเครือข่ายในพื้นที่นั้น ซึ่งเครือข่ายที่เกิดขึ้นสามารถหารายได้ พึงพาตัวเองและดูแลป่าได้เป็นอย่างดี

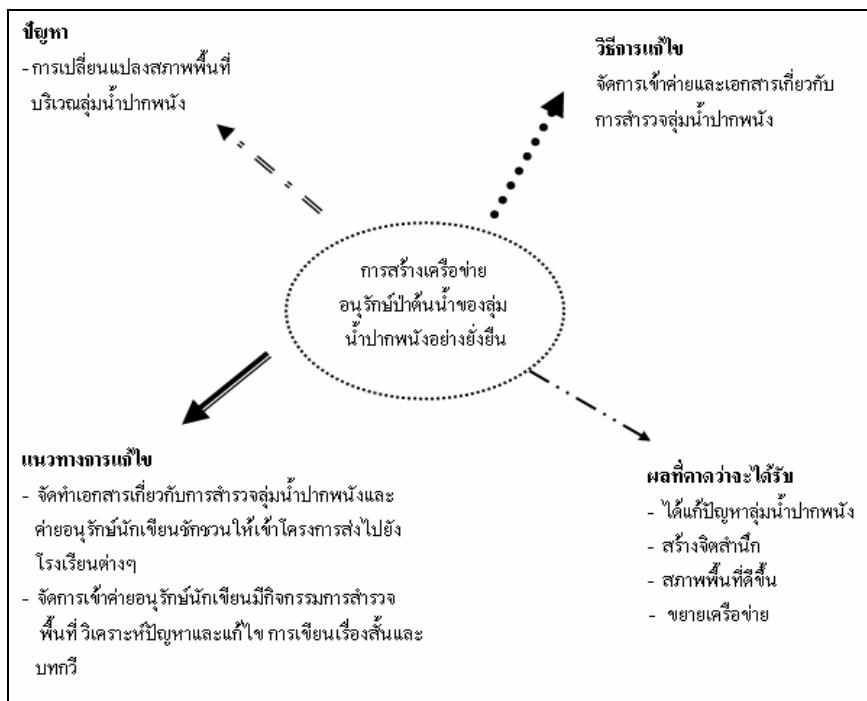
5. สร้างเครือข่ายกลุ่มอนุรักษ์ โดยรัฐเป็นผู้ประสาน จัดให้มีกิจกรรม การศึกษาดูงาน การเรียนรู้องค์กรที่ประสบผลสำเร็จ ทั้งนี้จะต้องส่งเสริมให้มีกิจกรรมต่อเนื่อง กิจกรรมใหม่ต้องเนื่องจากจะล้มเหลว และการที่จะริเริ่มทำด้วยตัวเอง บางครั้งอาจไม่สามารถบรรลุความสำเร็จได้ ควรมีการไปศึกษา ดูตัวอย่างองค์กรที่ประสบความสำเร็จ เช่นบ้านครัวค์ที่ dorting ไปทั่วโลก เป็นแหล่งศึกษาดูงานด้านอนุรักษ์ได้เป็นอย่างดี และเป็นต้นแบบการสร้างเครือข่ายกลุ่มอนุรักษ์ แต่บางครั้งผลลัพธ์ที่ของโครงการต้องใช้เวลา แต่ถ้าได้เห็นองค์กรที่ประสบความสำเร็จ ชุมชนอยู่ได้อย่างมีความสุขจากการทำกิจกรรมร่วมกันแล้ว สามารถจุดประกายและริเริ่มขยายผลต่อไปให้กับชุมชนอื่นได้เป็นอย่างดี

6. สร้างความเข้มแข็งให้กับกลุ่มอนุรักษ์ โดยจัดให้มีกิจกรรมต่อเนื่อง มีความร่วมมือกัน มีงบประมาณสนับสนุนจาก อบต./เทศบาล/อบจ. สนับสนุนกิจกรรมต่างๆอย่างต่อเนื่อง แต่ไม่ควรดำเนินถึงส่วนนี้มากนัก ถ้ากิจกรรมที่มีงบประมาณน้อย ถึงแม้ว่าได้ประโยชน์น้อยแต่ยังยืน ก็อาจจะเป็นกิจกรรมที่ควรสนับสนุน

7. ปลูกจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ แก่เยาวชนและประชาชนทั่วไป

การทำกิจกรรมค่ายเยาวชนอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรในอุทยานแห่งชาติ โดยมีการศึกษาธรรมชาติ ดูแลสัตว์น้ำจริงๆ สมัผัสสัตว์ด้วยตนเอง จะทราบปัญหา แนวทางแก้ไข และได้รับผลประโยชน์ด้วยตนเอง ซึ่งเป็นการปลูกและสร้างจิตสำนึกรักษาป่าต้นน้ำที่สมบูรณ์ มีน้ำไหลอยู่ แต่บางครั้งก็มีปัญหาน้ำไม่พอเพียงในฤดูแล้ง ต้องแบ่งปันกัน ทำให้เกิดความคิดและความเข้าใจว่าทำไม่ทุกคนต้องช่วยกันรักษาป่าต้นน้ำ ให้ทุกคนเข้าใจว่า สภาพของป่าต้นน้ำเป็นอย่างไร มีส่วนองค์ประกอบที่สำคัญอะไรบ้าง มีระบบสิ่งแวดล้อม(Eco-System)เกี่ยวข้องกันอย่างไรบ้าง มีการจัดทำฝ่ายต้นน้ำในพื้นที่อุทยานและฝ่ายชั่วคราว แต่ละลำหัวyleกามีฝ่ายดักตะกอนที่จะลงมาทำให้ให้แม่น้ำดื่นเขินให้ศึกษา โดยมีวิทยากรบรรยายให้ทราบถึงแต่ละสิ่งที่อยู่ในธรรมชาติว่ามีความสัมพันธ์กัน และมีประโยชน์ต่อโลกอย่างไรบ้าง เป็นต้น

จากข้อคิดเห็นในการประชุมร่วม 3 ฝ่าย แนวทางการสร้างเครือข่ายเพื่อดูแลและแก้ไขป่าต้นน้ำอย่างยั่งยืน ควรร่วมมือปฏิบัติตามกรอบในรูปที่ 4-1

รูปที่ 4-1 โครงสร้างการทำงานร่วมกันของเครือข่ายอนุรักษ์ในการแก้ไขปัญหาป่าต้นน้ำ

4.5 แนวโน้มของพื้นที่ป่าต้นน้ำลุ่มน้ำป่าพนังในอนาคต

จากนโยบายของรัฐ หน่วยงานที่กำกับดูแลพื้นที่ป่า ในอดีตที่ผ่านมา ได้มีความพยายามที่จะหยุดยั้งการบุกรุกพื้นที่ป่าและป่าต้นน้ำ แต่ไม่สามารถหยุดยั้งการบุกรุกได้ ทำให้สถิติการบุกรุกพื้นที่ป่าและป่าต้นน้ำยังคงสูงอยู่ จนทำให้พื้นที่ป่าต้นน้ำลดลง เมื่อเปรียบเทียบกับสถิติในอดีตที่ผ่านมา ในปี 2533, 2543 และ 2545 มีการบุกรุกพื้นที่ป่าต้นน้ำเพื่อปลูกยางพาราและพืชเศรษฐกิจอื่นเพิ่มมากขึ้น ถ้าหน่วยงานที่เกี่ยวข้องยังไม่สามารถเข้ามาจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพ ย่อมมีความเป็นไปได้สูงที่พื้นที่ทั้งผืนจะลดลงอีก และเข้าไปจนถึงพื้นที่ป่าต้นน้ำ แต่ใน 3-4 ปีที่ผ่านมา สำรวจการที่รับผิดชอบได้ออกปฏิบัติการอย่างเข้มแข็ง ร่วมกับเครือข่ายของชุมชนได้สร้างจิตสำนึกรักษาป่าต้นน้ำอย่างมากแล้วจนทำให้สถานะการเงินมีการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น

ปัจจุบันพื้นที่ป่าต้นน้ำป่าพนังมีแนวโน้มที่ดีขึ้น จากสถิติคิดความผิดเกี่ยวกับการป่าไม้ พื้นที่ อ.ร่อนพิบูลย์ อ.ลานสกา จ.นครศรีธรรมราช (ภายใต้เขตอุทยานแห่งชาติน้ำตกโยง) โดยในปี 2547 นั้น มีทั้งสิ้น 28 คดี ปี

2548 มี 14 คดี และปี 2549 มี 13 คดี จะเห็นว่า เมื่อภาครัฐที่รับผิดชอบดำเนินการจับกุมผู้บุกรุก ติดตามดูแลเป้าต้นน้ำอย่างใกล้ชิด และเขาริบเข้าจังกับผู้บุกรุก มีแนวโน้มการทำลายเป้าต้นน้ำลดลง รวมถึงการที่มีโครงการฟื้นฟูและปลูกป่าเพิ่มในพื้นที่ป่าเสื่อมโทรม ร่วมกับเครือข่ายชุมชนที่ตั้งอยู่ในพื้นที่ ทำให้มีแนวโน้มของพื้นที่ป่าเพิ่มขึ้นและมีความสมบูรณ์มากขึ้น ซึ่งทำให้มีผลดีต่อพื้นที่ป่าต้นน้ำ และทุกภาคส่วนจะต้องร่วมมือกันอย่างจริงจังและต่อเนื่อง เพื่อรักษาพื้นที่ป่าต้นน้ำของลุมน้ำปากพนังให้อยู่ข้างหน้า

4.6 ผลกระทบต่อการเปิด-ปิด ประตูระบายน้ำอุทกวิภาชประสิทธิ์

แม่น้ำปากพนังที่หล่อเลี้ยงพื้นที่ลุ่มน้ำปากพนัง ทั้งในภาคเกษตรกรรม อุตสาหกรรม ประมง การคุปภิคและบริโภค ได้วันน้ำทั้งหมดจากพื้นที่ป่าต้นน้ำจากเทือกเขาหลวง การเปิดและปิดประตูระบายน้ำอุทกวิภาซประสิทธิ สรุวหนึ่งขึ้นกับปริมาณน้ำในแม่น้ำปากพนังเป็นปัจจัยหลัก ร่วมกับปัจจัยทางอุทกศาสตร์อื่นๆ การเปิดและปิดแต่ละครั้งจะมีผลกระทบต่องานชุมชนที่จะต้องใช้น้ำจืดโดยเฉพาะ อาชีพการเกษตร และการเลี้ยงปลาในกระชังในอ่าวปากพนัง

ถ้าพื้นที่ป่าต้นน้ำเสื่อมทรัมมีฝนตกน้อยมีปริมาณน้ำจืดในแม่น้ำปากพนังมีน้อย ระยะเวลาปิดประชาระบายน้ำน้ำขึ้น ทำให้บริเวณปลายน้ำบริเวณอ่าวปากพนังได้รับผลกระทบอย่างรุนแรง แต่ถ้าพื้นที่ป่าต้นน้ำสมบูรณ์ มีฝนตกตามฤดูกาล น้ำท่าในแม่น้ำปากพนังมีความอุดมสมบูรณ์ตลอดทั้งปีแล้ว วงรอบการเปิดปิดประชาระบทวิจิ จะไม่แปรผันมากนัก กิจกรรมต่างๆ ก็จะดำเนินต่อไปได้ตามปกติ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความสมบูรณ์ของป่าต้นน้ำที่เหลืออยู่ในปัจจุบัน ถ้าป่าต้นน้ำหายไป ความแห้งแล้งที่จะมาเยือน จะมีผลกระทบต่อการเปิดปิดประชาระบายน้ำ และต่อประชาชนที่ต้องใช้น้ำในพื้นที่อย่างแย่งชิงกัน เราคงจะไม่ได้ยินคำว่า “ลุ่มน้ำปากพนังเป็นคู่ข้าวคู่น้ำ” ของจังหวัดนครศรีธรรมราช” อีกต่อไป

4.7 ผลกระทบจากดินโคลนถล่มในภูมิภาคสูง

นอกจากนี้ถ้าพื้นที่เข้าที่มีความลาดเอียงมาก ถ้าไม่มีพื้นคลุมดินเพียงพอ ในฤดูฝนอาจจะเกิดดินถล่มและน้ำป่าไหลลงมา น้ำท่วมสร้างความเดือดร้อนให้กับชุมชนด้านล่างเพิ่มมากขึ้น เมื่อฉันกับทีมเยี่ยงเชิงมาแล้วที่พิบูรณ์ อ.ชวาง และที่ อ.ลานสะกา รวมถึงปริมาณของตะกอนจะลงไปในลำธารและแม่น้ำปากพนังทำให้เกิดความดีนีเขินมากขึ้น

4.8 การแพร่กระจายของดินเปรี้ยวและน้ำเปรี้ยวนิพัตต์ความเคร็ง

ปัจจุบันพบว่าในถูกแล้งน้ำในป่าพูรุจะลดลงจนทำให้เกิดการแพร่กระจายของน้ำเบรี้ยวและดินเบรี้ยวตามมาจนเริ่มสร้างความเสียหายกับพืชที่การเกษตรต้องเนื่องเป็นวงกว้างมากขึ้น

บทที่ 5

สรุป วิจารณ์ผลและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปและวิจารณ์ผล

จากการศึกษาพื้นที่ป่าดันน้ำของลุ่มน้ำปากพังโดยเน้นพื้นที่ที่อยู่ในชั้นคุณภาพลุ่มน้ำที่ 1 และ 2 ตามนิยามของคณะกรรมการอุทกวิทยาแห่งชาติ จากการใช้หอด้วยวิธีการทั้งกระบวนการทางด้านการแปลงภาระระยะไกล (Remote Sensing) และเทคนิคการซ้อนทับข้อมูล (Overlay) ในระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ (GIS) การลงภาคสนามสำรวจพื้นที่จริง และการจัดประชุมเฉพาะบ้านในบริเวณชุมชนที่มีพื้นที่ติดต่อกันขอบเขตของป่าดันน้ำ ของลุ่มน้ำปากพังพบว่าพื้นที่ป่าดันน้ำของลุ่มน้ำปากพังมีการลดลงอย่างเห็นได้ชัด ด้วยการเปลี่ยนแปลงอย่างเห็นได้ชัด ประมาณในช่วงมากกว่า 10 ปีที่ผ่านมา โดยที่ประมาณการใช้ประโยชน์พื้นที่ป่าที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างเห็นได้ชัด ประกอบด้วยการใช้ประโยชน์ 3 รูปแบบด้วยกัน คือ การเปลี่ยนแปลงของพื้นที่ป่าดิบชื้น พื้นที่ป่าไม่ผลัดใบเสื่อมโกร姆 และพื้นที่ปลูกยางพาราในบริเวณป่าไม่ผลัดใบเสื่อมโกร姆

รูปแบบของการเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์พื้นที่ในบริเวณป่าดันน้ำสามารถเห็นได้ชัดเจนเมื่อเปรียบเทียบข้อมูลที่ได้จากการแปลงพื้นที่ทางอากาศ มาตราส่วน 1: 25,000 ในปี พ.ศ. 2545 กับฐานข้อมูลเก่าของปี พ.ศ. 2533 คือ พื้นที่ป่าดิบชื้นสมบูรณ์ในปี พ.ศ. 2533 มีปริมาณเนื้อที่ ประมาณ 122,418 ไร่ และในปี พ.ศ. 2545 พื้นที่ป่าดิบชื้นมีเนื้อที่ประมาณ 86,052 ไร่ โดยพื้นที่ที่ลดลงถึง 36,356 ไร่ และพื้นที่ที่มีการเพิ่มขึ้นอย่างเห็นได้ชัดเมื่อเปรียบเทียบข้อมูลระหว่างปีคือ พื้นที่ปลูกยางพาราในเขตป่าไม่ผลัดใบเสื่อมสภาพ โดยที่ในปี พ.ศ. 2533 มีพื้นที่ประมาณ 51,900 ไร่ แต่ในปี พ.ศ. 2545 มีพื้นที่ถึงประมาณ 111,115 ไร่ มีเนื้อที่เพิ่มขึ้นประมาณ 59,215 ไร่ แสดงให้เห็นว่าพื้นที่ป่าดันน้ำในเขตชั้นคุณภาพลุ่มน้ำที่ 1 และ 2 ของลุ่มน้ำปากพังกำลังตกอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถควบคุมปริมาณ คุณภาพ และระยะเวลาการไหลของน้ำได้เป็นปกติตามเงื่อนไขของการปกคลุมของพื้นที่ป่าร้อยละ 70 ของแต่ละพื้นที่

สภาพปัญหาของป่าดันน้ำ จากการจัดเดินสำรวจและออกพื้นที่สามารถสรุปปัญหาที่เกิดขึ้นได้ดังนี้คือ ปัญหาระหว่างเจ้าหน้าที่ของรัฐกับชุมชน ปัญหาการแยกชิงทรัพยากรท้องถิ่น ปัญหาเรื่องนโยบายของรัฐ ปัญหาเรื่องการกระทำผิดกฎหมาย ปัญหาขาดการบริหารจัดการแบบบูรณาการ และขาดการมีส่วนร่วมในชุมชน ซึ่งสาเหตุของปัญหา เกิดจากการเพิ่มของประชากร การสูงเสริมให้มีการปลูกพืชเศรษฐกิจเพื่อการส่งออก จำนวนเจ้าหน้าที่และงบประมาณในการบริหารจัดการพื้นที่ป่าไม่สมดุลกับพื้นที่ และยังไม่เกิดการตระหนักในเรื่องภัยธรรมชาติและการแก้ไขปัญหาแบบเฉพาะหน้า ทำให้เกิดผลกระทบตามมาคือ ผลกระทบเกี่ยวกับปริมาณตะกอน ผลกระทบที่ส่งผลทำให้เกิดพื้นที่เสี่ยงภัย ผลกระทบต่อระบบนิเวศป่าดันน้ำ ซึ่ง แนวทางการบริหารจัดการควรจัดทำมาตราชุมชนใช้ประโยชน์ที่ดินและพื้นที่สูงพื้นที่สูง ให้การมีส่วนร่วมของคนในท้องถิ่น โดย คัดเลือกจากตัวแทนของประชาชนให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการให้คำปรึกษา การใช้คำนวณรัฐ ต้องเข้าใจบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของตัวเองให้ชัดเจน ใช้คำนวณอย่างเหมาะสมตัวยความถูกต้อง เป็นรวม ไม่เลือกปฏิบัติ และควรสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างรัฐกับประชาชน มีการสร้างแรงจูงใจให้ประชาชนได้ประโยชน์ที่เหมาะสมจากการมีส่วนร่วมจัดการป่า องค์กรเอกชนหรือองค์กรระหว่างประเทศที่ดูแลในเรื่องทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ควรให้ความช่วยเหลือสนับสนุนด้านเงินทุนอย่างเป็นรูปธรรม นอกจากนี้จากการวิจัยที่มีอยู่แล้วจำนวนมาก ออกไปใช้ทำงานในเชิงปฏิบัติการให้มากขึ้นกว่านี้

ควรสร้างความ ชัดเจนและแก้ไขปัญหาในพื้นที่ทับซ้อน ด้วยความยุติธรรมให้ราดเร็ว และความมีการส่งเสริมอาชีพ ในพื้นที่ เพื่อช่วยให้ชุมชนสามารถยืนอยู่ได้โดยมีรายได้เลี้ยงครอบครัวอย่างพอเพียง และไม่บุกรุกทำลายป่าเพิ่ม

สำหรับแนวทางบริหารจัดการพื้นที่นั้น จากการจัดเวทีเสวนาทั้งหมดครั้งและเวทีใหญ่เพื่อสร้างเครือข่ายอนุรักษ์ป่าต้นน้ำกลุ่มน้ำปากพนัง พบว่า การบริหารจัดการเพื่ออนุรักษ์และฟื้นฟูป่าต้นน้ำที่เสื่อมสภาพนั้นควรสร้างเครือข่ายอนุรักษ์โดยมีการร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เครือข่ายชุมชนและสถานศึกษาในพื้นที่เพื่อก่อให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืนสืบต่อไป

5.2 ข้อเสนอแนะ

จากแนวโน้มของปัญหาง้ายแล้งที่นับวันจะขยายวงกว้างเพิ่มมากขึ้นในพื้นที่ส่วนต่างๆ ของประเทศไทย ดูเหมือนว่าในภาคใต้จะได้รับผลกระทบจากภัยแล้งในปัจจุบันน้อยกว่าในส่วนอื่นของประเทศ เช่น ในภาคอิสานและภาคเหนือ รวมบางส่วนของภาคกลาง แต่ก็มีแนวโน้มว่าในอนาคตอาจจะเกิดขึ้นได้ ถ้าทุกส่วนไม่ช่วยกันดูแลป่าต้นน้ำให้ดีที่สุด ถ้าป่าต้นน้ำเสื่อมโทรมหรือลดน้อยลงมากกว่านี้ จะส่งผลโดยตรงต่อการเปิดปิดประตูระบายน้ำอุทกภิวัช ประสิทธิ์อย่างไม่อ้าจะหลีกเลี่ยงได้ การเปิดและปิดประตูระบายน้ำอาจจะต้องใช้เวลา yan ขึ้น นอกจานี้ในกรณีที่มีฝนตกหนักในฤดูมรสุมสิ่งที่น่าเป็นห่วงคือการเกิดดินโคลนคลุ่มเนื่นที่ป่าต้นน้ำ ผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบทั้งทางตรงและทางอ้อม ต้องสร้างกิจกรรมต่างๆ ที่จะต้องทำอย่างต่อเนื่อง หาแนวทางปฏิบัติที่มีประสิทธิภาพ และมีการประเมินผลโดยอาจจะแบ่งส่วนงานที่เกี่ยวข้องได้เป็น 3 กลุ่ม ได้แก่

5.2.1 ภาคธาร(หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง)

1) จำแนกเขตการใช้ประโยชน์ที่ดิน ตามหลักสมดุลของระบบนิเวศ และบังคับใช้ให้เป็นไปตามหลักการจำแนก

2) ในพื้นที่ที่ชุมชนเข้าไปดำเนินการใช้ประโยชน์ในพื้นที่ต้นน้ำแล้ว ควรจะต้องมีการจัดระเบียบการใช้ประโยชน์ที่ดิน ทำการเกษตรในลักษณะไม่เบี่ยดเบี้ยนธรรมชาติ และไม่ให้มีการบุกรุกเพิ่มเติม

3) ดำเนินการฟื้นฟูและปรับปรุงระบบนิเวศในพื้นที่เสื่อมโทรม เช่น ปลูกป่าเสริม ทำฝายชะลอกการไหลของน้ำ เป็นต้น

4) รักษาพื้นที่ป่าต้นน้ำ โดยเจ้าหน้าที่และภารมีส่วนร่วม โดยสร้างความตระหนักรู้ให้เกิดแก่ประชาชนในด้านการต่อต้านการทำลายป่าและการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน ประชาชนต้องไม่ละเมิดกฎหมายและข้อกำหนดของรัฐ ขณะเดียวกันหน่วยงานและเจ้าหน้าที่รัฐที่รับผิดชอบ ต้องปฏิบัติตามหน้าที่ในขอบเขตุกอย่างเคร่งครัด

5) สร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับชุมชน เช่น การส่งเสริมอาชีพและพิมรายได้ให้กับชุมชนรอบพื้นที่ป่าโดยไม่ทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้ความรู้กับเยาวชนและร่วมทำกิจกรรมในการอนุรักษ์ป่าต้นน้ำ

6) การติดตามและประเมินผลในระยะยาว มาตรการที่ใช้ ทุกภาคส่วนจะต้องร่วมกันติดตามผลกันอย่างต่อเนื่อง รวมถึงหมายเหตุการเสริมอื่นๆ

7) สนับสนุนงบประมาณ เครื่องมือให้พอกเพียงในการดูแลและอนุรักษ์ป่าต้นน้ำ

5.2.2 ภาคประชาชน

- 1) ความมีการจัดตั้งเครือข่ายในการดูแลและใช้ประโยชน์พื้นที่ป่าต้นน้ำ ทรัพยากรธรรมชาติ และดำเนินกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง
- 2) ให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ ในการบริหารและจัดการพื้นที่ป่าต้นน้ำ ต้องไม่บุกรุกพื้นที่ป่าต้นน้ำอย่างเด็ดขาด
- 3) ใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีนัยและจิตสำนึกรักษาอนุรักษ์
- 4) สร้างเยาวชนรุ่นใหม่มีจิตใจและกิจกรรมด้านการอนุรักษ์ป่าต้นน้ำ และมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์

5.2.3 สถาบันการศึกษา

1) การให้ความรู้ที่ถูกต้องเรื่องการอนุรักษ์พื้นที่ป่าต้นน้ำ สถาบันการศึกษาในพื้นที่ ควรจะเป็นส่วนหนึ่งเข้าไปมีส่วนร่วม ให้ความรู้ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการใช้ประโยชน์ของป่าต้นน้ำ ผลกระทบจากการบุกรุกทำลายป่า การใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน

2) สร้างความร่วมมือระหว่างหน่วยงานของรัฐกับชุมชน บางครั้งหน่วยงานของรัฐและชุมชน ที่อาศัยโดยรอบพื้นที่ป่าต้นน้ำ อาจจะมีปัญหาในการประสานงานหรือความเข้าใจที่ไม่ตรงกัน สถาบันการศึกษาอาจจะเข้ามาช่วยในการประสานงานหรือเข้ามาช่วยเป็นตัวกลางให้กับทั้งสองฝ่าย

3) ให้ความรู้อาชีพเสริมหรือทางเลือกให้กับชุมชนเพื่อเพิ่มรายได้ สถาบันการศึกษาเป็นแหล่งความรู้ทางด้านวิชาการหลากหลายสาขาที่สามารถสนับสนุนชุมชนในพื้นที่สีเขียวที่จะบุกรุกในพื้นที่ป่าต้นน้ำ ที่อาจจะสร้างรายได้เพิ่มเติม เช่น เกษตรทางเลือก การแปรรูปผลิตภัณฑ์ ผลิตภัณฑ์พื้นบ้าน การปรับปรุงคุณภาพและสร้างมูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์พื้นบ้าน บรรจุภัณฑ์ และอาจจะช่วยในการจำหน่ายและกระจายลิ้นค้าผลิตภัณฑ์จากชุมชน เป็นการช่วยบรรเทาปัญหาการบุกรุกพื้นที่ป่าต้นน้ำอีกด้วย

ทั้งหมดเป็นการสรุปสาระที่สำคัญที่ได้จากการรวบรวมข้อมูลจากการวิจัย การสำรวจกับเครือข่าย และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อแก้ไขปัญหาป่าต้นน้ำอย่างยั่งยืน(รายละเอียด ภาคผนวก ก.)

บรรณานุกรม

กรมทรัพยากรธรรมนูญ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม คู่มือ การป้องกันธรรมนูญพิบัติภัยจากดินถล่มและบัญชีรายรื่นหมู่บ้านเสียงภัยดินถล่ม ภาคใต้, 2547

กรมพัฒนาที่ดิน. แผนการใช้ที่ดินลุ่มน้ำปากพนัง โครงการพัฒนาพื้นที่ลุ่มน้ำปากพนังอันเนื่องมาจากพระราชดำริ. กองวางแผนการใช้ที่ดิน, 2541.

กรมพัฒนาที่ดิน. แผนการใช้ที่ดินลุ่มน้ำปากพนัง โครงการพัฒนาพื้นที่ลุ่มน้ำปากพนังอันเนื่องมาจากพระราชดำริ. กองวางแผนการใช้ที่ดิน, 2542.

ชาญชัย ธนาวุฒิ และคณะ การประยุกต์ใช้ข้อมูลจากการสำรวจจะระบุกลและระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ในการประเมินสภาพสิ่งแวดล้อมในลุ่มน้ำท่าเลสถาบันฯ และลุ่มน้ำปากพนัง วารสารอนุรักษ์ดินและน้ำ ปีที่ 19 ฉบับที่ 3 สิงหาคม 2547

บริษัทพอลคลอตแลนด์และคณะ. การศึกษาความเหมาะสมและศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อม โครงการพัฒนาพื้นที่ลุ่มน้ำปากพนัง อันเนื่องมาจากพระราชดำริ. จังหวัดนครศรีธรรมราช, 2537.

บันฑิต ตันศิริ และคณะ. แผนการใช้ที่ดินลุ่มน้ำปากพนัง โครงการพัฒนาพื้นที่ลุ่มน้ำปากพนังอันเนื่องมาจากพระราชดำริ. กองวางแผนการใช้ที่ดิน กรมพัฒนาที่ดิน, 2541.

ประสบชัย นามลาภุทธา. การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน โครงการพัฒนาพื้นที่ลุ่มน้ำปากพนัง อันเนื่องมาจากพระราชดำริ. โครงการสำรวจและจัดทำฐานข้อมูลด้านป่าไม้ งานพัฒนาการป่าไม้อัน เนื่องมาจากพระราชดำริ, กรมป่าไม้, 2542.

ไฟบุญ ประโมจนีย์ และเฉลิมฯ เจเจฯ. รายงานการศึกษาสำรวจข้อมูลเบื้องต้นทางด้านทรัพยากรที่ดินเพื่อวิเคราะห์ปัญหาและกำหนดขอบเขตการใช้ที่ดิน โครงการพัฒนาพื้นที่ลุ่มน้ำปากพนัง อันเนื่องมาจากพระราชดำริ. มหาวิทยาลัยลักษณ์ และกรมพัฒนาที่ดิน, 2542.

สำนักงานคณะกรรมการพิเศษเพื่อประสานงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ. รายชื่อพื้นที่/ หมู่บ้านเป้าหมาย การพัฒนาโครงการพัฒนาพื้นที่ลุ่มน้ำปากพนังอันเนื่องมาจากพระราชดำริ (จังหวัดนครศรีธรรมราช สงขลา พัทลุง) , 2542.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ การจัดการสาธารณภัยในภาคใต้ของประเทศไทย จัดทำโดย คณะกรรมการพิเศษเพื่อประสานงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ มหาวิทยาลัยสงขลานก์คินทร์ ภายใต้การสนับสนุนของ UNDP, 2540 สำนักงานป่าไม้เขตนครศรีธรรมราช. โครงการพัฒนาพื้นที่ลุ่มน้ำปากพนัง อันเนื่องมาจากพระราชดำริ จังหวัดนครศรีธรรมราช งานด้านป่าไม้. 2541.

สำนักงานป่าไม้เขตนครศรีธรรมราช. รายงานสรุปงานด้านป่าไม้ โครงการพัฒนาพื้นที่ลุ่มน้ำปากพนัง อันเนื่องมาจากพระราชดำริ. มิถุนายน, 2542.

หน่วยจัดการด้านน้ำปากพนัง. สรุปผลการดำเนินงานประจำปีงบประมาณ 2542. ส่วนอนุรักษ์ดินน้ำ กรมป่าไม้, 2542. มีร่วงยุทธ จิตต์จำรงค์ และคณะ แผนการใช้ที่ดินลุ่มน้ำสาขา ภาคใต้ผ่านวันออกส่วนที่ 4 กองวางแผนการใช้ที่ดิน กรมพัฒนาที่ดิน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ 2542

ภาคผนวก ก

โครงการ การจัดการพื้นที่ป่าต้นน้ำในลุ่มน้ำปากพนังเพื่อรักษาสภาพแวดล้อมและระบบนิเวศ"

สรุปปัญหาและเขตพื้นที่ในการจัดการจัดเวทีสัมมนาทั้ง 6 ครั้ง

เกณฑ์ในการแบ่งเขตการจัดเวทีสัมมนา

1. พิจารณาจากแนวสันปันน้ำ watershed
2. พิจารณาจากพื้นที่ป่าคง (ขอบเขตตำบล)
3. พื้นที่ศึกษาอยู่ในเขตตำบลซึ่งอยู่ในชั้นคุณภาพลุ่มน้ำชั้นที่ 1 และ 2

ประมาณปัญหาในแต่ละเวทีที่จัดสัมมนา

เวทีที่	สถานที่จัด	พื้นที่เป้าหมาย	ปัญหา	แนวทางแก้ไข
1	ณ สำนักบริหาร พื้นที่อนุรักษ์ที่ 5 30/6/49	เป็นการนำเสนอ โครงการกับหน่วยงาน ราชการและกลุ่ม เครือข่ายในลุ่มน้ำปาก พนังทั้งหมด	1.ปัญหาการบุกรุกพื้นที่ ป่าต้นน้ำ 2.ปัญหาพื้นที่ทับซ้อน 3.ปัญหาการขาดความ ร่วมมือกับกลุ่มชุมชนใน พื้นที่	1. ควรมีการกันแนวเขตที่ ชัดเจนระหว่างพื้นที่อนุรักษ์ กับพื้นที่ทำกิน 2. ควรมีการจัดเวทีสัมมนา เพื่อชี้แจงนโยบายของรัฐให้ กลุ่มชุมชน
2	ณ เข้าห้องเรียน อ.ลานสกา 7/7/49	1.ต.กำโนน 2.ต.เขาแก้ว 3.ต.ขุนทะಡ 4.ต.ท่าดี *5.ต.ท่าจิ้ว	1.ปัญหาการย่างซิง ทรัพยากรน้ำ ซึ่งป่าจุบัน อยู่ต่อนล่างของพื้นที่ป่า ต้นน้ำ 2.ปัญหาดินถล่มในพื้นที่ ป่าต้นน้ำ 3.ความไม่ชัดเจนของ ภาครัฐเกี่ยวกับการดูแล ป่าทำให้เกิดความขัดแย้ง ระหว่างรัฐกับชุมชน 4.ปัญหาการแอบเข้าไป ใช้ประโยชน์ในพื้นที่ป่า ต้นน้ำ	1. ควรมีการจัดเวทีรับฟัง ความคิดของคนในพื้นที่เพื่อ ^{เพื่อ} หาแนวทางร่วมของการบริหาร จัดการร่วมกัน 2. ควรมีการจัดทำประชา พิจารณ์เพื่อหาแนวทางที่ เหมาะสมร่วมกัน 3. ควรมีการจัดฝึกอบรมและ ปลูกจิตสำนึกด้านการ อนุรักษ์ให้แก่เยาวชน 4. ควรมีการให้ความรู้แก่คน ที่อยู่ในพื้นที่ป่าต้นน้ำ เกี่ยวกับการใช้สารเคมี เช่น การไม่ใช้ปุ๋ยเคมี หันมาใช้ ปุ๋ยอินทรีย์

ເວທີ່	ສຕານທີ່ຈັດ	ພື້ນທີ່ເປົ້າມາຍ	ປັບປຸງຫາ	ແນວທາງແກ້ໄຂ
3	ຜນ ອອງຄໍາກາຣບວິທາຮ ສ່ວນຕຳບລວມ ພິບປູລຍ໌ ອ.ຮອນພິບປູລຍ໌ 14/7/49	1.ຕ.ຫິນຕົກ 2.ຕ.ວອນພິບປູລຍ໌	1.ປັບປຸງຫາກາຣບຸກຽກພື້ນທີ່ 2.ປັບປຸງຫາດິນຄຸລ່ມໃນພື້ນທີ່ ຕົ້ນນໍ້າ 3.ກາຮໃຊ້ທິຮ່ພາຍາກຈ ສິ້ນເປົ້ອງໂດຍໃຊ້ເຫດ 4.ກາຮກັກເກີບນໍ້າໄດ້ນ້ອຍ ໃນບວງເວນປາທີ່ໄມ່ສມນູຮົນ	1.ທຳຄວາມເຂົ້າໃຈໃນປັບປຸງຫາ ແລະແນວຄົດໃນເຂົ້າໃຈ ຈັດກາຮລຸ່ມນໍ້າ 2.ໃ້ປະຈາບນີ້ສ່ວນຮ່ວມໃນ ຄວາມຄົດ 3.ກາຮສ້າງຈິຕສຳນິກກັບຄົນ ໃນໜຸ່ມໝານ 4.ເພຍແພວ່ຈວັດຕ່າງໆ ເຢາວໝານ 5.ຄົບຄຸມປຣິມານສິນຄ້າທາງ ເກະຫວາ ໂດຍໄມ່ສົນບັນຫຼຸນ ພລິຕິພລິທີ່ເກີດຈາກພື້ນທີ່ປາທີ່ ໂດນບຸກຽກ 6.ດ້ານກຣອມສີທີ່ ຄວາມຟິກ ຝອນປຽນ ໃຫ້ຜູ້ອາສີຍເດີມ ສາມາດທຳໄດ້ຕ່ອ 7.ຄວາມປຸກພື້ນຄວາມມີມີ ປົງການປະລັດພັງທລາຍ 8.ຄວາມກຳນົດໃຫ້ໜັດເຈັນໃນ ພື້ນທີ່ມີແນວເຂົ້າຕົກ ເພະປຸກແລະແນວເຂົ້າຕົກ ປາ 9.ມີກາຮຈັດແຜນແມ່ບທຕ່າງໆ ເຕັ້ນໜັດ 10.ກາຮສ້າງຄວາມເປັນ ເຈົ້າອອກທິຮ່ພາຍາກ ໃຫ້ກັບຄົນ ໃນພື້ນທີ່
4	ຜນ ສະໜອງປະຊຸມທີ່ວ່າ ກາຮຄໍາເນັດຈຸ່າພົກວຽນ 21/7/49	1.ຕ.ຖຸງໂພຣີ 2.ຕ.ສາມຕຳບລ 3.ຕ.ນາທມອບຸນຍ *ຕ.ຄວາມແກຍ	1.ປັບປຸງຫາກາຣບຸກຽກພື້ນທີ່ 2.ປັບປຸງຫາກາຮຕື່ນເຂົ້າກັບ ກາຮທັບຄມຂອງລຳຫ້ວຍ 3.ປັບປຸງຫາຂໍອນທັບກາຮ ປະກາສເຂົ້າຕົກ 4.ກາຮທຳເຊື່ອນແນ້ວໃນ ພື້ນທີ່ປາຍັງໄມ່ເກີດ	1.ຄວາມຟິກກຳນົດຂອບເຂດ ທຳກິນກັບຂອບເຂດປ່າສງວນ ໃຫ້ໜັດເຈັນ 2.ໃນກາຮປັບປຸງພັງພັນນາ ພື້ນທີ່ຄວາມໃຫ້ຄົນໃນໜຸ່ມໝານນີ້ ສ່ວນຮ່ວມ 3.ຄວາມຟິກປຸກຜົງເຢາວໝານ

ເວທີ່	ສຕານທີ່ຈັດ	ພື້ນທີ່ປໍາໜາຍ	ບໍ່ຢູ່ຫາ	ແນວທາງແກ້ໄຂ
			ປະໂຍື່ນທີ່ກ່ຽວ 5. ມີກາຣ ສ້າງ ດັນ ຂວາງທາງນໍາທຳໃຫ້ເກີດນໍາ ທ່ວມ	ໃນດ້ານກາຮອນຮັກຈິປ່າ
5	ຜນ ຮຸ່ວຍພິທັກໝ່າ ອຸທຍານແຮ່ງໜາຕີເຂາ ນູ້-ເຂາຍ່າ 28/7/49	1.ຕ.ເຂົາພະທອງ 2.ຕ.ວັງຂ່າງ	1.ບໍ່ຢູ່ຫາພື້ນທີ່ກ່ຽວ ໃນເຂດອຸທຍານ ເນື່ອຈາກ ສມັກ່ອນມີຄອມມິວນິສົດ ເຈົ້ານໍາທີ່ໄມ່ກໍລ້າລັງພື້ນທີ່ ຈິງທຳໃຫ້ເກີດບໍ່ຢູ່ຫາ ຕາມມາ 2.ບໍ່ຢູ່ຫາກາຮນຸກຊຸກຂອງ ຄົນທີ່ມາຈາກພື້ນທີ່ອື່ນ 3. ບໍ່ຢູ່ຫາ ກາຣ ຂາ ດ ົງປະປາມານໃນກາຈັດທຳ ຫລັກແນວເຂດທີ່ກ່ຽວ ເຂດປ່າ	1.ເຮືອງແນວເຂດທີ່ກ່ຽວ ເຂດອຸທຍານຄວມມີກາຮປັກໃຫ້ ຂັດເຈນ ໂດຍມີກາຮກຳນົດ ພິກັດແນວເຂດໃຫ້ຂັດເຈນ ເພື່ອ ຈ່າຍໃນກາຮດວຈສອບ 2.ໃນເຮືອງກາຮທຳແນວເຂດຄວຮ ໃຫ້ປັກັນຫນີ້ອຶປຸກປາເປັນ ແນວເຂດກັນພື້ນທີ່ເພື່ອເປັນກາຮ ເພີ່ມພື້ນທີ່ປັດັ້ນນໍາດ້ວຍ 3.ສ້າງຈິຕສໍານຶກກັບໜາວບ້ານ ແລະສ້າງຄວາມສົມພັນຮົກບໍ່ ໜູ້ນີ້ ເພື່ອ ລ ດ ຊ ອ ວ ຈ ຮະ່ວ່າງກັນ
6	ຜນ ອອງຄກາຣບຣິຫາຣ ສ່ວນດຳບລທຣາຍຂາວ ອ.ຫວ່າໄທຮ 4/8/49	1.ຕ.ທຣາຍຂາວ 2.ເຂົາພະບາທ *3.ຕ.ເຄົງ	1.ບໍ່ຢູ່ຫາກາຮຄວາມເຂົ້າໃຈ ຮະ່ວ່າງຮູ້ກັບໜູ້ນີ້ ໂດຍ ຄວັງໜຶ່ງໜູ້ນີ້ກັບໜູ້ນີ້ເຂຍຂອ ເສນອໃຫ້ມີກາຮຍກເລີກປ່າ ສງວນ 2.ໜາວບ້ານຕ້ອງກາຮຂໍາຍາຍ ພື້ນທີ່ກ່ຽວ 3.ບໍ່ຢູ່ຫາກາຮນຸກຊຸກຂອງພື້ນທີ່ ພື້ນທີ່ປ່າ ໂດຍໄໝທຣາບວ່າ ພື້ນທີ່ຕ່ອງນັນເປັນພື້ນທີ່ປ່າ ຕ້ັນນໍ້າ 3.ບໍ່ຢູ່ຫາຄວາມໄມ່ຂັດເຈນ ຂອງຂອບເຂດປ່າແລະທີ່ກ່ຽວ ກິນ 4.ກາຮປະກາສເປັນພື້ນທີ່ ປ່າສງວນນັ້ນ ຮູ້ໄມ່ມີກາຮ ນາຄວາບຄຸມດູແລອຍ່າງ ຈິງຈັງ ທຳໃຫ້ໜາວບ້ານ	1.ສ້າງຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ຕ່ອງກັນ ຮະ່ວ່າງກາຄວູ້ແລະ ປະໜາຍໂດຍໃຫ້ກາຈັດເວທີ່ ແລກປ່ອມື່ນຄວາມຄິດເຫັນ 2.ປຸກຈິຕສໍານຶກໃຫ້ໜາວບ້ານ ໃນພື້ນທີ່ຮູ້ສຶກວ່າປ່າຕັນນໍ້າມີ ຄວາມສຳຄັນ 3.ມີກາຮຮ່ວມແຮງປຸກປ່າ ທດແທນປ່າທີ່ຄຸກນຸກຮູກ 4.ມີກາຮກຳນົດເຂດຜ່ອນປ່ອນ ໃຫ້ສາມາຮັດເຂົ້າໄປໃຫ້ ປະໂຍື່ນກ່ຽວ

ເວທີ່	ສດານທີ່ຈັດ	ພື້ນທີ່ເປົ້າໝາຍ	ປັບປຸງ	ແນວທາງແກ້ໄຂ
			<p>ຮູ້ສື່ກວ່າກາರທຳງານຂອງ ກາຄຣູ່ໄມ່ມີການພັດນາ ພື້ນທີ່ອຍ່າງແທ້ຈິງ 5.ກາວຊາດແຄລນນໍ້າໃນຄູ່ ແລ້ວ ເນື່ອງຈາກການທຳລາຍ ປ່າ ແລະ ກາຮູດດິນໄປໝາຍ</p>	

ประมวลภาพการจัดเวทีเสวนา

เวทีเสวนาครั้งที่ 1 จัดขึ้น ณ สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ 5 อ.เมือง จ.นครศรีธรรมราช เมื่อวันที่ 30 มิถุนายน 2549

เวทีเสวนาครั้งที่ 2 จัดขึ้น ณ เขานหลวงรีสอร์ท อ.ล้านนา จ.นครศรีธรรมราช เมื่อวันที่ 7 กรกฎาคม 2549

เวทีเสวนาครั้งที่ 3 จัดขึ้น ณ องค์การบริหารส่วนตำบลร่องพินุลย์ อ.ร่องพินุลย์ จ.นครศรีธรรมราช เมื่อวันที่ 14 กรกฎาคม 2549

เวทีเสวนาครั้งที่ 4 จัดขึ้น ณ ห้องประชุมที่ว่าการอำเภอป่ากรรณ์ จ.นครศรีธรรมราช เมื่อวันที่ 21 กรกฎาคม 2549

เวทีเสวนารังที่ 5 จัดขึ้น ณ หน่วยพิทักษ์อุทยานแห่งชาติเขาน้ำปู – เขาย่า บ้านห้วยน้ำใส อ.สะคาด จ.นครศรีธรรมราช เมื่อวันที่ 28 กรกฎาคม 2549

เวทีเสวนารังที่ 6 จัดขึ้น ณ องค์กรบริหารส่วนตำบลทรายขาว อ.หัวไทร จ.นครศรีธรรมราชวันที่ 4 สิงหาคม 2549

การประชุมเพื่อสร้างเครือข่ายอนุรักษ์ป่าต้นน้ำลุ่มน้ำปากพนัง
ณ ห้องประชุมที่ว่าการอำเภอร่อนพิบูลย์ จ.นครศรีธรรมราชวันพุธที่ 28 กุมภาพันธ์ 2550

ຮາຍຫຼືອຜູ້ເງົາຮ່ວມເສວນາ ດຣັກທີ 1 ວິນສູກສົກທີ 30 ມິຖຸນານ 2549

ໃນ ສໍານັກປົກກາພົກຄຸນສັກເຊີ້ຕີ 5 ອ.ເມືອງ ຈ.ນະຄອນຫຼວງຈາກ

ລົດຕະຫຼາດ - ສູງ	ຕຳແໜ່ງ/ທ່ານຍານ	ຫຼືອຍໍ	ບະບົດກົດ
1 ນາຍຄົດ ລາຊາດີເມີນ	ໂລຍ.ຕູ້ນາງໄກເຕີກາຫຼືດິນປີໄມ້	ສຳນັກປົກກາພົກຄຸນສັກເຊີ້ຕີ 5 ສຳນັກປົກກາພົກຄຸນສັກເຊີ້ຕີ 5	075-356780 ຕັ້ງ 331 01-8925180
2 ນາຍເຕັມຍິ ເອກັກທີ່	ໂລຍ.ສັນຈັດກາຫຼືດິນໄກ	ສຳນັກປົກກາພົກຄຸນສັກເຊີ້ຕີ 5	
3 ນາຍມະຈຸດ ດົງນິມຸນຕີ	ໂຄສະກຳການເຄຊືອຍໍຕົ້ນໄນ	7/13 ມ. 12 ຕົວຢອມພື້ນຖານ ອ.ກົມພື້ນຖານ ຈ.ນະຄອນຫຼວງຈາກ	09-6450991
4 ນາຍພິຈຸດ ເພຮວດສັງ	ກົ່າມສະນາມກົມໝາຍ	ສຳນັກປົກກາພົກຄຸນສັກເຊີ້ຕີ 5	01-5382425
5 ນາຍຄົດ ດົງທະວາ	ພັນການພົກພັນຫຼາຍໆ	ເບີນກົມພົກພັນຫຼາຍໆຫາກົມພື້ນຖານ (ຫຼັງນັ້ນໄສ)	09-9780383
6 ນາຍວິໄສຍົງ ຫຸ່ນສັງ	ໄກຮົມໄມຄູ້ອາຍໍຕົ້ນຄົງ	7 ມ. 5 ຕົວຢອມ ອ.ສະຂອດ ຈ.ນະຄອນຫຼວງຈາກ	09-1962211
7 ນາຍເຈົ້າ ວິໄຫຍ້ພິມ	ຫ່ວ່າຫຼັກສູນຫັ້ງສົດຕື່ນຕົກໂນຍິ	ຊຸມຍານແໜ່ງຫຼືດິນສັດຕື່ນຕົກໂນຍິ ຢ.ຖົ່ງສັງ ຈ.ນະຄອນຫຼວງຈາກ	075-354967
8 ນາຍຈຸດຕັດ ແສງຕີ	ສັ່ວັນພັນການປິ່ນໄມ້ 5	ຊຸມຍານແໜ່ງຫຼືດິນສັດຕື່ນຕົກໂນຍິ ດຸການເນີນຈຸດຕັດນັ້ນ ຕົກຈົງ ທ.ກຳໄລສິນ ອ.ລານສັກ ຈ.ນະຄອນຫຼວງຈາກ	075-354967
9 ນາຍພັກສົງ ປະຈຸນສິກິບັນ	ເກົ່າກົ້າກາກປາໄມ້ 70 ພ້າກົມສາດານິຈຸ່ຍ້ນນັ້ນຕົກຈົງ	ທະນາຄົມຈຸດຕັດກາຕົ້ນໄປກາພັນ ຕ.ວິນທີກ.ອ.ວ່າຍຸພື້ນຖານ ດ.ນັດກົມຈຸດຕັດກາ	01-3582866
10 ນາຍຫຼຸດນົມ ຊຸພົພຍ່	ເຊົ່າພັນການປິ່ນໄມ້ 6 ວ.	ທະນາຄົມຈຸດຕັດກາຕົ້ນໄປກາພັນ ຕ.ວິນທີກ.ອ.ວ່າຍຸພື້ນຖານ ດ.ນັດກົມຈຸດຕັດກາ	01-3961177
11 ນາງສາງນຸ່ງບັນຍັນ ຈັ້ນທອງກັດ	ເຈົ້າມີນຳຫຼືດິນສັກເກົ່າກົ້າກາກປາໄມ້	ດັການເນີນຈຸດຕັດນັ້ນ ມ.ສັຍລັກພະດີ	09-6518940
12 ນາງຮັງນຸງ ດົມແສກຫົ້ນທີ່	ເກົ່າກົ້າຈົ່ງ	ດັການເນີນຈຸດຕັດນັ້ນ ມ.ສັຍລັກພະດີ	09-4741362
13 ນາຍມານະ ທ້າອອຸນ	ເສັກສິກຳ	ດັການເນີນຈຸດຕັດນັ້ນ ມ.ສັຍລັກພະດີ	
14 ນາຍເທິ່ງທັດ ໄກຍພະລ	ເຈົ້າທີ່ໄທກາງປຽບປາ ດັບຕ.ເພຂະບາຫ	ມ. 6 ຕ.ເພຂະບາຫ ຢ.ເຕີວິໄທນໍ ຈ.ນະຄອນຫຼວງຈາກ	075-386226
15 ນາຍອົງສູງ ຈັນຫວາຕ	ກົວກັນຫຼັກສົນຍົກ ດັບຕ.ສານສາ	ມ. 2 ຕ.ລານສັກ ອ.ລານສັກ ຈ.ນະຄອນຫຼວງຈາກ	075-374343
16 ນາຍສັນທັດ ຂອນເຕັກ	ກົມຮົມກາຫຼືດິນຫຼາຍໆ	252 ມ. 9 ຕ.ກຳໄບຢູ່ ອ.ຖົ່ງສັງ ຈ.ນະຄອນຫຼວງຈາກ	07-2833896
17 ນາຍຈຸດຕັດ ກົມເຕັກ	ໂປຕ.ນັກພະຍົມ	7/5 ມ. 3 ຕ.ນັກພະຍົມ ອ.ພົມກອນ ຈ.ນະຄອນຫຼວງຈາກ	075-308109
18 ນາຍສູງວະ ທະຫະງວາງ	ມ.ສັຍລັກພະດີ	ສຳນັກປົກກາພົກຄຸນສັກເຊີ້ຕີ ຈ.ນະຄອນຫຼວງຈາກ	075-672316
19 ນັສ.ບິນພົງ ຖົສຄອງນຸ່ງຫຼື	ມ.ລັກສັກພະດີ	ດັການເນີນຈຸດຕັດນັ້ນ ມ.ລັກສັກພະດີ	075-673558-9

รายงานผู้เข้าร่วมมesonan ครั้งที่ 2 วันศุกร์ที่ 7 กุมภาพันธ์ 2549
ณ เชาหานจังหวัดสกอต ต.เขาแก้ว บ.ล้านสา จ.นครศรีธรรมราช

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง/หน่วยงาน	ที่อยู่	เบอร์โทรศัพท์
1	นางประนัย เจริญพันธ์	สงฆ์ชีวิตบูชา.ล้านสา	148 ม.5 ต.ล้านสา อ.ล้านสา	07-2691057
2	นายไกรเดช สมบูรณ์	สงฆ์ชีวิตบูชา.ล้านสา	111/1 ม.4 ต.ล้านสา อ.ล้านสา	04-8475085
3	นายเกรียงศักดิ์ มนัสวนิช	ผู้ช่วยผู้อำนวยการล้านสา	204 ม.3 ต.ล้านสา อ.ล้านสา	
4	นายยศรัตน์ พงษ์สุวรรณ	ผู้ช่วยผู้อำนวยการล้านสา	201 ม.5 ต.เขาแก้ว อ.ล้านสา	01-0903538
5	นางสาวรัชฎา ศรีแสงสุข	นักวิชาการท่องเที่ยว	222 ม.10 ต.ไทยภูรี อ.หาดสา	09-4741362
6	นายไวยรัตน์ บุญผลษา	นักวิชาการท่องเที่ยว	บ้านชุมชนรัฐสา	06-2949089
7	นายอุรักษ์ วงศ์พาหะ	กรรมาธิการจดจำรื้อ	บ้านชุมชนรัฐสา	01-0778790
8	นางสาวนัน്ദินา แหน่งนรด	ศูนย์คุณภาพวิจัยและพัฒนาฯ	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	06-6847854
9	นายบุริพัช พรมพันธ์	ประธานศูนย์ฯ	401 ม.5 ต.เขาแก้ว อ.ล้านสา	06-2692468
10	นายบุญเตส模 จิตมานต์	สงฆ์ชีวิตบูชา.เขาแก้ว	186/1 ม.1 ต.เขาแก้ว อ.ล้านสา	07-2755311
11	นายประดิษฐ์ พจน์เจริญ	บ.พ.ว.	209 ม.5 ต.เขาแก้ว อ.ล้านสา	09-2902898
12	นายบุญญ์ ปานศรีภูมิ	สงฆ์ชีวิตบูชา	83 ม.3 ต.กำโนน อ.ล้านสา	07-8971603
13	นายสมบูรณ์ ชัยมงคล	สงฆ์ชีวิตบูชา	115 ม.1 ต.กำโนน อ.ล้านสา	
14	นายสมจิตต์ ถึงพันธ์	นายกอบต.กำโนน	123 ม.1 ต.กำโนน	
15	นายอุ่น พะโนยะ	ครอบครัวล้านสา	35 ม.3 ต.กำโนน อ.ล้านสา	06-0008820
16	นางจิตต์ พิมรุจ	เช่านครชีวิตบูชา	268 ม.4 ป่าภูชน์ ต.เขาแก้ว	09-8114124
17	นายอนุรัตน์ ศรีส	สงฆ์ชีวิตบูชา.กำโนน	247 ม.11 ต.กำโนน อ.ล้านสา	
18	นายสมพ้อง ยกเดริญ	บ.พ.ว.	114 ม.5 ต.เขาแก้ว อ.ล้านสา	
19	นายพิพัฒน์ ผ่องรักษา	ประธานศูนย์ฯ	88 ม.4 ต.เขาแก้ว อ.ล้านสา	01-0136863
20	นายพิเชษฐ์ ทับไทร	พ.อ.พัฒนาภูมิชัย/อปต.เขาแก้ว	บ.พ.อ.พัฒนาภูมิชัย/อปต.เขาแก้ว	01-4289237
21	นายจันรัตน์ คงวัฒนา		143 ม.7 ต.ล้านสา	07-2837286
22	นายรัชวัฒน์ บำเพ็ญรัตน์	สงฆ์ชีวิตบูชา.ล้านสา	115 ม.7 ต.ล้านสา	07-2733151

ລາດຕະຖີ່	ສູວັນສາດຸ	ຕຳແໜ່ງ/ຫນ່ວຍຈານ	ທີ່ອຸ່ນ	ເບີໂທ
23	ນາງສາງເຈົຍຫຼຸ່ມ ຕົກສູລະ	ສົມາຖືກອບຕີ.ເຫຼາແກ້ວ	116 ມ.6 ຕ.ເຫຼາແກ້ວ	03-1761680 07-5988470
24	ນາງສາງວິຫຼາ "ຫຼັກຄູ"	ອປຕ.ເຫຼາແກ້ວ	44ມ.3 ຕ.ເຫຼາແກ້ວ	01-0908206
25	ນາງສາງພິມຄ ໂມງກັດ	ສົມາຖືກອບຕີ.ເຫຼາແກ້ວ	7/2 ມ.3 ຕ.ເຫຼາແກ້ວ	09-8668283
26	ນາຍວົງໄສ ດັກສັກສົດ	ສ.ອ.ວ.ຕ	189/1ມ.1 ຕ.ເຫຼາແກ້ວ	
27	ນາຍກິ່ຽວຂ້ອງນ ສົງເຕະ	ປະຈຳນາມຕູກເຮົາ	122/2 ຕ.ສານສົກ	07-5374127
28	ນາຍອົມນິ້ນທ ຫູນຄ	ນາທິບໍດຍ ສົມບັນຊີ	ມະຫວັງຢາສະຍ້າຕື່ອົງປະມາດ	
29	ນາຍກາງວົງລົງນ ບູນເຊີຍຫາວ	ສົດຖານີວິຈີ່ມະນຸດຫຼັກນາ	ມະຫວັງຢາສະຍ້າຕື່ອົງປະມາດ	
30	ນາງສາງສິວະມາດ ບູນກາງ	ອປຕ.ເຫຼາແກ້ວ	ອບມ.ເຫຼາແກ້ວ	06-26944217
31	ນາຍອອງອາຈ ວິດວົງ	ປະຈຳກົມ	105ມ.13 ຕ.ເຫຼາແກ້ວ	07-8932458
32	ນາຍບູນສິ້ນ ດັ່ງນູ້	ຫຼາງການ	1/4ທຸ່ນ4 ຕ.ເຫຼາແກ້ວ	
33	ນາຍຖານຸພານ ຈຳປາຫຍງ	ສົມາຖືກອບຕີ.ເຫຼາແກ້ວ	26ມ.2 ຕ.ເຫຼາແກ້ວ	09-9707116
34	ນາຍສາງນິ້ນທ ວິດພົງ	ອະນາກົມກົມບັດ.ສານສົກ	193 ມ.4 ຕ.ເຫຼາແກ້ວ	09-5942972
35	ນາຍສົມພັກ ວິດພົງ	ອອນປະກົວກາສົກ	47/2ມ.2 ຕ.ສານສົກ	075-374343
36	ນາງສູກາ ວິ້ຫຍພລ	ສົມາຖືກອບຕີ.ເຫຼາແກ້ວ	34/5ມ.3ຕ.ສານສົກ	07-8821359
37	ນາຍດະນິນ ນ້ອຍຫຼາກ	ວອນປະມານສົກເຫຼາແກ້ວ	137/1ມ.5 ຕ.ເຫຼາແກ້ວ	06-2997209
38	ນາຍດູສີຕ ວິ້ຫຍພລ	ນາຍກອບຕີ.	85ມ.2 ຕ.ເຫຼາແກ້ວ	07-8859427
39	ນາຍວິຫຼຸຍ ກອນໂສ	ປະຈຳກົມ	153/ມ.6 ຕ.ເຫຼາແກ້ວ	07-2739861

ຮາຍເຫຼືອຜູ້ເຂົ້າຮວມເສວນາຄຮັກທີ 3 ວິນທີ 14 ປ.ມ. 2549
ໃນ ດັບຕ. ກ່ອນພິບປຸລີ ອ. ກ່ອນພິບປຸລີ ຈ. ໂຄງຮັກຮຽນມາຮາ

ລຳດັບທີ	ຊື່-ສະກຸນ	ທີ່ອູ້	ໜ່າຍວ່າງນານ	ໄລຍົກຕົກ
1	ນາຍກົມມ. ອາກົກົດ	45 ມ. 10 ຕ.ກ່ອນພິບປຸລີ	ຕົກລົງຈ່າຍຊຸມຊາມອຸປະສົງ	06-2888087
2	ນາຍອຸ້ງຕົກຕີ ປຣະນົງ	287/1 ມ. 12 ຕ.ທີ່ນິຕາ		01-0903906
3	ນາຍພອຫູ້ຍ. ທາສີ	537/3 ມ. 7 ຕ.ກ່ອນພິບປຸລີ		07-2844544
4	ນາຍມຸນໂຮງຮວມ ໝູ້ອຸງກົມ	537/3 ມ. 7 ຕ.ກ່ອນພິບປຸລີ	ຕົກລົງຈ່າຍຕົ້ນນຳ	075-441396
5	ນາຍເສີເກີຍ ເຈົ້າບູນໜັນ	127/1ມ.2 ຕ.ກ່ອນພິບປຸລີ	ແກ່ນໄພພິກພະຍົງຊາດຕາໂຍງ	09-2635289
6	ນາຍຈຸລັດ ໂພນທອງ	170/1ມ.10 ຕ.ກ່ອນພິບປຸລີ	ຕົກລົງຈ່າຍສາກົນຫຼຸມຫຼາຍ	05-1401692
7	ນາຍຈຸລັດຕີ ແສນຕົກ	126/43 ຕ.ກ່ອນພິບປຸລີ	ແກ່ນໄພພິກພະຍົງຊາດຕາໂຍງ	09-8715840
8	ນາຍຈຸລັດ ເພີ່ສັງ	382/ມ.3 ຕ.ກ່ອນພິບປຸລີ	ຕົກລົງຈ່າຍສາກົນຫຼຸມຫຼາຍ	09-4677579
9	ນາຍນິທີກ ດັນ ມົກງ	169/ຟ. ມ. 10 ຕ.ທີ່ນິຕາ	ຕົກລົງຈ່າຍສາກົນຫຼຸມຫຼາຍ	01-0867696
10	ນາຍໂນທີຕວ ສົງດຳ	106ມ. 7 ຕ.ທີ່ນິຕາ	ອົບຕ.ທີ່ນິຕາ	01-9686365
11	ນາຍໄກຮວງຮັນ ບັດຕຸລ	16/2 ມ. 11 ຕ.ທີ່ນິຕາ	ກາ.ສຸມວິໄລາຕີ ໄດ້ຕັບນິຕາ	06-2797401
12	ນາຍວິໄລ ເຈົ້າບູນໜັນ	127/3 ມ.2 ຕ.ກ່ອນພິບປຸລີ	ອົບຕ.ກ່ອນພິບປຸລີ	01-0787769
13	ນາຍເອກອິນເຕີ ເຈົ້າບູນໜັນ	127/3 ມ.2 ຕ.ກ່ອນພິບປຸລີ	ອົບຕ.ກ່ອນພິບປຸລີ	01-0787769
14	ນາຍນິພລ ນຸ້ມຫາຕີ	127/3 ມ.2 ຕ.ກ່ອນພິບປຸລີ	ສານນິວິຈິຍ ມະຫວາງສໍາຫ຾ລະສົບກາຍນ	
15	ນາງສານຸງຮັກຕົວ ຈຸ່ນທອກກັດ		ນະກົງວິຫຍາສະບັບສັກະນົນ	09-6518940
16	ນາງສານຸງຮັກຮັນ ຖ່າວີໄລ	712/1 ມ. 12	ຕົກລົງຫຍາຫຍອງນຸ້ກາເຊ	09-6487039
17	ນາງສົມຈິດຕົວ ຫົ່ງແມ່ນ	784/3 ມ. 12	ກະນະທ່າງນານ	
18	ນາທິພ່ອຍ ນາກາ	165 ມ. 8	ກົ່ນເກົ່າ.	06-2719487
19	ນາຍຈຸລັດຕົກຕີ ແມ່ນກາງສີ	642/1 ມ. 13 ຕ.ກ່ອນພິບປຸລີ	ອົບຕ.ກ່ອນພິບປຸລີ	075-336535
20	ນາຍອິນເຕີ ທຳກິມ	ທຳມະພິກພະຍົງຊາດຕາໂຍງ	ທຳມະພິກພະຍົງຊາດຕາໂຍງ	01-7653830
21	ນາຍຈັກກັ້ນເຕີ ນິ້ນທອງ	128 ມ. 2 ສານ້ານິຕີ	ຫຼາວກ້າວ	
22	ນາຍໄຍ່ມ ຊັດນຸ້ກັດ	3/ມ. 1 ຕ.ທີ່ນິຕາ	ກົ່ງຫຼັງປັນໜຸ້ມ	09-5927833

ລາດທີ່	ສູວສາດ	ຫຼອມ	ຫນ່ວຍງານ	ເປົອໄຫຼດ
23	ນາຍເກົ່າຈຸ່າທິກ ແມ່ລະນຸ່າທອງ	3/1 ມ. 10 ຕ. ຮັບອັນພື້ນຖານ		
24	ນາງສາງຕົຮສູນ ເພື່ອຮ່ານນາງ	ເນົາວິຫຍະ ໄລຍວະລົບຄົກຂະໜາດ	ນາມສັກພາຫວະຍານ	
25	ນາງສາງວັນຈະງວມນີ ສິມກີບ	ເນົາວິຫຍະ ໄລຍວະລົບຄົກຂະໜາດ	ນາມສັກພາຫວະຍານ	

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ ครุภัณฑ์ 4 วันศุกร์ที่ 21 กุมภาพันธ์ 2549
ณ ห้องประชุมที่รากอ้อเมืองพุทไกรน์ จ. นครศรีธรรมราช

ลำดับที่	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง/หน่วยงาน	ที่อยู่	เบอร์โทรศัพท์
1	นายสมใจ บุญรักษา	ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาท้องถิ่น	16 ม.2 ต.สามตำบล บ.ปูพารณ์	01-0863652
2	นายสุนทร บุญรักษา	ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาท้องถิ่น	110/1 ม.2 ต.สามตำบล บ.ปูพารณ์	07-9984643
3	นายสมพงษ์ ประจันทร์ศรีสุวรรณ	ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาท้องถิ่น	ม.2 ต.ปูพัง อ.ปูพารณ์ จ.นครศรีธรรมราช	09-6464090
4	นายสมพงศ์ พงษ์เพ็ญ	ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาท้องถิ่น	49 ม.5 ต.ปูพัง อ.ปูพารณ์ จ.นครศรีธรรมราช	07-0869594
5	นายประเสริฐ วงศ์บุญคง	ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาท้องถิ่น	124/5 ม.6 ต.สามตำบล บ.ปูพารณ์ จ.นครศรีธรรมราช	04-1897044
6	นายประพันธ์ ขำบุญคง	ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาท้องถิ่น	155/21 ม.6 ต.สามตำบล บ.ปูพารณ์ จ.นครศรีธรรมราช	06-2741453
7	นส.มนัญญา แรมรอด	ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาท้องถิ่น	222 ต.ไทรโยค อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช	06-5847854
8	นายสมเกียรติ อนุรักษ์	ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาท้องถิ่น	5/1/3 ม.2 ต.สามตำบล	07-8989212
9	นายสุชาติ งามรักษา	ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาท้องถิ่น	110 ม.1 ต.ปูพัง อ.ปูพารณ์ จ.นครศรีธรรมราช	04-0588914
10	นายสุชาติ เทศยศ	ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาท้องถิ่น	34/3 ม.1 ต.ปูพัง อ.ปูพารณ์ จ.นครศรีธรรมราช	06-2790890
11	นายสิงก์ แก้วจิตรา	ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาท้องถิ่น	153 ม.8 ต.ปูพัง อ.ปูพารณ์ จ.นครศรีธรรมราช	06-6902057
12	นายสุรเชษฐ์ สาวรัตน์วัฒนา	ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาท้องถิ่น	31/1 ต.ปูพัง อ.ปูพารณ์ จ.นครศรีธรรมราช	
13	นายอุดรศักดิ์ เดชสินธุ์	ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาท้องถิ่น	103 ต.ปูพัง อ.ปูพารณ์ จ.นครศรีธรรมราช	07-2803665
14	นายประวิจิร์ด ต้วังจิตรา	ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาท้องถิ่น	3/2 ม.8 ต.ปูพัง อ.ปูพารณ์ จ.นครศรีธรรมราช	06-2687370
15	นายบุญศักดิ์ ศรีสุวรรณ	ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาท้องถิ่น	7/19 ม.4 ต.ปูพัง อ.ปูพารณ์ จ.นครศรีธรรมราช	05-9746083
16	นายสมหมาย บุญรักษา	ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาท้องถิ่น	65/1 ม.4 ต.ปูพัง อ.ปูพารณ์ จ.นครศรีธรรมราช	04-1866242
17	นายอุดม บุญรักษา	ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาท้องถิ่น	ก.2 สามตำบล	05-8868379
18	นายอุดม บุญรักษา	ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาท้องถิ่น	7/9/2 ม.2 สามตำบล	
19	นายอุดม บุญรักษา	ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาท้องถิ่น	72 ม.2 สามตำบล	
20	นายอุดม พิพัฒน์	ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาท้องถิ่น	75/3 ม.3 ต.สามตำบล บ.ปูพารณ์ จ.นครศรีธรรมราช	075-308109
21	นส.วิโนน พชร สนัตสุขบุตร	ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาท้องถิ่น	สงขลาบ้านวิจัยและพัฒนา มาลีลักษณ์	075-673558-9
22	นางสาวพวงษ์ ตั้ลปะใหม่	ผู้ศึกษา	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	

ລາດຕະຖະ	ຊື່ອ - ສັນ	ຕຳມໜ່າ/ຫວ່າງຈານ	ທີ່ໂຄງ	ເບີໂທ
23	ນາງເພື່ອຕີ ດຸກົມເຕີ	ຄະນະທ່າງນໍ້າທ່າງສິນອຸງກະຕິ	713 ມ.12 ຕ.ຮອນພິບູລີ	
24	ນາງສົມຈົດ ດຸກົມແປນ		714/3 ມ.12 ຕ.ຮອນພິບູລີ	
25	ນາຍຝູດ ດັງທອງ	ອອກປະການສັກາ	70/1 ມ.4 ຕ.ສົມຕົມລີ	06-5944082
26	ນາຍມະໂຮລ ດຸກົມເຕີ	ຕົວແທນທ່າງສິນທີ່ຍົງຕົ້ນນຳປາກພັນ/ຕຽງ	713 ມ.12 ຕ.ຮອນພິບູລີ	09-6450791
27	ນາຍຝົວຈັນຈັດ ນາດສັນ	ບາບຕ.ນາທະອນບູນ	73/5 ມ.3 ຕ.ນາທະອນບູນ ຂ.ບຸກກາຣີ ຈ.ນິວຕົກລົງຮົມຮາງ	07-8900573
28	ນສ.ຕີສົງ ເທົ່ານັ້ນານູນ	ນັກສຶກສາ	ນ.ກສຶກສານູນ	
29	ນສ.ນົງງວດ ດຸກົມເຕີ	ຕົວແທນທ່າງສິນທີ່ຍົງຕົ້ນນຳປາກພັນ	712/1 ມ.12 ຕ.ຮອນພິບູລີ ຢ.ຈ.ນິວຕົກລົງຮົມຮາງ	09-6487039

ຮາຍື້ອົຜົນຫຼັກຮຽນເສວງາ ດຽວທີ 5 ວັນດຸກທີ 28 ກມານິກາມ 2549
ນີ້ແມ່ນຢູ່ພິທົກະບູນແນ່ທີ່ກາຕີ ເຖິງ-ອາຍາ ທີ່ ၂၆.၇ (ຫຼັກໝາຍີ) ອົ.ພະຍາດ ຈ.ນິຕົກສົກຮຽນການຮາງ

ລຳດັບທີ	ຊື່ - ສັກ	ຕຳມະຫຸ່ນ/ໜ່ວຍງານ	ຫົວຂໍ	ເບີໂຄຈົກ
1	ນາຍົກົກາດ ແສງທັກ	ສົມາຕິກ ອາຕຸນ. 9 ດັ່ງອ່າງ	5 ມ. 9 ຕ. ວັນຍາ ອ.ພະຍາດ ຈ.ນິຕົກສົກຮຽນການ	01-0900786
2	ນາຍົກົກ ຄະຍຸນດ	ເຊົ້າທີ່ນິ້ນ. 9	8 ມ. 9 ຕ. ວັນຍາ ອ.ພະຍາດ ຈ.ນິຕົກສົກຮຽນການ	07-2635916
3	ນາຍົກົກປົນ ຊົມລິນ	ເຕືອນຫຼັກນິກວ	226 ມ. 5 ຕ. ວັນຍາ ອ.ພະຍາດ ຈ.ນິຕົກສົກຮຽນການ	01-9795932
4	ນາຍົກສັນ ຫົວບູນຕົກ	ໄລຍກ ອາຕຸ	ປົມຕ.ວັນຍາ	09-9706382
5	ນາຍົກຫຼັກ ດົງສົກ		1 ມ. 7 ຕ. ເຖິງພວະນຸກ ອ.ພະຍາດ ຈ.ນິຕົກສົກຮຽນການ	
6	ນາຍົມກາມ ເນັ້ນແນົກ		1 ມ. 7 ຕ. ເຖິງພວະນຸກ ອ.ພະຍາດ ຈ.ນິຕົກສົກຮຽນການ	
7	ນາຍອົມນິຕ ສາຍົລະຫຼົກ		177 ມ. 7 ຕ. ເຖິງພວະນຸກ ອ.ພະຍາດ ຈ.ນິຕົກສົກຮຽນການ	
8	ນາຍົກສູງສູຍ ບຸນຸມແກ້ງ		35 ມ. 5 ຕ. ວັນຍາ ອ.ພະຍາດ ຈ.ນິຕົກສົກຮຽນການ	
9	ນາຍົກສຳ ຕ່າງໆ	ທັງທີ່ນໍາຫຼັງຢ ພົມ. 7	240 ມ. 3 ຕ. ປົມເກົ່າ ອ.ພວະນຸກ ຈ.ພິເສດ	09-9780383
10	ນາຍເຈົ້າບູນ ພູນສັກສົດ	ອົດຕູ້ຜູ້ທຶນປ່ານມ. 5	34 ມ. 5 ຕ. ວັນຍາ ອ.ພະຍາດ	09-6921441
11	ນາຍປາອັນ ຂົມສົງຄະນານ		268/1 ມ. 7 ຕ. ເຖິງພວະນຸກ ອ.ພະຍາດ ຈ.ນິຕົກສົກຮຽນການ	
12	ນາຍົກມູນເຕີຍ ນຸ້ນຈັກ	ເຕືອນຫຼັກພົມບູນກ	26 ມ. 5 ຕ. ວັນຍາ ອ.ພະຍາດ ຈ.ນິຕົກສົກຮຽນການ	
13	ນາຍົກສົງຫຼັກ ພົມເທິງ	ປົມຕ. 198 ມ. 8	ຕ.ວັນຍາ ອ.ພະຍາດ ຈ.ນິຕົກສົກຮຽນການ	07-2867589
14	ນາຍົກຫຼີຍ ນຸ້ນສັກ	ໄລຍກນິກຫຼີຍຫ້າຍ	7 ມ. 5 ຕ. ວັນຍາ ອ.ພະຍາດ ຈ.ນິຕົກສົກຮຽນການ	09-1962211
15	ນາຍອົກສູຍ ເລືດຕົກ		61 ມ. 7 ຕ. ເຖິງພວະນຸກ ອ.ພະຍາດ ຈ.ນິຕົກສົກຮຽນການ	
16	ນາຍົກໝາຍ ສາຍົລະຫຼົກ		7 ມ. 7 ຕ. ເຖິງພວະນຸກ ອ.ພະຍາດ ຈ.ນິຕົກສົກຮຽນການ	
17	ນາຍົກຫຼີຍ ບຸນຸມສູງຈາກ		194 ມ. 8 ຕ. ວັນຍາ ອ.ພະຍາດ ຈ.ນິຕົກສົກຮຽນການ	
18	ນາຍປະກົວທີ່ ຂົກົງ		2 ມ. 4 ຕ. ເຖິງພວະນຸກ ອ.ພະຍາດ ຈ.ນິຕົກສົກຮຽນການ	075-673558-9
19	ນາຍົກສົມໃຫດ ຖ້າໄລຍົດ	ນຸບປ. ວັນຍາ ມ. 6 ດ. ດັ່ງອ່າງ	257 ມ. 6 ຕ. ວັນຍາ ອ.ພະຍາດ ຈ.ນິຕົກສົກຮຽນການ	09-9749056
20	ນາຍົກໝູງ ດັບແນກສິນຕົກ	ໄວເຈ	ສົກປົນວິຈິປະລິຍາແພັດໜຸ້ມາ ມາວິທາລິຍະກຳລັດສັກເພີນ	
21	ນາຍທ່ານ ອິມສົງຮອນ	ຜົນ. ມ. 8 ຕ. ວັນຍາ	ຜົນ. ມ. 8 ຕ. ວັນຍາ ອ.ພະຍາດ ຈ.ນິຕົກສົກຮຽນການ	07-2659347
22	ນາຍົກອົງກົມ ຈຸກກາງູ້	ເຊົ້າທີ່ນໍາຫຼັງສັກຊັບ	ນາຍົກທີ່ນໍາຫຼັງສັກຊັບ	07-2659347

ລາດຕະຖະ	ຊື່ອ - ສາດ	ຕຳນາຫຼັງ/ຫນ່ວຍງານ	ທີ່ອຸ່ນ	ເບີໂຄງຫຼາກ
23	ນ.ສ.ຕິດສູງ ເທົ່ງກວ້ານາງມູ	ເນັດຕິກັນາ	ມາກວິທາຍາສັຍລັບສັກພົນ	
24	ນ.ສ.ພ.ກະຈົດ ຕະລົບໄປເມີນ	ນ.ກີຕືກັນາ	ມາກວິທາຍາສັຍລັບສັກພົນ	
25	ນາງການຸ້າຕີ ມູສິກະ	ອອນນະກົມປາຕີ.ເຂາພວະບອນ	256/2 ມ.7 ຕ.ເຫາພວະບອນ ອ.ຮະບອດ ຈ.ນິວຽງຈັກຮຽມງານ	04-1895247
26	ນາຍເຕີຍ ພິມຄົງ		292 ມ.7 ຕ.ເຫາພວະບອນ ອ.ຮະບອດ ຖ.ນິວຕັ້ງຮຽມງານ	
27	ນາປະຈະສົງສື່ງ ບຸນຸສຸງຮຽນ		20 ມ.7 ຕ.ເຫາພວະບອນ ອ.ຮະບອດ ຈ.ນິວຽງຈັກຮຽມງານ	
28	ນາທິນ ກົມຄົງສົງທ່າສ		19 ມ.7 ຕ.ເຫາພວະບອນ ອ.ຮະບອດ ຈ.ນິວຽງຈັກຮຽມງານ	
29	ນາຍເຕີຍຕິກັນົດ ບຸນຸສຸງຮຽນ		20/2 ມ.7 ຕ.ເຫາພວະບອນ ອ.ຮະບອດ ຈ.ນິວຽງຈັກຮຽມງານ	
30	ນາຍສາມຕັກດີ ປູຕີ້ຍ		256/1 ມ.7 ຕ.ເຫາພວະບອນ ດ.ຮະບອດ ຈ.ນິວຽງຈັກຮຽມງານ	
31	ນາຍສູທິພຍ່າ ຂາດວານສູ		23 ຕ.ເຫາພວະບອນ ອ.ຮະບອດ ຈ.ນິວຽງຈັກຮຽມງານ	
32	ນ.ສ.ມ.ມູນຄູນາ ແມ່ນຮອດ	ສ.ການປັ້ນປົງ ມ. ວລະລັກພົນ	222 ຕ.ໄກຍົງ.ອ.ທ່ານລາ ຈ.ນິວຽງຈັກຮຽມງານ	075-673558-9
33	ນ.ສ.ໂຈະສັພອງ ນາກພິ້ງ	ນ.ກ. GISໂຄງກາງວິເທຼອກະພົມທີ່ກະຕົບປະມັດ	ສຳນັກງານຈົງວັດຕຸນອົງຮຽມງານ	06-6830656

รายงานผู้สำรวจและสนับสนุนที่ 6 วันที่ 4 สิงหาคม 2549
ณ องค์การบริหารส่วนตำบลท่าศาลา จ.นราธิวาส บ.หัวหูง อ.นราธิวาส

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง/ที่ทำงาน	ที่อยู่	เบอร์โทรศัพท์
1	นายอักษร ไตรรัตน์	บ้านที่ 2	57/3 หมู่ 2 ต.ทรายชาด	01-0963488
2	นายพูลศักดิ์ ยอดมูลกุล	บ้านที่ 1 หมู่ 1 ต.ทรายชาด	184 ม. 1 ต. ทรายชาด	04-9929317
3	นายปรีดา สงวน	บ้านที่ 1	36 ม. 1 ต.ทรายชาด	04-0612607
4	นายอาทิตย์ สันนันท์วงศ์	บ้านที่ 5	63 ม. 1 ต. ทรายชาด	
5	นายอรุณรัตน์ ทากุ่น	บ้านที่ 4	9 ต. ทรายชาด	01-0780179
6	นายพิเชฐ์ ภานุวงศ์	บ้านที่ 9	61/1 ม. 9 ต.ทรายชาด	
7	นายสำราญ พยานาค	บ้านที่ 9	68 ม. 9 ต. ทรายชาด	04-0614780
8	นางสาวรียาพร พันธุ์วนิจนา	บ้านที่ 9	145 ม. 9 ต.ทรายชาด	06-9439615
9	นายพูนิจ พันธุ์ทองอ่อน	บ้านที่ 3	126 ม. 12 ต.ทรายชาด	01-8812297
10	นายสันติ บุญทรงงาม	บ้านที่ 1	177 หมู่ 12 ต. ทรายชาด	01-0772395
11	นายมานะ จังกรจักร	บ้านที่ 4	221 ม. 12 ต. ทรายชาด	-
12	นายพูลศักดิ์ ไตรรัตน์	บ้านที่ 12	123/12 ม. 12 ต.ทรายชาด	06-2839423
13	นายลักษณ์ จันทร์คงอ่อน	บ้านที่ 3	126 ม. 12 ต. ทรายชาด	07-8812297
14	นายลักษณะ ตันตระกูล	บ้านที่ 1	72 ม. 1 ต.ทรายชาด	01-4796596
15	นางสาวประนิษฐ์ นามพิมูล	บ้าน GIS	สำนักงานสัจจะนัดดาศรีภูเวช	06-6830656

ការប្រគល់រូបភាពសម្រាប់ទីតាំងដោយអនុវត្តន៍ប្រព័ន្ធដែលបានបង្កើតឡើង
និងការប្រគល់រូបភាពសម្រាប់ទីតាំងដោយអនុវត្តន៍ប្រព័ន្ធដែលបានបង្កើតឡើង

លំដាប់ទី - តួនាទី - ភេទ	ឈ្មោះ	ឯកសារពេន្ធសាស្ត្រ	ឯកសារពេន្ធសាស្ត្រ	លេខទូរសព្ទ
1	នាយកដ្ឋាន ទ.ស.ជាតិ	ក្រសួងបច្ចេកទេស	79 ម. 1 ទីលេខ ៩, ផែនពិសេស ឬ ឯកសារពេន្ធសាស្ត្រ	089-2888013
2	នាយកដ្ឋាន ឃីស៊ី	-	72/2 ម. 10 ទីលេខពិសេស ឬ ផែនពិសេស ឬ ឯកសារពេន្ធសាស្ត្រ	
3	នាយកដ្ឋាន នគរូបាលទី	-	75/8 ម. 10 ទីលេខពិសេស ឬ ផែនពិសេស ឬ ឯកសារពេន្ធសាស្ត្រ	
4	នាយកដ្ឋាន ប៉ែងចាយ	ប្រធានធនប៉ែងចាយប៉ែងចាយ	៩៤.៨ ម. ទីលេខ ៧, ផែនពិសេស ឬ ឯកសារពេន្ធសាស្ត្រ	086-9610928
5	នាយកដ្ឋាន ក្រសួង ធនប៉ែងចាយ	គណន៍បច្ចេកទេស	៩៤.៨ ម. ទីលេខ ៧, ផែនពិសេស ឬ ឯកសារពេន្ធសាស្ត្រ	
6	នាយកដ្ឋាន ក្រសួង ធនប៉ែងចាយ	សំណង់រាជធានីភ្នំពេញ	ឯកសារពេន្ធសាស្ត្រ	02-2224091
7	នាយកដ្ឋាន ក្រសួង ធនប៉ែងចាយ	-	៥២៨/១២ ពេ្យានំពី ឬ ឯកសារពេន្ធសាស្ត្រ	085-50088482
8	នាយកដ្ឋាន ឈ្មោះ ឈ្មោះ	សភាប្រជាធិបតេយ្យ	ឯកសារពេន្ធសាស្ត្រ	081-8945631
9	នាយកដ្ឋាន ឈ្មោះ ឈ្មោះ	សំណង់រាជធានីភ្នំពេញ	ឯកសារពេន្ធសាស្ត្រ	02-2224091
10	នាយកដ្ឋាន ឈ្មោះ	ឯកសារពេន្ធសាស្ត្រ	ឯកសារពេន្ធសាស្ត្រ	087-2637452
11	នាយកដ្ឋាន ឈ្មោះ	រាជ. សំណង់រាជធានីភ្នំពេញ	ឯកសារពេន្ធសាស្ត្រ	
12	នាយកដ្ឋាន ឈ្មោះ	រាជ. សំណង់រាជធានីភ្នំពេញ	ឯកសារពេន្ធសាស្ត្រ	
13	នាយកដ្ឋាន ឈ្មោះ	រាជ. សំណង់រាជធានីភ្នំពេញ	ឯកសារពេន្ធសាស្ត្រ	
14	នាយកដ្ឋាន ឈ្មោះ	អារម្មណ៍ សំណង់រាជធានីភ្នំពេញ	ឯកសារពេន្ធសាស្ត្រ	
15	នាយកដ្ឋាន ឈ្មោះ	សភាប្រជាធិបតេយ្យ	ឯកសារពេន្ធសាស្ត្រ	080-2688087
16	នាយកដ្ឋាន ឈ្មោះ	រាជ. សំណង់រាជធានីភ្នំពេញ	ឯកសារពេន្ធសាស្ត្រ	075-673558-9
17	នាយកដ្ឋាន ឈ្មោះ	ឈ្មោះ ឯកសារពេន្ធសាស្ត្រ	ឯកសារពេន្ធសាស្ត្រ	081-9580262
18	នាយកដ្ឋាន ឈ្មោះ	ឯកសារពេន្ធសាស្ត្រ	៥៣៧/៣ ម. ៧ ទីលេខពិសេស ឬ ផែនពិសេស ឬ ឯកសារពេន្ធសាស្ត្រ	075-441396
19	នាយកដ្ឋាន ឈ្មោះ	រាជ. ទីលេខ ៩, ឯកសារពេន្ធសាស្ត្រ	៩៤.១២ ម. ទីលេខ ៩, ផែនពិសេស ឬ ឯកសារពេន្ធសាស្ត្រ	075-354429
20	នាយកដ្ឋាន ឈ្មោះ	ឯកសារពេន្ធសាស្ត្រ	ឯកសារពេន្ធសាស្ត្រ	
21	នាយកដ្ឋាន ឈ្មោះ	ឯកសារពេន្ធសាស្ត្រ	ឯកសារពេន្ធសាស្ត្រ	089-6487039
22	នាយកដ្ឋាន ឈ្មោះ	ឯកសារពេន្ធសាស្ត្រ	ឯកសារពេន្ធសាស្ត្រ	

ลำดับที่	ชื่อ - สกุล	หน่วยงาน	ที่อยู่	เบอร์โทรศัพท์
23	นายต่อเนิน พลพัชร์	สำนักงานวิชาชีวะ ๕	๑๙ ๓.พระสีเมือง ๑.ไม่มีบ้านเลขที่ ๑.นคตรชีรภรรมาษ	075-356134
24	นายสังฆพัฒน์ ตั้งดุรงค์วิจิตร			
25	นางสาวกarine พนพิร ศักดิ์สุขุมวิชัย	สถาบันนิตย์ศึกษา มหาสารคาม	มหาวิทยาลัยราชภัฏล้านนาเชียงใหม่	
26	นายประพงษ์เบล วงศ์พิมุ	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	๓๔ ๑.๓ ต.ท่าตี ๘.ถนนสีดา	084-4433788
27	นายนิภา หยกคง	สำนักงานวิชาชีวะ ๕	๑๙ ๓.พระสีเมือง ๑.ไม่มีบ้านเลขที่ ๑.นคตรชีรภรรมาษ	
28	นายพงศ์ธร บรรจุณลักษณ์	สถาบันนิตย์ศึกษา มหาสารคาม	สถาบันนิตย์ศึกษา ๗.สำนักงานสีดา ๑.นคตรชีรภรรมาษ	081-9582866
29	นางสาวศรีพร ไสวศักดิ์	ครุศาสตร์พัฒนาสง		
30	นางสาวสิรญาณน์ ผู้ดูแล	ครุศาสตร์สุ่นสง		
31	นางสาวนุรักษันต์ จันทร์รัตน์	สถาบันนิตย์ศึกษา มหาสารคาม	มหาวิทยาลัยราชภัฏล้านนาเชียงใหม่	075-6735568
32	นางสาวกัญญา หอมแก้ว	สถาบันนิตย์ศึกษา มหาสารคาม	มหาวิทยาลัยราชภัฏล้านนาเชียงใหม่	089-1907324
33	นายปิยวัต ใจสังฆ	สถาบันนิตย์ศึกษา มหาสารคาม	๓๘๒ ๓.๓ ต.วัวนมพิมูลย์ ๔.รำไพพรรณีพิมูลย์ ๑.นคตรชีรภรรมาษ	089-4677579
34	นายสุรัณย์ จารุศักดิ์	บริษัทกราน ศรีษะอุ	๖๘/๑ ๓.๔ ต.ท่านา ๑.ร่วมพิมูลย์	087-2672962
35	นายฉัพห์พันธ์ ไบเมพ็อช	สถาบันฯ	๓๖ ๓.๑๐ ต.ร่องพิมูลย์ ๔.ร่องพิมูลย์ ๑.นคตรชีรภรรมาษ	084-4435159
36	นายวรวุฒิ รังษีวงศ์	สำนักงานวิชาชีวะ ๕	๑๙ ๓.พระสีเมือง ๑.ไม่มีบ้านเลขที่ ๑.นคตรชีรภรรมาษ	
37	นายโนนก พรีบูรณ์	หน่วยงานอุบลฯ ร่อง		
38	นางพจนนา ติธรรมหง	สถาบันฯ ร่อง		
39	นางสาวกานุจนา มีงาม	สถาบันฯ	๔.๓ ๙.ร่องพิมูลย์ ๑.นคตรชีรภรรมาษ	075-441858
40	นางนลินีสุรีย์ เศรษฐมา	สถาบันฯ	๔.๓ ๙.ร่องพิมูลย์ ๑.นคตรชีรภรรมาษ	
41	นางร่วงรัช ลือมา	สถาบันฯ	๔.๓ ๙.ร่องพิมูลย์ ๑.นคตรชีรภรรมาษ	
42	นางสุกี้ ศรีเพ็ชร์	สถาบันฯ	๔.๓ ๙.ร่องพิมูลย์ ๑.นคตรชีรภรรมาษ	
43	นายไนส์รี พิพักษ์	ผู้ดูแล	๒๕๙ ๔.๓ ต.วัวนมพิมูลย์ ๑.นคตรชีรภรรมาษ	086-9543921
44	นายไนโอด์ พูนศักดิ์		๖.๑๗๓๓๘๘๙๙๕๗๗๗ ๑.นคตรชีรภรรมาษ	087-2792809
45	นายพงษ์ชัย ศรีภักดี	อุทายานนแห่งชาติเชียงสา		
46	นางพวงเพ็ชร์ เพ็ชรสาย	สถาบันฯ	๑๑.๑๒ ต.ร่องพิมูลย์ ๔.ร่องพิมูลย์ ๑.นคตรชีรภรรมาษ	075-336131

ลำดับที่	ชื่อ - สกุล	หน่วยงาน	ที่อยู่	เบอร์โทรศัพท์
47	นายศรีรัตน์ พยองบุญ	สถาตุฯ	น.12 ต.ร่องพิบูลย์ อ.ร่อนพิบูลย์ จ.นครศรีธรรมราช	075-336131
48	นายมงคล ฤทธิมนตรี	วิสาหกิจชุมชน ร่อนพิบูลย์	713 ม.12 ต.ร่องพิบูลย์ อ.ร่อนพิบูลย์	
49	นายพิรุณ ภูมิภานุรักษ์	ร.ส.สภากิจยา	ร.ส.สภากิจยา อ.ร่อนพิบูลย์ อ.นราธิวาส	089-5917571
50	เต็อกันพิริพัฒดา หาดังกั๊ว	กลุ่มสายยาง	ร.ส.สภากิจยา อ.ร่อนพิบูลย์ อ.นราธิวาส	
51	เต็อกันพิริพัฒนา ปานชาติ	กลุ่มสายยาง	ร.ส.สภากิจยา อ.ร่อนพิบูลย์ อ.นราธิวาส	
52	เต็อกันพิริพัฒนา ชาดแมก้า	กลุ่มสายยาง	ร.ส.สภากิจยา อ.ร่อนพิบูลย์ อ.นราธิวาส	
53	เต็อกันพิริพัฒนา ศรีนวลศรีตี	กลุ่มสายยาง	ร.ส.สภากิจยา อ.ร่อนพิบูลย์ อ.นราธิวาส	
54	เต็อกันพิริพัฒนา ยะมานา	กลุ่มสายยาง	ร.ส.สภากิจยา อ.ร่อนพิบูลย์ อ.นราธิวาส	
55	เต็อกันพิริพัฒนา ภูรัตน์	กลุ่มสายยาง	ร.ส.สภากิจยา อ.ร่อนพิบูลย์ อ.นราธิวาส	
56	นางสาวประน้ำส่อง คำศรี	กลุ่มสายยาง	ร.ส.สภากิจยา อ.ร่อนพิบูลย์ อ.นราธิวาส	
57	เต็อกันพิริพัฒน์ โนนศรี	กลุ่มสายยาง	ร.ส.สภากิจยา อ.ร่อนพิบูลย์ อ.นราธิวาส	
58	เต็อกันพิริพัฒนา ออมรัตน์	กลุ่มสายยาง	ร.ส.สภากิจยา อ.ร่อนพิบูลย์ อ.นราธิวาส	
59	นางสาวสุดาภรณ์ อาษาภรณ์	กลุ่มสายยาง	ร.ส.สภากิจยา อ.ร่อนพิบูลย์ อ.นราธิวาส	
60	เต็อกันพิริพัฒนา อาษาพานิช	กลุ่มสายยาง	ร.ส.สภากิจยา อ.ร่อนพิบูลย์ อ.นราธิวาส	
61	นายพานะรุษย์ จันทร์แก้ว	บริษัทผลิตยาสัตว์น้ำพิบูลย์	น.ร่อนพิบูลย์ อ.ร่อนพิบูลย์ อ.นราธิวาส	081-0814656
62	นางวนิดา พรมเดช	สถาตุฯ	น.ร่อนพิบูลย์ อ.ร่อนพิบูลย์ อ.นราธิวาส	
63	นางหนูหน่าย เจริญ	สถาตุฯ	น.ร่อนพิบูลย์ อ.ร่อนพิบูลย์ อ.นราธิวาส	
64	นายดมดาย อาษาพานิช	สถาตุฯ	น.ร่อนพิบูลย์ อ.ร่อนพิบูลย์ อ.นราธิวาส	
65	นายนัดลุมไกรย์ วรเชิง	สถาตุฯ	น.ร่อนพิบูลย์ อ.ร่อนพิบูลย์ อ.นราธิวาส	
66	นางจิตรา เครมวงศ์	สถาตุฯ	น.ร่อนพิบูลย์ อ.ร่อนพิบูลย์ อ.นราธิวาส	

กิจกรรมรณรงค์และส่งเสริมการอนุรักษ์ป่าต้นน้ำ

1. บันทึกภาระการโทรทัศน์ของมหาวิทยาลัยเมื่อวันที่ 4 ตุลาคม 2549 รายการเดี๋ยวนี้ของคุณ
2. บันทึกภาระการวิทยุกระจายเสียง เมื่อวันที่ 4 ตุลาคม 2549
 - สถานีวิทยุกระจายเสียงนครศรีธรรมราช
 - สถานีวิทยุชุมชนท่าม้า City radio
 - สถานีวิทยุชุมชนท่าศาลา City radio
 - สถานีวิทยุกองทัพภาคที่ 4
3. จัดแผนงานการรณรงค์อนุรักษ์ป่าต้นน้ำในคลุ่มน้ำปากพนัง โดยเชิญชวนเยาวชนในพื้นที่และกลุ่มงานที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมปลูกป่า ณ น้ำตกไส้โตน อ.ร่อนพิบูลย์ วันที่ 15 ตุลาคม 2549

ประวัติคณะผู้วิจัย

1. ชื่อ : พลตรี ดร. นพรัตน์ เศรษฐกุล

2. สถานที่ทำงาน : สำนักวิชาชีวกรรรมศาสตร์และทรัพยากร

มหาวิทยาลัยวัฒลักษณ์

222 ต.ไทยบุรี อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช 80160

โทรศัพท์ 0 7567 2304-5, 081 5134 974

โทรสาร 0 7567 2339

E-mail : snoppara@wu.ac.th

3. การศึกษา

1. ปริญญาเอก ธรณีวิทยา(ปีตรีเลี้ยง) มหาวิทยาลัยบูรพาเรสต์ ประเทศโรมานีเย พ.ศ. 2526

2. ปริญญาโท ธรณีวิทยา มหาวิทยาลัยบูรพาเรสต์ ประเทศโรมานีเย พ.ศ. 2523

3. ปริญญาตรี คณะวิทยาศาสตร์(สาขาระดับวิทยา) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พ.ศ. 2514

4. ประกาศนียบัตรภาษาโรมานีเย มหาวิทยาลัยทิมิชัวรา ประเทศโรมานีเย พ.ศ. 2520

5. ประกาศนียบัตร Informatic and Applied Mathematic for Research (Sponsored by UNESCO) ศูนย์
คอมพิวเตอร์ คณะคณิตศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาเรสต์ พ.ศ. 2525

6. ประกาศนียบัตร วิทยาลัยการทัพอากาศ พ.ศ. 2538

4. ประวัติการทำงาน

1. พ.ศ. 2547 – ปัจจุบัน อาจารย์ สำนักวิชากรรรมศาสตร์และทรัพยากร

2. พ.ศ. 2545 – 2547 ที่ปรึกษางานด้านการสำรวจ เจาะ และผลิตปีตรีเลี้ยง

3. พ.ศ. 2515 - 2545 กรรมการพัฒนาที่ดิน

5. งานวิจัย

1. นพรัตน์ เศรษฐกุล และคณะ “โครงการศึกษาการจัดทำกรอบแผนยุทธศาสตร์พัฒนาจังหวัด แบบ บูรณาการ
(ชุมพร, ระนอง และ นครศรีธรรมราช)”, สำนักงานพัฒนาภูมิภาคที่ 11(สุราษฎร์ธานี)ม พ.ศ. 2548

2. นพรัตน์ เศรษฐกุล และคณะ “โครงการศึกษาวางแผนเชิงพื้นที่เพื่อการพัฒนาชุมชนใน
พื้นที่ 6 จังหวัด(จังหวัด ระนอง, พังงา, ภูเก็ต, กระบี่, ตรัง และสตูล)”, กรมทรัพยากรธรรมชาติ, พ.ศ. 2548

1. ชื่อ – สกุล : นายเอกชัย เอกทัพน์

2. ตำแหน่ง : เจ้าหน้าที่บริหารงานป้าไม้ 8 ทำหน้าที่ผู้อำนวยการส่วนอุทายนแห่งชาติ
สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ 5 (นครศรีธรรมราช)

3. ประวัติการศึกษา

3.1 วทบ. (วนศาสตร์) คณervation มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ปี 2516

3.2 รปม. (การจัดการสำหรับนักบริหาร) สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ปี 2545

4. ประวัติการทำงาน

4.1 พนักงานองค์กรอุตสาหกรรมป้าไม้	ปี 2516 - 2520
4.2 เจ้าพนักงานป้าไม้ 3 สำนักงานป้าไม้เขตปราจีนบูรี	ปี 2520 – 2522
4.3 นักวิชาการป้าไม้ 4 สำนักงานป้าไม้เขตนครศรีธรรมราช	ปี 2522 – 2526
4.4 นักวิชาการป้าไม้ 5 สำนักงานป้าไม้เขตนครศรีธรรมราช	ปี 2526 – 2529
4.5 นักวิชาการป้าไม้ 6 สำนักงานป้าไม้เขตนครศรีธรรมราช	ปี 2529 – 2540
4.6 นักวิชาการป้าไม้ 7 สำนักงานป้าไม้เขตนครศรีธรรมราช	ปี 2540 – 2542
4.7 หัวหน้าฝ่ายเพาะชำกล้าไม้ สำนักงานป้าไม้เขตปัตตานี	ปี 2542 – 2544
4.8 หัวหน้าฝ่ายบริหารทั่วไป สำนักงานป้าไม้เขตนครศรีธรรมราช	ปี 2544 – 2548
4.9 ผู้อำนวยการส่วนจัดการต้นน้ำ สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ 5	ปี 2548 – 2550
4.10 ผู้อำนวยการส่วนอุทายนแห่งชาติ สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ 4	ปี 2550 – 2551
4.11 ผู้อำนวยการส่วนอุทายนแห่งชาติ สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ 5	ปี 2551

1. ชื่อ - นามสกุล (ภาษาไทย) : นาย พงศ์ธร บรรณโภกิษฐ์
ชื่อ - นามสกุล (ภาษาอังกฤษ) : Mr. Pongtorn Bannasopits

2. ตำแหน่งปัจจุบัน นักวิชาการป้าไม้ 7ว สำนัก สวนวิจัยต้นน้ำ สำนักอนุรักษ์และจัดการต้นน้ำ กรมอุทยานแห่งชาติสัตหีบป่าและพันธุ์พืช

3. หน่วยงานที่อยู่ที่สามารถติดต่อได้สะดวก พร้อมหมายเลขโทรศัพท์ โทรสาร และ e-mail
สถานวิจัยต้นน้ำคือร่วง
ตำบลกำโนน อำเภอ Lan Sakha จังหวัดนครศรีธรรมราช
โทรศัพท์ 0 7553 3124 มือถือ 081-9582866
E-mail. Pongtorn_b@hotmail.com

4. ประวัติการศึกษา

ปีที่จบการศึกษา	ระดับปริญญา	อักษรย่อปริญญา	สาขาวิชา	วิชาเอก	ชื่อสถาบัน	ประเทศ
2527	ปริญญาตรี	วท.บ.	วนศาสตร์	วนวัฒนวิทยา	มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์	ไทย
2532	ปริญญาโท	วท.ม.	วนศาสตร์	วนวัฒนวิทยา	มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์	ไทย

5. ประวัติการทำงาน

- ปี 2529 นักวิชาการป้าไม้ 3 สำนักงานป้าไม้เขตนครศรีธรรมราช
ปี 2531 นักวิชาการป้าไม้ 4 สำนักงานป้าไม้เขตนครศรีธรรมราช
ปี 2535 นักวิชาการป้าไม้ 5 สำนักงานป้าไม้เขตนครศรีธรรมราช
ปี 2539 นักวิชาการป้าไม้ 6ว สำนักบริหารและจัดการพื้นที่อนุรักษ์ที่ 19
ปี 2541 นักวิชาการป้าไม้ 7ว สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ 5 (นครศรีธรรมราช)
ปี 2546 นักวิชาการป้าไม้ 7ว กลุ่มวิจัยต้นน้ำ สำนักอนุรักษ์และจัดการต้นน้ำ

6. สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ (แตกต่างจากวุฒิการศึกษา) ระบุสาขาวิชาการ สาขาวิชาการจัดการต้นน้ำ สาขาวิชาการจัดการป้าไม้

7. ผลงานวิจัย

- 7.1 หัวหน้าโครงการวิจัย : ชื่อโครงการวิจัย
1. ลักษณะโครงการสร้างของระบบพืชผสม ตามระดับความสูงต่างๆ ที่บ้านคือร่วง
จ.นครศรีธรรมราช (2541)

2. การซึ่มน้ำผ่านผิวดินในพื้นที่ที่มีการใช้ประโยชน์ที่ดินแบบต่างๆ ในพื้นที่ลุ่มน้ำท่าดี จ.นครศรีธรรมราช.

(2543)

3. โครงการอนุรักษ์แหล่งพันธุกรรมตามธรรมชาติของพันธุ์ไม้ป่าในประเทศไทย ป่าดิบชี้น อุทยานแห่งชาติเขาหลวง จ. นครศรีธรรมราช (2542-2546)

4. คุณภาพทางกายภาพ และทางเคมีของน้ำบริเวณลุ่มน้ำท่าดี อ.ล้านสกา

๗. นครศรีธรรมราช (2543-2547)

5. นิเวศวิทยาพื้นบ้านเกี่ยวกับสวนสมรرمบ้านคีริวงศ์ อำเภอ lan สกา จังหวัดนครศรีธรรมราช (2545-2546)

6. การมีส่วนร่วมของชุมชนดังเดิมในพื้นที่อนุรักษ์ในการจัดการความหลากหลายทางชีวภาพ เพื่ออาหารท้องถิ่น ห้องที่อุทยานแห่งชาติเขาหลวง จังหวัดนครศรีธรรมราช (2547-2550)

7. เศรษฐกิจสังคมและบทบาทของชุมชนต่อการใช้ประโยชน์ที่ดินบนพื้นที่ต้นน้ำภาคใต้ (2547-2550)

1. ชื่อ : ชยุติ์ สุทธิพงษ์

2. สถานที่ทำงาน : หน่วยจัดการต้นน้ำภาคพนัง ส่วนจัดการต้นน้ำ สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ 5
(นครศรีธรรมราช)

3. การศึกษา : วิทยาศาสตร์บัณฑิต คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

4. ประวัติการทำงาน

1. พ.ศ. 2550 – ปัจจุบัน นักวิชาการป้าไม้ 7 ว สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ 5
(นครศรีธรรมราช)
2. พ.ศ. 2549 นักวิชาการป้าไม้ 6 ว สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ 5 (นครศรีธรรมราช)

1. ชื่อ : ปรีชา วิทยพันธ์
2. สถานที่ทำงาน : อุทยานแห่งชาติน้ำตกโยง สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ 5 (นครศรีธรรมราช)
3. ประวัติการศึกษา : ปริญญาโท วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์(การบริหารทรัพยากรป่าไม้) พ.ศ. 2545
: ปริญญาตรี วิทยาศาสตร์บัณฑิต(การส่งเสริมการเกษตรและสหกรณ์และวิชาการป่าไม้) พ.ศ. 2543
: ปริญญาตรี วิทยาศาสตร์บัณฑิต(ส่งเสริมการป่าไม้)
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช พ.ศ. 2543
4. ประวัติการทำงาน
 1. พ.ศ 2546 – ปัจจุบัน เจ้าหน้าที่บริหารงานป่าไม้ หัวหน้าอุทยานแห่งชาติน้ำตกโยง จังหวัดนครศรีธรรมราช
 2. พ.ศ. 2535 – 2536 เจ้าหน้าที่พนักงานป่าไม้ หัวหน้าอุทยานแห่งชาติเขานันน จังหวัดนครศรีธรรมราช
 3. พ.ศ. 2532 – 2535 เจ้าหน้าที่พนักงานป่าไม้ หัวหน้าอุทยานแห่งชาติน้ำตกโยง จังหวัดนครศรีธรรมราช

1. ชื่อ : จีรศักดิ์ แสงศรี
2. สถานที่ทำงาน : อุทยานแห่งชาติน้ำตกயิ่ง สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ 5 (นครศรีธรรมราช)
3. ประวัติการศึกษา : ปริญญาตรีศิลปศาสตร์บัณฑิต(นิเทศศาสตร์) มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครศรีธรรมราช
4. ประวัติการทำงาน
 1. พ.ศ. 2547 – ปัจจุบัน เจ้าพนักงานป่าไม้ อุทยานแห่งชาติน้ำตกயิ่ง จังหวัดนครศรีธรรมราช
 2. พ.ศ. 2542 – 2546 เจ้าพนักงานป่าไม้ อุทยานแห่งชาติเขาน้ำ-เขาย่า จังหวัดพัทลุง
 3. พ.ศ. 2537 – 2542 เจ้าพนักงานป่าไม้อุทยานแห่งชาติเขานัน จังหวัดนครศรีธรรมราช
 4. พ.ศ. 2523 – 2536 เจ้าหน้าที่ป่าไม้ สำนักงานป่าไม้เขต จังหวัดนครศรีธรรมราช

1. ชื่อ : พรษัย คงกิจ

2. การศึกษา : ปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครศรีธรรมราช

3. สถานที่ทำงาน : อุทัยานแห่งชาติเขาหลวง สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ 5 (นครศรีธรรมราช)

4. ประวัติการทำงาน

1. พ.ศ. 2545 – ปัจจุบัน ผู้ช่วยหัวหน้าอุทัยานแห่งชาติเขาหลวง
2. พ.ศ. 2539 – 2545 เจ้าพนักงานป่าไม้ อุทัยานแห่งชาติเขาค้อ
3. พ.ศ. 2537 – 2539 เจ้าพนักงานป่าไม้ อุทัยานแห่งชาติหมู่เกาะเพชรฯ จ. สตูล

1. ชื่อ : ดาวิน รุ่งกลิน

2. การศึกษา : วิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขateknologyการจัดการทรัพยากระดับชาติ ปี พ.ศ. 2548

3. สถานที่ทำงาน : สำนักวิศวกรรมศาสตร์และทรัพยากร มหาวิทยาลัยลักษณ์